

# DE CHRISTELIJKE GEMEENTE ALS LICHAAM VAN CHRISTUS



**Samenkomen als Gemeente in de naam van de  
Heere Jezus Christus en Gemeentevorming**



## **INHOUDSOPGAVE**

<b>INLEIDING;</b>	<b>6</b>
Altaar- en tentwoning	
Over ontmoetingen met God bij een altaar	
Van christenvervolger tot ambassadeur van Christus	
Restauratie van het altaar- en tentleven	
Samenkomen als een Nieuwtestamentische Bijbelstudiegroep	
<b>HOOFDSTUK 1</b>	<b>11</b>
Het Fundament van het Christelijk Geloof	
De leer van Christus en Zijn apostelen	
Verzegeld op Gods Fundament	
De waarheid in liefde vasthouden	
Het verschil tussen zorgen hebben en het gelovig gebed	
<b>HOOFDSTUK 2</b>	<b>16</b>
Aanbidding in het Oude Testament	
Van Abel tot Jezus Christus	
Sacrament of herinneringsmaaltijd?	
Het verschil tussen bekering en wedergeboorte	
Het werk van de Heilige Geest	
<b>HOOFDSTUK 3</b>	<b>21</b>
Aanbidding in het Nieuwe Testament	
Zuivering en heiliging	
Aanbidding in Geest en Waarheid	
De tafel van de Heere Jezus als een altaar	
<b>HOOFDSTUK 4</b>	<b>26</b>
Wedergeboorte; een bekering ten Leven	
Berouw is een daad van de wil en heeft een doel	
De kracht van tradities	
De doop als een rituele maar zinvolle handeling	
De doop der bekering is geen doop in Jezus' naam.	
Een levensvernieuwende bekering	
Samenvatting	

<b>HOOFDSTUK 5</b>	<b>31</b>
Dopen, wat het is	
De OT-herkomst van de doop als een reinigingsritueel	
De relatie tussen OT-besnijdenis en christelijke doop	
De zuigelingen en/of de gezinsdoop	
De doop en de raad Gods	
<b>HOOFDSTUK 6</b>	<b>36</b>
Het avondmaal van de Heere Jezus; proclamatie of sacrament?	
Het avondmaal als een herinneringsmaaltijd	
Gemeentelijke tucht; heiliging en zuivering	
Kinderen aan het avondmaal?	
Het leerfundament van christelijke samenkomsten	
<b>HOOFDSTUK 7</b>	<b>43</b>
De Gemeente als Jezus' Lichaam	
Volharden in de leer, het gebed en de gemeenschap	
De lokale (huis)gemeente	
Geestelijke en organische eenheid	
De leer van de apostelen	
Orde in de vergaderingen	
<b>HOOFDSTUK 8</b>	<b>48</b>
De Gemeente als pilaar der Waarheid	
Het begin van de NT Gemeente	
De Gemeente als Gods Heilige Tempel	
Het mysterie van de Gemeente geopenbaard	
De Gemeente als het Lichaam van Christus en als Zijn Bruid	
De Gemeente als Gods Huis met houten en aarden vaten	
De activiteiten van de individuele leden	
<b>HOOFDSTUK 9</b>	<b>54</b>
De Gemeente als het Lichaam van Christus	
Vergeving en Gerechtigheid	
Hervormd door een vernieuwd denken	
Lijden, medelijden en medeleven	
Gedoopt door de Heilige Geest tot één Lichaam	

<b>HOOFDSTUK 10</b>	<b>61</b>
De Gemeente als God's (aardse) Huis Levende stenen of houten vaten? Ons gedrag binnen en buiten het Huis van God Het "mysterie" van Jezus' Lichaam als Gemeente onthuld Problemen met gezaghebbende vrouwen, opzieners en diakenen In de strik van Satan	
<b>HOOFDSTUK 11</b>	<b>66</b>
De Gemeente als Bruid van Christus Een stralende en zuivere Bruidsgemeente De Bruid van de "laatste Adam" Aanval op "Het Geheimenis van de Godsvrucht" Een aards en een hemels burgerschap	
<b>HOOFDSTUK 12</b>	<b>70</b>
Universele en individuele gaven Apostelen, Profeten, Evangelisten, Herders en Leraren Woorden van wijsheid, toerusting en kennis De gave van geloof, genezing en geestelijke krachten Profetie, onderscheiding van geesten en tongen	
<b>HOOFDSTUK 13</b>	<b>77</b>
Discipelschap; leren om Christus te volgen Omgaan met bewuste en onbewuste zonden Gehoorzaamheid bevordert geestelijke groei Het kruis van de discipel, blijven in Christus, aanbedding, voorpraak	
<b>HOOFDSTUK 14</b>	<b>86</b>
Ouderlingen en Leiderschap in de Gemeente Herstellen wat in een lokale Gemeente ontbreekt De erkenning van oudsten en effectief leiderschap De kracht van een goed getuigenis Herderskwaliteiten; elkaar in Liefde aanscherpen	
<b>TESTVRAGEN</b>	<b>93</b>

## **INLEIDING**

### **ALTAAR EN TENT** (Uit een traktaat van Watchman Nee)

#### **Over ontmoetingen met God bij een altaar**

*""Zo verscheen de HEERE aan Abram, en zeide: Aan uw zaad zal Ik dit land geven. Toen bouwde hij aldaar een altaar den HEERE, Die hem verschenen was" (Gen. 12:7).*

Het leven van een christen is eigenlijk een leven tussen altaar en tent. God wil dat zijn kinderen wanneer zij Hem in de samenkomst van gelovigen ontmoeten (Mat. 18:20) een altaar (avondmaalstafel) hebben om Hem in Zijn aanwezigheid te aanbidden, maar óók om de ware God binnen en buiten hun aardse tentwoning te aanbidden. Een altaar vraagt om een tent en een tent vraagt om een altaar. Het is aan te raden om God regelmatig te aanbidden aan Zijn tafel (altaar) te aanbidden en de dood van de Heere Jezus te verkondigen (1 Kor. 11:25,26). Het is eveneens aan te raden om op geregelde tijden vanuit onze tentwoning terug te keren naar het altaar. Het altaar en de tent zijn met elkaar verbonden; ze kunnen - als het goed is - niet gescheiden worden in het leven van een wedergeboren Christen.

#### **Leven vanuit het altaar**

In Gen.12:7-9 staat: *"Zo verscheen de HEERE aan Abram, en zeide: Aan uw zaad zal Ik dit land geven. Toen bouwde hij aldaar een altaar den HEERE, Die hem verschenen was. En hij brak op van daar naar het gebergte, tegen het oosten van Bethel, en hij sloeg zijn tent op... En daar bouwde hij een altaar voor de Heere Die aan hem verscheen."*

We zien hier dat het altaar gebaseerd is op een Goddelijke openbaring. Waar geen openbaring is, hoef.t er geen altaar te zijn. Tenzij God aan ons is verschenen, kunnen we ook niet behoorlijk God dienen in onze totale overgave (Rom. 12:1,2). Er is een openbaring van God Zelf nodig om ons eigen leven totaal en restloos aan God en de Heere Jezus over te geven.

Niemand kan zich op eigen initiatief aan God onderwerpen zonder offers te brengen en zich over te geven. Maar op de dag dat God ons ontmoet en wij Hem vinden aan de voet van het kruis, vindt de overgave plaats. En vanaf die dag dat we God hebben "gezien", zijn we ons ervan bewust dat we in feite niet meer van onszelf zijn (1Kor. 6:19; Gal. 2:20).

## **Van christenvervolger tot ambassadeur van Christus**

Zo verging het Saulus voordat hij Paulus de apostel werd. Toen de Heere Jezus aan deze christen vervolger verscheen, vroeg hij onmiddellijk: *"Heere, wat wilt U dat ik doen zal?"*

Helaas kennen veel zich "christelijk" noemende mensen dat keerpunt in hun geestelijk leven niet, omdat ze besloten hebben iets voor God te doen, zonder God echt ontmoet te hebben. Dat keerpunt komt wanneer ze Gods heiligheid, geduld en Liefde in het offer van Christus zien.

Wanneer we op deze manier God ontmoeten, vindt er een radicale verandering plaats in ons leven. Vanaf nu kunnen we niet meer doen wat we vroeger deden. ***Zelfverloochening is dan niet langer een kwestie van keuze, het wordt iets vanzelfsprekends.***

De Bijbel zegt: *"Niemand kan God zien en leven"*, want de hele levensloop is veranderd door de ontmoeting met de heilige God. Het is niet onze beslissing om God te dienen bij het altaar waar we aan Hem offeren wat we voor Hem hebben gedaan, zoals Kain heeft gedaan.

Evenmin is het mijn bereidheid om ook voor de Heere God een altaar te bouwen of in de plaats waar ik woon een tafel voor de Heere op te richten. Het is wanneer God Zelf naar je toe komt en je Zijn beloften en opdrachten geeft! ***Op dat moment bouw je een altaar, om Hem te aanbidden, om Hem te offeren en om je volkomen aan Hem toe te wijden.*** Toen God aan Abram verscheen, zei hij: *"Aan jou en je zaad zal ik dit land geven."* Die goddelijke openbaring brengt ook ons naar een nieuwe erfenis. Het doet ons als Christenen beseffen dat we de Heilige Geest hebben ontvangen als onderpand en als erfenis.

### **Het offer van Abraham**

Het altaar dat Abraham bouwde was niet voor een ***zondoffer***, maar voor een ***brandoffer***. Het was niet Abrahams eerste zorg om de kwestie van de zonde te regelen, maar om ***zichzelf***, zijn hele leven, aan de Heere God op te offeren! Het was het soort altaar waarover Paulus schreef: *"Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehaaglijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst. En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehaaglijke en volmaakte wil van God zij"* (Rom. 12:1,2).

## Wat God's genade uitwerkt

Het was de **genade** van God die Jezus aan het kruis deed sterven. Het was Gods **barmhartigheid** die voorzag in het kruis, waaraan ook wij door het geloof in Christus zijn gestorven. Op dat kruis werd de macht van de zonde en de duivel voor altijd verbroken. Het is door Gods genade dat wij als gelovige christenen het eeuwige leven hebben. Het is door de genade van God dat Hij ons aanspoort om ons aan Hem te wijden als een levend offer. Wat ook de omvang is van het brandoffer dat we brengen mag zijn, een stier of een duif; we moeten iets **perfects** offeren, onze gehele overgave (Lev. 1:3-14). *God kan geen genoeg nemen met minder dan onze volledige toewijding! En dat ultieme offer is Jezus Zelf, als het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt (Joh. 1:29; 1 Pet. 1:18,19).*

## De as van totale overgave en herdenking

Met welk doel werd het brandoffer op het altaar geplaatst? Om volledig tot as verbrand te worden! De as bleef als herinnering aan onze volledige overgave over! Velen geloven dat ze zich volledig aan God toewijden door dingen voor Hem te **doen**. Maar dat is een misvatting. Wat God van ons wil is niet ons **werk**, maar **onzelf!** Het altaar stelt niet voor wat we voor God **doen**, maar wat we voor God **zijn**. In het Nieuwe Testament is ons offer een "levend offer", wat betekent dat we met Paulus kunnen zeggen, *"Ik leef niet meer, maar Christus leeft in mij"* (Gal. 2:20).

## Overgave is geen theologie, maar een beslissing van het hart!

Het overgegeven leven is een leven dat **geheel** gewijd is aan God, voorbestemd om voortdurend verteerd te worden en tegelijkertijd continu door en voor Christus te leven (Gal. 2:16-20; Fil. 2:13). God verscheen aan Abram en hij offerde zichzelf op aan God. Abram had niet eerst theologie gestudeerd om te leren hoe hij God moest dienen, maar hij had God gezien en daarom een altaar gebouwd! Toewijding aan God is een spontane gebeurtenis en iedereen die dit heeft gedaan kan alleen maar voor Hem leven.

## Het Tentleven, terugkrijgen wat aan God gewijd was

Het altaar opent ook de weg naar een andere plaats voor onze tentwoning. Genesis 12:8 zegt: *"Toen brak hij op naar de bergen ten oosten van Bethel en zette daar zijn tent op."* Abraham had al eerder in een tent gewoond, maar het Woord van God wijst daar pas op **nadat** Abraham daar zijn altaar had gebouwd. Wat is een tent? Het is geen **permanente** verblijfplaats, want een tent is verplaatsbaar.



Maar door het altaar, dat met het tentleven is verbonden, komt God tot Zijn doel met ons leven. Door onze tent komt Hij ook tot Zijn doel met onze **bezittingen**, want op het altaar zijn ook onze bezittingen aan God geofferd! Wat God ons heeft nagelaten behoort tot ons tent-leven en ontvangen we uit genade uit Gods hand terug.

Toen Abraham zijn zoon Isaäk opofferde, ontving hij hem terug. Wat we op het altaar plaatsen om God te wijden, krijgen we terug in **bruikleen**. Wat we aan God opdragen kan niet langer als ons eigendom worden beschouwd. Het maakt deel uit van het tentleven.

### **We zijn het eigendom van Jezus Christus**

Sommige mensen vragen of ze niet al hun bezittingen moeten verkopen en de opbrengst aan God moeten geven. Maar we moeten niet vergeten dat we zowel een leven voor God als een leven in de wereld leiden. We hebben kleren en voedsel nodig voor ons "tent-leven". We behoren dus alles wat we hebben aan God op te dragen en alleen voor Hem leven. Wanneer de Heere God zegt dat ik een bepaald ding kan houden, is dat omdat we een tent-leven leiden en die dingen nodig hebben om in onze dagelijkse behoeften te voorzien. Maar aan de wal zijn we bestemd voor het altaar; *we mogen niets terugnemen voor onszelf!*

### **Herstel van altaar en tent**

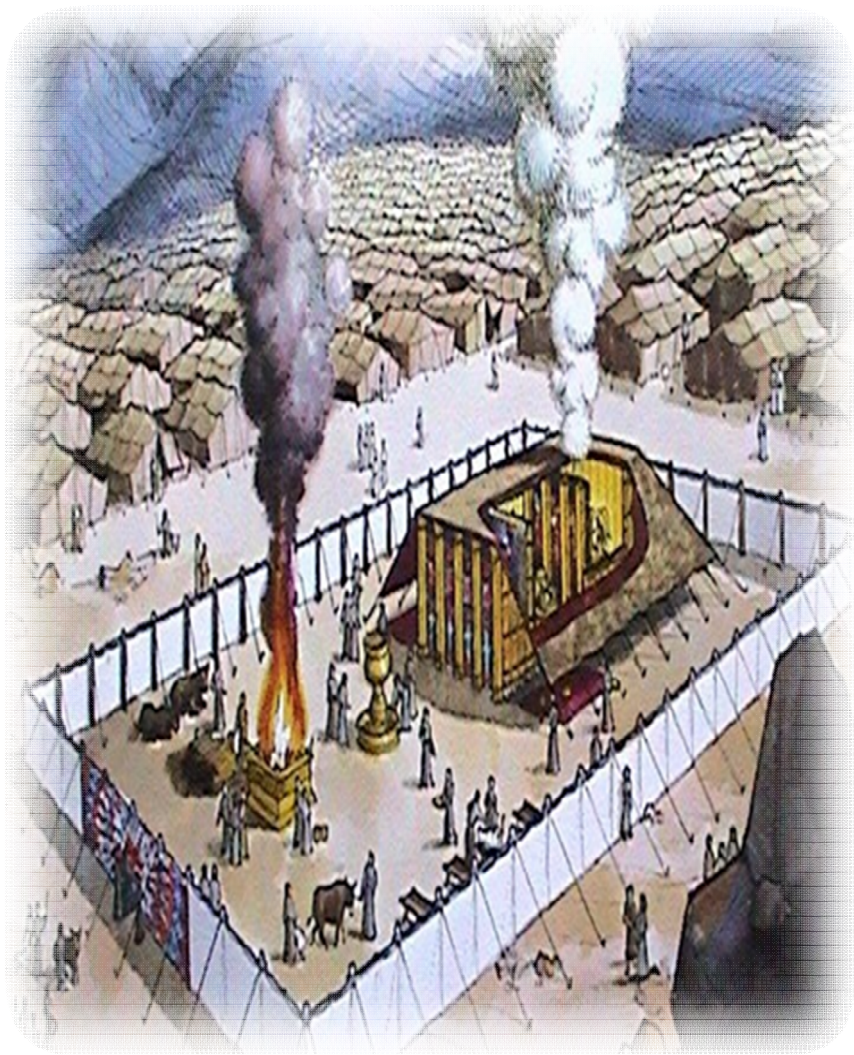
Abraham had zijn fouten. Er zijn momenten geweest dat hij zowel het altaar als de tent verloochende voor het luxueuze leven in Egypte, maar hij keerde terug naar zijn eerste altaar (Gen 13:3,4). Toen het herstel voltooid was, "riep Abraham daar de naam van de Heere aan". Hebben we gefaald in onze toewijding? Zijn we afgedaald naar Egypte, de wereld en zijn verleidingen, onze eigen aspiraties? Herstel is altijd mogelijk.

### **Herstel is mogelijk**

We vinden de manier om dat te doen als we naar het toegewijde leven van de gelovige Abraham kijken. Als we spreken over het herstellen van gemaakte fouten, lezen we van Abraham: "en hij ging bij de terebinten van Mamre, bij Hebron, wonen en daar bouwde hij (opnieuw) een altaar voor de Heere". Hebron betekent "gemeenschap." Na herstel wordt de onderbroken gemeenschap met God vernieuwd en wordt ons leven weer een leven van altaar en tent!

### **Samenkomen als bijbelstudiegroep**

Het hebben van zo'n "tent" in onze tijd van het Nieuwe Testament na Pinksteren is te zien in het leven van de eerste Christenen. Ze kwamen vaak samen in kleine huiselijke bijeenkomsten. Lucas en de apostel Paulus beschreven zulke huisgroepen in Handelingen 2:46; 5:42; 20:20; 1Kor. 6:19; Kol. 4:15 en Filemon 1:2.



## HOOFDSTUK 1

### HET FUNDAMENT VAN HET CHRISTELIJK GELOOF

#### De basis van het christelijk geloof is drieledig;

1. Christus zelf is de bouwer van Gods Tempel
2. De leer van Christus, zijn geboden, regels, wetten...
3. De "leer van de apostelen en profeten"

De Apostel Paulus stelt ons de Heere Jezus voor, waarbij hij zich slechts op één ding wil concentreren: *"Want ik had besloten niets onder u te weten, dan Jezus Christus en Die gekruisigd"* (1 Kor. 2:2).

Christus zelf, Zijn Liefde voor de verlorenen, Zijn overgave als Offer voor deze wereld en Zijn leer is voor iedere wedergeboren Christen de basis (het fundament) van zijn of haar geloof en hoop (Kol. 1:27).

Lees: Johannes 3:16, 31-36; Rom. 5:5-11; Ef. 1:4, 13; 1 Johannes 2:20; Handelingen 13:2,48; Hebr. 9:14 en 1 Pet. 1:22; 2:4,5.

#### 1. Christus; Gods kracht en wijsheid als fundament van het geloof

1 Cor. 1:23,24	Hij is de kracht en de wijsheid van God.
1 Cor. 2:1-5	Hij werd gekruisigd in zwakte.
Kol. 1:15-23	En is het beeld van God
Kol. 2:5; 1:27	Onze basis van geloof en hoop
2 Pet.1:19	Het Woord van God, de Morgenster
Jes. 32:2	De Rots waarin we schuilen
Deut. 33:27-29	Wat ons in Gods Vaders armen brengt
Heb. 12:22-28	Die ons een plaats bereid in het hemelse Jeruzalem
Heb. 11:10	De Stad met vele woningen

## 2. De leer van Christus

Mrk. 1:22	Is "gezaghebbend", niet traditioneel
Lukas 24:27	Was de inspiratie van alle profeten
Joh. 7:16,17	Is hetzelfde als de leer van God de Vader
2 Jn. 1: 9-11	Alles moet worden getoetst aan deze Leer
Joh. 14:26	Gods Geest herinnert ons aan wat Christus leerde.

## 3. De "leer van de apostelen"

De zogenaamde "Leer van de Apostelen" wordt in het Nieuwe Testament gezien als het "fundament van het geloof" van alle met de Heilige Geest verzegelde christenen (Johannes 3:31-36; 6:27; 2 Kor. 1:22; Ef. 1:13).

Hand. 2:42	Het is het fundament van onze gemeenschap.
1 Pet.2:5	Als "levende stenen" van het Huis van God
2 Pet. 1:16	En niet gebouwd op fabels
2 Pet. 1:20,21	Het staat geen eigen interpretatie toe
Lukas 24:27,32	De hele Schrift spreekt over Jezus en zijn leer.
Joh. 14:26	Gods Geest herinnert ons aan de leer van Jezus.
Ef. 3:2-12	En onthult zijn mysteries

### Verzegeld op Gods fundament

Het goddelijke fundament voor de leer en het leven is dus gebaseerd op de leer van Christus, de leer van de apostelen en Nieuwtestamentische profeten, alsmede Gods alwetendheid en uitverkiezing.

2 Tim. 2:19	Hij kent degenen die bij Christus horen
Ef. 1:4-6	Hij kende ze reeds vóór de schepping van de wereld
Ef. 1:13-19	Daarom heeft God ze "verzegeld"
Hand. 13:48	Om God te prijzen als Zijn uitverkoren volk
1 Petr. 2:5a	Als levende stenen in een geestelijk huis
1 Petr. 2:5	En als een heilig priesterdom
Heb. 9:14	Door hem gereinigd van dode werken

## **Gereinigde vaten**

Deze christenen functioneren als "gereinigde vaten" in Gods huis, geheiligd en gereinigd voor elk eerbaar werk (2 Tim. 2:21). Het zijn mensen die:

2 Tim. 2:22	God aanroepen met een rein hart
Hebr. 10:22,23	Bevrijd zijn van een slecht geweten.
1 Kor. 3:12,17	Als Zilver, goud en edelstenen zijn gezuiverd
1 Joh. 2:20	Verzegeld zijn met de Heilige Geest
1 Petr. 1:22	Gezuiverd zijn in hun ziel
Joh. 15:10	Gehoorzaam Jezus als discipel volgen

## **De waarheid in Liefde vasthouden**

Gelovigen die zich hebben gereinigd van de "vaten van oneer" en hebben gebroken met de ongerechtigheid in het "Huis van God", zullen zich willen associëren met "allen die de Heere aanroepen met een zuiver hart". Ze willen geen ruzie maken, maar "vriendelijk zijn voor iedereen, die in staat zijn om tegenprekers te weerleggen" (2 Tim. 2:23-26).

Dus, alle dienaren van God worden vermaand om met zachtmoedigheid hen te onderwijzen die zich verzetten. Op deze manier kan de Heere God, door de bediening van Gods correctieve en leven gevende Woord, mensen "die de Waarheid erkennen".

Omdat deze predikers "de waarheid in Liefde vasthouden", zullen onbekeerde, maar naar Waarheid zoekende mensen, wanneer ze het profetische Woord horen, "ontnuchterd en ontdekt worden van hun verloren toestand en Gods wil en aanbod van genade accepteren".

Alleen op deze manier kunnen mensen die zich bekeren, die in Jezus geloven maar nog niet met Gods Geest verzegeld waren en terug vielen in een wettisch leven, verlost worden uit een vruchteloos leven onder de wet, en bevrijd worden "uit de strik van de duivel die hen gevangen hield" (Handelingen 19:1-5; Ef. 1:13; Rom. 8:9; 1Kor. 14:24,25; Lukas 4:16-22a; 2Tim. 2:24-26; Gal. 3:1-3).

## Een woonplaats van God in de Geest

Wanneer christenen hun fundament van het geloof heroverwegen, zullen ze de volgende kenmerken vertonen.

Kol. 3:14	De gelovigen zijn samengebonden door Gods Liefde
Heb. 3:4,6	Ze zijn samen verenigd als Gods huis (1 Kor. 3:9)
Ef. 2:21,22	Samen zijn ze "De woonplaats van God in de Geest."
1 Petr. 2:9,10	Waarin zij koningen en priesters zijn
Opb. 5:6-14	Om alle eer aan het Lam te geven
Heb. 13:12-15	Met de "lofoffers van onze lippen"

## Het fundament van het Hemelse Jeruzalem

Zonder heiliging kan niemand de Heere zien (Hebr. 12:14). Deze heiliging heeft als kenmerk de vrede van God, een vrede die ook het "hemelse Jeruzalem" zal kenmerken. Het fundament van deze vrede is het voltooide werk van de Heere Jezus aan het kruis van Golgotha. Paulus schreef hierover in Kol. 1:20, "... en door het bloed van zijn kruis vrede te hebben gebracht, alle dingen met Hem verzoenend, of het nu gaat om datgene wat op aarde is of datgene wat in de hemel is."

## Verlangen naar de hemelse stad van God

Opb. 21:22-24	Waar het Lam het Licht is
Opb. 22:16,17	Waarop ieder zich kan richten
2 Petr. 1:19	Omdat hij de ware Morgenster is

## Het voorbede van de Heere Jezus Christus

Wanneer christenen zich op dit ene fundament verzamelen, zal Christus hun arbeid zegenen. Er zal zegen rusten op hun prediking, omdat de Heere Jezus voor hen bidt. Door zijn voorspraak zullen "levende stenen" worden toegevoegd aan de "woonplaats van God in de Geest" (1 Petr. 2:5; Ef. 2:22).

## Het verschil tussen zich zorgen maken en gebed

**Jezelf zorgen** is een gesprek dat je met **jezelf** hebt over dingen *die jij niet kunt veranderen*.

**Bidden** is een gesprek dat je met **God** hebt over dingen *die Hij alleen kan veranderen*.

Jezus bad: *"En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor degenen, die door hun woord in Mij geloven zullen. Opdat zij allen een zijn, gelijkerwijs Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons een zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt. En Ik heb hun de Heerlijkheid gegeven, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij een zijn, gelijk als Wij Een zijn; en Ik in hen, en Gij in Mij; opdat zij volmaakt zijn in een, en opdat de wereld zal erkennen, dat Gij Mij gezonden hebt, en hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt (Johannes 17:20-23).*

### **Een Bijbelse opdracht**

Tenslotte hebben Petrus en Paulus een opdracht aan alle christenen die in Jezus' Naam samenkomen op basis van de leer van de apostelen en profeten: *"Zo legt dan af alle kwaadheid, en alle bedrog, en geveinsdheid, en nijdigheid, en alle achterklappingen; En, als nieuwgeborene kinderkens, zijt zeer begerig naar de redelijke onvervalste melk, opdat gij door dezelve moogt opwassen; Indien gij anders gesmaakt hebt, dat de Heere goedertieren is. Tot Welken komende, als tot een levenden Steen, van de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en dierbaar" (1 Petr. 2:1-6).*

De apostel Paulus spoorde Timotheüs (en ons) aan om door te gaan met het verkondigen van Gods Woord: *"Predik het woord; houd aan tijdelijk, ontijdelijk; wederleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer" (2 Tim. 4:2-5).*

### **Vragen**

1. Wie is het ware Fundament van de gemeente?
2. Wat kan er gezegd worden over geestelijke kracht en wijsheid?
3. Hoe kunnen we vasthouden aan het geloof en de hoop?
4. Wat is de geestelijke basis van de "leer van de apostelen"?
5. Wat wordt bedoeld met "verzegeling" en "gereinigde vaten"?
7. Toon de relatie tussen gebed en de eenheid van "levende stenen."
8. Hoe houden we God's Waarheid in liefde vast?

## **HOOFDSTUK 2**

### **AANBIDDING IN HET OUDE TESTAMENT**

#### **Van Abel tot Jezus Christus**

Aanbidding, wat is dat? Wie moeten we aanbidden en op welke manier, op welke plaats en op welk tijdstip? Wat staat de aanbidding in de weg en welke rol speelt de zonde en de afgoderij in de Gemeentelijke erediensten?

Al in het eerste deel van de Bijbel vinden we de antwoorden op de gestelde vragen. Tijdens het lezen van de allereerste pagina's ontmoeten we de Schepper van alle dingen. Hij openbaart zich als de Schepper Die Zichzelf met het meervoudswoord "ONS" aan de mens openbaart.

In het Nieuwe Testament leren we deze Schepper van hemel en aarde beter kennen, namelijk als de Heere Jezus Christus, ook wel 'de derde Persoon in de Godheid' genoemd (Gen. 1:1, 26; 3:22; Johannes 1:1-5; Handelingen 17:24-31; Kol. 1:12-17; Heb. 1:1-3,10). De apostel Paulus zei van hem dat hij door het geloof gekend kan worden als de "Christus, de kracht van God en de wijsheid van God" (1 Kor. 1:24). En in de brief aan de Hebreëen wordt van hem gezegd: "...waardoor hij (God) ook de wereld heeft gemaakt..." (Hebr. 1:2).

In het Oude Testament wijzen de offers en de daarmee verbonden aanbidding dan ook allemaal naar de Heere Jezus Christus als zijnde, "God geopenbaard in het vlees". (zie 1 Tim. 3:16). Hij is het Lam Gods, dat de zonde van de wereld aan het kruis van Golgotha heeft weggenomen voor de verzoening van onze zonden (Joh. 1:14-18,29; 2Kor. 5:18,19).

#### **Altaar- en offerdienst in het Boek Genesis**

Dus, om te weten hoe de mensen van het Oude Testament hun aanbidding beleefden, moeten we beginnen met het boek Genesis. Daarin vinden we een beschrijving hoe de nakomelingen van Adam en Eva die eerste vormen van aanbidding en offerdienst hebben ervaren.

#### **Het zoenoffer**

De eerste verwijzing naar de Heere Jezus, als het Offer voor de zonde van onafhankelijkheid en ongehoorzaamheid, is te vinden in het feit dat God de zondige mens bekleedde met "dierenvellen."



De betekenis hiervan is duidelijk; een onschuldig schepsel moest sterven om de schuld en de naaktheid van de zondige mens voor de heilige God te verbergen. Met de verkregen kennis van het kwaad; door het eten van de verboden vrucht van de kennis van goed en kwaad, leerde de mens ook de gevolgen kennen: de eeuwige dood (Romeinen 5:12-21; 6:23; 1 Kor. 15:21).

In de laatste vier boeken van Mozes zien we hoe God de aanbidding en de erediensdienst heeft geregeld om de offers, die de mensen tot Hem brachten, te kunnen accepteren. Er waren wetten en regels, samengevat in de zogenaamde "Wet van Mozes", die door engelen aan hem was overgeleverd (Handelingen 7:53; Hebr. 1:14).

De priesterzonen van Aaron speelden een centrale rol in deze vereringsdienst. Zij ontvingen de huid van het brandoffer, die verwees naar het feit dat ook zij niet voor Gods aangezicht konden bestaan zonder, net als Adam en Eva, "gekleed" te zijn met datgene wat sprak over Gods ultieme Offerlam voor de zonde.

Hierin herkennen we wat Paulus schreef: "en dat u de nieuwe mens aan doet... die naar het Beeld van zijn Schepper zal worden vernieuwd..." (Lev. 7:8; Ef. 4:24; Kol.3:10).

Zo kan de mensheid sinds de zondeval alleen nog maar boetedoening van schuld ontvangen door het offer van zonde en schuld uit Gods hand uit geloofsgehoorzaamheid te ontvangen. Verwerping van dat geschenk komt neer op het verwerpen van Gods aangeboden Liefde en genade. Dan is er "geen slachtoffer meer over voor de zonde, maar alleen de brandende toorn van God" (Hebreeëen 10:26-31).

Onder de toorn van God zijn betekent in eeuwige duisternis wonen, gescheiden van God. Alleen het bekleed zijn met "de gerechtigheid van Christus", het Lam Gods, opent de mogelijkheid tot hernieuwde communicatie met de Heilige God.

### **Het offer dat God accepteert**

Na de zondeval begreep Abel, net als al degenen die door geloof in Christus na hem geheiligd waren, dat de mens maar op één manier voor God kon bestaan. Dat was alleen mogelijk door een bloedige opoffering. Het offer dat zogenaamde 'vrome mensen' brengen, zoals Kain bracht, die notabene het initiatief. nam om God een offer te brengen en daarmee te vereren, bestaat echter alleen uit eigen werk en gerechtigheid. Maar een mens wordt "niet gerechtvaardigd door werken, maar door geloof" (Ef. 2:1,8,9; Gal. 3:3,8,10; Rom. 9:30-32).

Toen Kaïn dat feit van rechtvaardiging uit geloof alleen - uit de reactie van God op het bloedige offer van Abel – begreep, werd hij jaloers en doodde hij zijn broer. ***Sindsdien is er een strijd op leven en dood tussen de op "goede werken" gebaseerde wereldreligies en de predikers van Gods genade.*** Deze strijd zal pas eindigen bij de wederkomst van de Heere Jezus Christus, wanneer Hij komt om de levenden en de doden te oordelen, naar hun werken, die in Gods boek worden beschreven (Gen. 4:4,8; Mat. 7:22; 13:40-43; Hand. 17:31).

De oproep om zich te bekeren en Gods genade te aanvaarden op basis van het offer van Jezus Christus, is te horen vanaf het eerste Boek Genesis tot aan het laatste Boek Openbaringen.

### **Het oordeel van de zondvloed**

De tweede keer dat we lezen over een offer is het offer van Noach. Noach werd "de prediker van de gerechtigheid" genoemd omdat hij de mensen opriep om zich van hun zonden te bekeren. Nadat de zonden van zijn tijdgenoten in Gods ogen een bepaalde grens hadden bereikt, kwam de zondvloed. Alleen Noach en zijn familie werden door geloof en Gods genade gered. Onmiddellijk na het vonnis van de zondvloed werd dit offer, dat in de ark in duplo veiligheid was gebracht, geslacht (Gen. 8:20,21). Hoewel Noach op de gereinigde aarde onmiddellijk de Heere God dankte en aanbad met een bloedig offer, zien we weer de kracht van de verleiding en de menselijke zwakheid. We lezen vaak in de Bijbel dat onzorgvuldigheid, aardse vreugde en gebrek aan inzicht kan leiden tot overmatig drankgebruik.

Wanneer we ons bewust worden dat onze geestelijke lauwheid en traagheid vaak de oorzaak van onze problemen zijn, ons daarvan bekeren en onze hulpeloze naaktheid voor God en mensen erkennen, is er hoop. Maar vaak verliest de gelovige hierdoor wel zijn getuigenis en respect. Maar door Gods liefdevolle discipline en genade kan dit hersteld worden (Gen.9:18-25; Rom.6:12-14; Heb.12:6-13).

### **Sacrament of herdenkingsmaaltijd?**

De vormen van aanbidding in het Oude Testament hadden een sacramenteel (bemiddelend) karakter. Maar vanaf de kruisdood van Jezus Christus is alleen het offer van de Heere Jezus het "middel van genade" om gered te worden. De apostel Johannes zegt: *"Want God had de wereld zo lief, dat hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat eenieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft"* (Johannes 3:16).

## **De Heere Jezus als God's Offerlam is de verbinding tussen God en mens**

De Heere Jezus is dus de verbinding tussen de offerdienst van het Oude en het Nieuwe Testament. In het Nieuwe Testament lezen we over de Heere Jezus als: "*God geopenbaard in het vlees*" (1 Tim. 3:16). Alleen door Hem kunnen we bekering, wedergeboorte, berouw en oprechte belijdenis, vergeving van zonden en eeuwig leven ontvangen. Dit wordt "een bekering ten Leven" of "wedergeboorte" genoemd (Handelingen 11:16-18; Johannes 3:3,5).

### **Het verschil tussen bekering en wedergeboorte**

Er is een onderscheid tussen de daad van bekering zelf en de ervaring van de wedergeboorte, die van bovenaf gebeurt. Dit laatste is geen daad van de menselijke wil, maar een uitverkiezende daad van God (Johannes 1:13; 3:6,8; Johannes 13:48; Rom. 8:14; Fil. 2:13; Kol. 1:26,27).

Onze menselijke verantwoordelijkheid is om een berouwvolle bekering te laten zien door een daad van gehoorzaamheid, waartoe iedereen geroepen is door de prediking van het Evangelie. Daarom wordt de Heilige Geest gegeven aan hen die het Offer van de Heere Jezus in geloofsgehoorzaamheid gewillig hebben aangenomen (Joh. 1:12; Hand. 5:32; Ef. 1:13).

### **Het werk van de Heilige Geest**

Wedergeboren worden is dus iets dat God doet en komt tot stand omdat God Zelf dat in ons werkt. Dit geldt echter ook voor ons eigen "willen en werken" (zie bijvoorbeeld het onderscheid tussen Fil. 2:12 en 13 in relatie tot Rom. 9:16 en Gal. 3:2,5,8,11,26,27).

In het Nieuwe Testament komen we een nieuwe vorm van geloofsbeleving en aanbidding tegen. Deze aanbidding, die "aanbidding in Geest en waarheid" wordt genoemd, is niet gebaseerd op "werken van de wet", maar op het ontvangen van genade. Het offer van de Heere Jezus aan het kruis van Golgotha staat hierbij centraal.

Vanaf de geboorte van Jezus tot aan Zijn dood aan het kruis en vooral na Pinksteren, zien we dat de Heilige Geest "mensen overtuigt van de zonde, gerechtigheid en het oordeel". Op deze manier leren de mensen geest, ziel en lichaam te onderscheiden en wordt het geweten geoefend in het erkennen van schuld en zonde, zodat de zonden openlijk en met berouw worden beleden (Joh. 16:8; Hand. 19:18-20; Hebr. 4:12). ***Wie dan de genade van God wil aanvaarden, is gered*** (Joh. 5:24).

Deze redding omvat zowel bekeerde Joden als heidenen. De gelovigen worden samengebracht in de lokale Gemeente, ook wel "Lichaam van Christus" genoemd, "Tempel van de Heilige Geest", of "Huis van God". Helaas is deze eenheid in Christus niet meer duidelijk zichtbaar. Alleen door een nieuw bewustzijn van deze gemeenschap in Christus zullen we de kracht van ons Christelijk getuigenis terugkrijgen.

We kunnen dus zeggen dat vanaf Abel en Noach de aanbidding zowel persoonlijk als collectief werd ervaren, waarbij in het gebed vaak vragen worden gesteld, terwijl aanbidding benadrukt wat we in Christus Jezus hebben gevonden.

De gezamenlijke aanbidding na Pinksteren wordt dan uitgedrukt in het eren van God in gebeden, psalmen en lofprijzingen, vaak tijdens de viering van het Heilig Avondmaal (Mat. 26:26; Hand. 2:42; 1Kor. 11:23; Ef. 5:19; Heb. 13:15).

### **Vragen voor zelfstudie**

1. Op welke manier hebben de eerste mensen God geëerd en wat was hun doel? (Gen. 4:1-5; 5:22-24; 8:20,21; Gen. 11:1-9; 12:7,8; 13:4; 14:18-20; Richteren 3:5-8; Ez. 8; Handelingen 7:40-43).
2. Welke veranderingen kwamen er in de offerdiensten door de wet van Mozes? (Lev. 1-5.17; Deut. 12:1-18).
3. Wat is de betekenis van het Pesach en wie mocht er aan deelnemen? (Ex. 12:43-51; Jer. 4:4; Ez. 44:9).
4. Hoe gaan we nu om met fysieke en mentale verontreinigingen? (Lev. 5:13-16; Num. 19; Isa 1:16-20; 2 Kron. 29)
5. Wat was het gevolg als men onrein deelnam aan een offerplechtigheid? (2 Kron. 30:1-22; Mal. 1:7,8; 1 Kor. 11:29,30)
6. Hoe kunnen zwaar beproefde en verontruste gelovigen Gods naam blijven aanbidden in een tijd van verval? (Num. 6,9; Ex. 33:7; Heb. 13:13; Ez. 9:4-6; Mal. 3:14-18; Zef. 3:8-20)
7. Wat zijn de verschillen tussen aanbidding in het Oude en het Nieuwe Testament na de opstanding en de Hemelvaart van de Heere Jezus Christus? (Gal. 3:2,13, 23-25; Heb. 1:14; 8:6-13; 9:8,9; 10:22; Ef.1:13)

### **HOOFDSTUK 3**

## **AANBIDDING IN HET NIEUWE TESTAMENT**

### **Zuivering en heiliging**

Religieus bewustzijn is iets dat ieder mens bij zijn geboorte heeft geërfd. Toch ervaart iedereen dit "Godsbewustzijn" anders. Door ons zondig individualisme en onze onafhankelijkheid van God de Schepper is er een enorme verscheidenheid aan godsdiensten ontstaan. Uiteindelijk moest God Abram, een gelovige die niet deelnam aan de afgoderij van zijn tijd, isoleren. Uit hem zou God een volk krijgen dat de Here God kon en zou dienen zoals Hij bevolen had (zie b.v. Lev. 20:22-26). En zo werd hij de "vader van vele volkeren" genoemd, een voorbeeld voor de gelovigen van het Oude en Nieuwe Testament.

Maar daarvoor moest God zich eerst openbaren en dat deed Hij door Abram op te dragen zich te isoleren van zijn cultuur, zijn land en zijn gezin. In zijn brief aan de Romeinen beschrijft Paulus hoe groot de religieuze verwarring was.

Net zoals de apostel Paulus en wij dit hebben meegemaakt, moesten ook Abram en zijn tijdgenoten bevrijd worden van een vals beeld van God. Dit gebeurde in een schokkende droom, waarin de Here God aan Abraham liet zien hoe zijn nageslacht een "reiniging van dode werken" zou ondergaan. Het was een reinigingsperiode van 400 jaar voordat ze door het geloof bezit konden nemen van Gods beloften (Gen.15:13)!

Na de bevrijding van Egypte, waar de afstammelingen van Abraham een slavenvolk waren geworden, werden ze tijdens een 40-jarige woestijnreis gezuiverd van valse vormen van aanbidding. Het terughalen van deze geschiedenis, met verwijzing naar de toenmalige afgoderij, kostte de diaken Stephanus het leven. Hij getuigde immers hoe Abrahams nageslacht de afgoden had gediend en de enige ware God had aanbeden na de uittocht uit Egypte.

### **Aanbidding in Geest en Waarheid**

De religieuze leiders van die dagen ergeren zich aan de noodzaak om de Here God te aanbidden in Geest en in waarheid, zoals de Heere Jezus had onderwezen en beoefend met de eerste christenen. Deze ergernis resulteerde in de dood van de meeste profeten, de Heere Jezus, evenals van degenen die Hem volgden als hun Heere en Verlosser, zoals Stephanus (Amos 5:24; Handelingen 7:24 e.v.).

De Heere Jezus, als 'het vleesgeworden Woord', leerde zowel Jood, Samaritaan

als niet-Joods wat ware 'aanbidding in geest en waarheid' betekende (Johannes 4:23, 24). Daar is er een "besnijdenis van het hart" voor nodig. De meeste Israëlieten kenden die noodzakelijke "besnijdenis van het hart" niet. Daarom was er geen behoefte aan genade en verlossing van de zonden. Zij gaven de voorkeur aan een wettelijke, op regels gebaseerde vorm van aanbidding. Dit werd echter door God gezien als een dienst vol "dode werken" waarvan men "gereinigd" moest worden (Hebreeën 9:14).

Het "Verbond der werken van de wet" uit het Oude Testament werd daarom "tenietgedaan" door het eenmalige offer van de Heere Jezus Christus. Het was "verouderd, nabij de verdwijning" (Hebreeuws. 8:8-9:28)! De Wet fungeerde als een spiegel waardoor men zijn eigen goddeloosheid leerde kennen, zodat men Gods barmhartige verlossing door geloof zou aanvaarden op basis van het offer van Christus aan het kruis.

Het Pesach, herinnering aan de bevrijding van de slavernij van Egypte, werd omgevormd tot de viering van het Heilig Avondmaal, de "verkondiging van de dood van de Heere tot Hij komt" (Lucas 22:19,20; 1Kor. 11:23-26). Het werd een verordening die alles te maken had met de instelling van "Het nieuwe verbond in Mijn bloed", ook bekend als het "betere verbond", dat te maken heeft met de totale vernieuwing van het verstand en de gedachten van de gelovigen (Hebr. 7:12,19,22; 8:6,8,10; Rom. 12:2).

## **We hebben kennis nodig van de geschiedenis van Israël**

Daarom moeten we, om te begrijpen hoe we de dood van de Heere Jezus Christus als het Lam van God herinneren en verkondigen, lering trekken uit de geschiedenis van Israël. Net zoals Abraham zich moest losmaken van de afgoderij, zo moesten de nieuwtestamentische gelovigen, die later "christenen" werden genoemd, zich losmaken van de rituele vormen van aanbidding, die bestond uit wetten en voorschriften.

## **De tafel van de Heere als een "altaar."**

De tafel van de Heere, ook wel een "altaar" genoemd, verwijst de christen direct naar het voltooide werk van de Heere Jezus aan het kruis van Golgotha (Heb. 13:13). Om deel te nemen aan deze nieuwe eredienst zijn bekering en wedergeboorte noodzakelijk. Alleen door deze totale vernieuwing van denken en voelen leren we Gods wil en onze plaats in het Nieuwe Testament kennen binnen het zogenaamde "Lichaam van de Heere Jezus", Gods Gemeente (Johannes 3:3,5; Rom 12:1-8).

## **De reiniging van een schuldig geweten**

Om deel te nemen aan de aanbidding van het Nieuwe Testament moet het geweten vooraf gereinigd worden van onbevooroordeelde zonden en gedachten (Hebreeën 10:22; 1 Pet. 1:22,23; 1 Joh. 3:3). Hoewel de Here God in het Oude Testament ondanks veel onreinheid onder Gods kinderen wilde leven, betekent dat niet dat we ons niet moeten reinigen voordat we aan de tafel van de Heere kunnen zitten.

Dit was ook het geval bij het Pesach en de dienst in de latere tempel (Lev. 16:16; 1 Kor. 11:28-32; Ex. 12:19, 48; Jer. 4:4; Ez. 44:9). Dit alles gaat over een vrijwillige en toegewijde geest, en een bewogen hart, overgegeven aan God.

Voor de bouw van het tabernakel gaven de vrouwen van hun "glorie" en de mannen van hun "prestaties" goud en zilver. We zien ook deze volledige toewijding en solidariteit onder de eerste christenen (Handelingen 2:42-47).

Hieruit leren we dat een totale toewijding aan God hand in hand gaat met het zien van Gods Heerlijkheid en kennis van zijn "goede en volmaakte wil" (vergelijk Ex. 40:34,35 met 2 Kronieken 7:1-3 en Handelingen 2:2:4:31 met Rom. 12:2).

### **Gemeente dienst na Hemelvaart en Pinksteren**

Net als bij Israël op hun woestijnreis en later in het beloofde land, moeten gelovigen die God benaderen eerst zichzelf onderzoeken en testen, en indien nodig "zichzelf reinigen van dode werken" (1 Kor. 11:28; Heb. 9:13,14).

Wanneer deze reiniging niet naar tevredenheid heeft plaatsgevonden, moeten pastoraal bewogen gelovigen als goede herders van de kudde bidden voor nazorg (2 Kronieken 30:2,3,14-20; Kol. 1:28).

### **Verval, verwarring en herstel**

Zowel de geschiedenis van Israël als die van de Gemeente leert ons dat de "aanbidding van God" volgens de principes die de Heere in zijn Woord laat zien, de zuiverheid van hart en geest nog niet garandeert. We zien regelmatig dat gelovigen deze principes vermengen met wereldse elementen en vromehedense filosofie. Het Bijbelboek Richteren leert ons dat vooral de nieuwe generatie hiervan de gevolgen zal ondervinden. Wanneer een goed voorbeeld niet meer wordt gezien, Bijbelse principes niet meer worden gevolgd of vervangen door filosofische elementen, verliest de volgende generatie inzicht en geestelijke kracht (Deut. 6:7; Tit. 2:1-8).

### **Gebrek aan begripvolle kennis**

Gebrek aan kennis en begrip berooft de jeugd van de vrede en de overwinning die God belooft aan hen die Hem met een volmaakt hart dienen (Rechters 2:19-3:4). Vooral tijdens de Babylonische ontvoering en ballingschap zien we hoe en waarom God zich moest terugtrekken, zoals we ook vinden bij de christenen van Laodicea (Ez. 8:6:10:18; 22:29-31, zie ook Opb. 3:17,20).

### **Het gevaar van vermenging**

Al aan het begin van de woestijnreis zien we dat "een heleboel vreemde mensen het hebben bedacht" (Ex. 12:38). Deze halfslachtige mensen, ze veroorzaakten veel problemen. Zelfs Mozes werd beïnvloed door het feit dat hij, zonder God te raadplegen, blindelings de raad van zijn schoonvader opvolgde en, naast de leiding van God, de hulp van zijn zwager Hobab inriep. Zonder de leiding van Gods Geest zelf zullen er problemen ontstaan tussen de leiders. Het resultaat is altijd strijd en discipline van God. Dat is vandaag niet anders! Voorgangers luisteren liever naar wereldse adviezen en kiezen voor een menselijke organisatievorm dan te blijven kijken naar de Cloud Column. Zij "lenen" liever de ogen van de "bekwame" dan God om leiding te vragen (Numeri 10:31,32).

Deze vermenging van "bronnen van kennis" wordt ook gevonden in de christelijke Gemeente, die Johannes verbindt met "het liefhebben van de wereld" (1 Johannes 2:15-20;4:4-6).

Laten we leren van de geschiedenis en de Heere Jezus dienen met een vol hart, in de volledige overgave van ons hele leven. Hij is het waard!

### **Vragen:**

1. Hoe komt "Godsverduistering" tot stand? (Rom. 1:18-32; Num. 25:2)
2. Welke invloed heeft afgoderij en wat is het resultaat als het wordt aangegeven? (Handelingen 7)
3. Welke les is er in de voorbereiding op het Pesach? (Num. 9:1-14; Num. 19; Joh.13:3-10).
4. Waarom legt Paul zoveel nadruk op historische kennis? (Rom. 15:4; 1 Kor. 9:9,10; 10:11,12; 2 Kor. 3:7-9; Richteren 2:10,11)
5. Waarom moest Abraham zich afkeren van de afgodsbeelden Gen. 12:1-



- 10; Deut. 26:5; Lev. 18:24-30; 1 Kor. 10 vs. 18-21; Handelingen. 15:28,29; 17:29,30; Rom. 1:18-32; Op. 22:6-17)?
6. Wat is het fundament voor samenkomsten volgens Gods principes in zowel het Oude als het Nieuwe Testament? (1 Kor. 3:11; 10:1-4; Ef. 2:17-22; 2Tim. 2:19; 1Pet. 2:1-10).
  7. Wat leren we van de positie die Mozes en Jozua innamen in de "Tent van de Verzameling" in verband met onze eigen christelijke positie? (Ex. 25:8,9; Heb. 9:11,23; Lev. 16:16; Ex. 33:7-11; Heb. 13:13; Ex. 40:34; 1 Kor. 3:17,18; Jos. 22:19,20; Num. 23:9b)
  8. Welke lessen zien we in de reiniging en de dienstbaarheid van priesters en Levieten? (Lev. 1-7; Heb. 10:22-27)
  9. Wat leren we van de toewijding van Gods volk met betrekking tot de offers die we in onze tijd kunnen brengen? (Ex. 35; 38:8; Handelingen 2:42-47; Heb. 13:16; Ex. 40:34,35; 2 Kron. 7:1-13; Hnd. 2:2; 4:31,32; 2 Cor. 8:5)?
  10. Welke lessen trekken we uit de reis door de Jordaan en de besnijdenis in Gilgal? (Jos. 5 en Jer. 4:1-4 met Kol. 2:11-15; Ez. 16:1-14)
  11. Op welke manier kunnen jongeren de geestelijke strijd weer leren en overwinnen? Rechters 2:17-3:11; 1Thes. 1:6-10; 5:12-23; 1Tim. 6:11-14; 2Tim. 1:13,14; 2:1-3; 4:1-5).
  12. Wat zijn de gevolgen van de vermenging met de naam Christenen? (Ex. 12:38; Num. 11:4; 1 Kor. 5:8-11; 10:7; 2 Kor. 6:14; Op. 2:14,20-23; 3:20)
  13. Wat is het positieve Effect van lijden en zuivering (1Pet. 1:6-9; 3:13-18; Heb. 12:1-15)?
  14. Wat betekent het als God zijn gezicht verbergt?
  15. Hoe vindt een Bijbels herstel van de aanbidding plaats tijdens het geestelijke verval? (Ez. 9:4; 44:15-24; Ez.) 9:1-4; Neh. 1:1-2:18; Lam. 3:27-42; Zef. 3:12-20; Heb. 13:13; 2 Tim.2).

## HOOFDSTUK 4

### WEDERGEBOORTE; EEN 'BEKERING TOT HET LEVEN'.

Elke wereldreligie heeft zijn eigen "bekering". In het algemeen betekent dit een verandering van het denken en de levenspraktijk. Zelfs gelovigen worden opgeroepen om zich te bekeren (Openbaring 3:3). Berouw betekent een verandering van levensstijl en denken (Rom. 12:1). Voor christenen is deze nieuwe levenspraktijk de weergave van het leven van Christus. Dat betekent een leven naar goddelijke maatstaven, die in de Bijbel worden beschreven.

Deze verandering van denken, voelen en willen corrigeert het oude, traditioneel gevormde denken. Maar niet alleen het denken, maar ook het geweten wordt beïnvloed. Hierdoor wordt na een (geloofs)beslissing de hele levenswandel veranderd (2 Tim. 3:16,17).

#### **Berouw is een daad van wilskracht en heeft een doel**

De woorden bekering en de daad van bekering staan los van het doel en de vruchtbare gevolgen van de bekering. Daarom geven de predikanten die bekering opwekken ook een doelgebied aan. Zij maken vaak de vruchten van de bekering bekend door middel van "getuigenissen". Dit kan variëren van geestelijke verlichting en gezondheid tot het ontvangen van eeuwig leven en vergeving van schuld en zonden. In gevallen waar "geestelijke verlichting" wordt aangeboden, ligt de focus vaak op de mens en niet op de eer en de rechten van God.

Een ware bekering wordt daarom in de Bijbel een "bekering van de afgoden tot God" genoemd, om de levende God te dienen en zijn Zoon uit de hemel te verwachten" (1 Thes. 1:9,10). Deze mensen worden "christenen" genoemd (Handelingen 11:26; 26:28; 1 Pet. 4:16).

#### **Berouw tonen is jezelf vernederen en uitleveren...**

Wanneer iemand wordt opgeroepen om zich te bekeren, roept dat over het algemeen weerstand op. Het is vernederend om te moeten toegeven dat de oude manier van leven de verkeerde kant op blijkt te gaan. De Bijbel spreekt zelfs van "wandelen in de ijdelheid van je geest, verduisterd in de rede, vervreemd van het leven van God" (Ef. 4:17,18).

## **De kracht van tradities**

Mensen zijn gevoelig voor traditie en houden liever vast aan verworven (groeps)zekerheden, waaronder bepaalde (zondige) zeden en normen (Joh. 3:19,20). De Bijbel noemt dit onder andere "verlost te zijn van uw ijdele wandeling die u van de vaders is overgeleverd" (1 Pet. 1:18). De bijbehorende tradities of rituele gebruiken en ervaringen worden in de Bijbel aangeduid als "de eerste beginselen van de wereld" en "geboden en leerstellingen van de mens" of "eigenzinnige religie" (Kol. 2:20-23).

Deze "leer van de mensen" omvat alle rituele handelingen die God niet heeft bevolen en die bedoeld waren om in contact te komen met de "ongeziene wereld". In principe komt elke valse doctrine daar vandaan. (1 Tim. 4:1; 2 Cor. 11:3,4, 14).

Deze predikers blijken echter "valse apostelen" te zijn die hun volgelingen in slavernij en wettelijke dienstbaarheid leiden (2Kor.11:20). Een echte "apostel" is een gezant die oproept tot bekering en verzoening met God (2Kor.5:20). Het is daarom belangrijk om "de geesten te proberen te zien of ze van God afkomstig zijn", omdat ze niet de verkeerde soort berouw opwekken (1 Joh. 4:1).

## **Berouw tonen is afscheid nemen van een vorig leven...**

De kracht van het groepsdenken waaraan ieder mens wordt blootgesteld kan zo sterk zijn dat het bekering in de weg staat. Familiebanden, sociale status, overgeleverde gewoontes, bedreigingen voor de "sedentaire klasse", economische voordelen, het zijn allemaal invloeden die kunnen verhinderen dat mensen zich bekeren. Dit geldt voor elke vorm van conversie en heeft niets te maken met de oriëntatie en de aard van de conversie. Berouw betekent altijd "afscheid nemen".

## **De doop als een rituele maar zinvolle handeling**

Daarom moet men "de kosten berekenen" voor elk type omrekening (Lucas 14:28). Discipelschap, ongeacht van wie, betekent afscheid nemen van het oude leven. Men wordt volledig afhankelijk van de persoon die men gelooft en wil volgen, zodat men als christen de Heere Jezus en zijn gezanten wordt (Gen. 45:11; 1Kor. 12:2). In joods-christelijke kringen wordt "afscheid nemen" gesymboliseerd door de doop, in feite een soort "begrafenis" (Handelingen 2:3-8; Rom. 6:1-4).

## **Berouw is een getuigenis**

Elke bekering houdt een soort "bekentenis" in. Sekten, groepsbekeerlingen en de zogenaamde 'doop van berouw' van Johannes de Doper houden de openlijke erkenning in van een verkeerde visie of levenspraktijk.

Soms moet dit op een rituele manier worden "afgezworen", zoals in de Middeleeuwen gebeurde met Turken, Mohammedanen en onder het rooms-katholicisme. Zelfs de satanisten hebben zo'n soort "verzakingsritueel", waarbij de bekeerling afstand doet van zijn oude geloof of levenswijze door rituele voorwerpen uit het oude leven te vertrappen, erop te spugen of andere vormen van onervolle handelingen te verrichten.

In de joods-christelijke doopakte vond deze overgang plaats onder belijdenis van zonden, geloofsbelijdenis, een verandering van levenswijze en een (openlijke) reiniging en veroordeling van de oude praktijk van het leven (Mat. 3:6; 10:32; Handelingen. 8:37; 19:18-20; 1 Thes. 1:5-10).

Daarom moet de omzetting worden afgekondigd. De mensen moeten tot de overtuiging komen dat ze het gevaar lopen voor eeuwig verloren te gaan als ze zich niet bekeren tot God en hun zonden belijden en wegdoen (Rom. 2:8; 2 Kor. 5:11; Handelingen 17:19-31). Johannes de Doper verkondigde de "doop van berouw" (Handelingen 19:4). Hij maakte de weg vrij voor de Heere Jezus, die met de Heilige Geest zou dopen.

## **Om bewaard te blijven voor de toorn van God die komt...**

Bekering is nodig om gered te worden voor het komende oordeel, de toorn van God over de zonde. Het loon van de zonde was de dood (Hebreeën 10:27; Rom. 6:23; Gen. 2:17). Het geschenk van Gods genade, het eeuwige leven.

Berouw is ook nodig om uit te komen onder de invloed van Satan, die had beweerd dat het loon van ongehoorzaamheid niet tot de dood zou leiden. Deze ongehoorzame engel beloofde kennis van goed en kwaad, maar dat bracht alleen maar ellende en dood (Ps. 82:6; Johannes 10:34,35; Gen. 3:4,5).

## **Berouw is afstand doen van "dode werken".**

De "werken" die we doen zijn over het algemeen niet "Godverheerlijkend" (Rom. 1:21). Daarom noemt de Bijbel dit soort werken "dode werken" waarvan we ons moeten "bekeren" (Hebreeën 9:14).

## **Afstand doen van het oude leven in de zonde**

Berouw betekent het begraven van ons oude leven. Onder oud leven bracht de dood (Ef. 2:1). Daarom moeten we ons één maken met de dood van Christus (Rom. 6:1-4). Deze vereniging met de Heere Jezus betekent ook dat we "besneden" zijn vanuit onze zondige wortels, dat wil zeggen, onze afkomst en onze eigen prestaties buiten Christus (Kol. 2:11-13). We mogen "vergeten wat er achter ons ligt" in dit opzicht, hoewel dit niet betekent dat we "de reiniging van onze vroegere zonden vergeten", want dan worden we arrogant en bijziend (Fil. 3:14; 2 Pet. 1:9).

**Berouw is het erkennen dat God rechtvaardig is in zijn oordeel.** Wanneer de Heilige Geest overtuigd is van de zonde, toont Hij Gods gerechtigheid in de noodzaak van het oordeel (Johannes 16:8; Johannes 2:27,38). De wereld leert deze gerechtigheid alleen in het "laatste oordeel" (Jes. 26:9). Aan het kruis zien we Gods gerechtigheid in volle omvang (Rom. 6:6; Kol. 2:14,15).

## **De doop van berouw is geen doop op Jezus' naam.**

In Handelingen 19:1-5 lezen we over een aantal volgelingen van Johannes de Doper die zich hebben bekeerd maar nog niet de Heilige Geest hebben ontvangen. Dat was omdat ze het voltooide heilswerk van Christus nog niet hadden begrepen of er niet van op de hoogte waren.

Dit betekende dat de Heilige Geest hen nog niet de zekerheid kon geven dat hun zonden, hoewel ze bij hun doop beleden waren, ook vergeven waren. Daar kun je pas zeker van zijn als je de Heere Jezus in geloof hebt kunnen bedanken voor Zijn verzoenende dood, ook voor jou! Maar dan moet je dit volbrachte verlossingswerk gepredikt hebben. Dus, Paulus deed dat, en het resultaat was dat ze nu het volledige Evangelie geloofden en werden verzegeld met de Heilige Geest die in hen kwam wonen (Romeinen 8:9-17).

## **De "omschakeling naar het leven"**

In Handelingen 10 en 11 wordt de "bekering tot het leven" beschreven die Peter zag gebeuren. Bij de prediking van het evangelie ontvangen godvrezende niet-Joden de Heilige Geest in Handelingen 11 Petrus wordt ter verantwoording geroepen door Joden die eerder tot geloof zijn gekomen omdat hij met die bekeerde niet-Joden had gegeten en daarom verondersteld werd zichzelf te hebben verontreinigd.

***Na uitleg begrepen deze gelovigen dat er een echte "bekering tot het leven" had plaatsgevonden (Handelingen 11:18)!***

Dit soort bekering kan worden vergeleken met de wedergeboorte uit Johannes 3:3-5, een werk van de Heilige Geest, een 'van boven geboren worden', **niet uit de wil van de mens, maar uit de wil van God** (Johannes 1:13)!

Zo'n "bekering tot het leven" is altijd verzegeld met de Heilige Geest en zorgt ervoor dat de gelovige volledig zeker is van zijn eeuwig heil.

### **Samenvatting over wat "vernieuwing van denken" en leven betekent**

1. Een vernieuwing van **denken** (Rom. 12:2)
2. Een vernieuwing van **gevoelens** (Handelingen 26:9,20)
3. Een vernieuwing van **leven** (1 Ths. 1:5-9)
4. Een vernieuwing van **Testament** (Ef. 2:3; 6:6)
5. Een vernieuwing van **leiderschap** (Rom. 8:14)
6. Een vernieuwing van **hart** (Ez. 36:26; Mr. 7:21)
7. Een vernieuwing van **toekomst** (Ef. 1:18; Rev. 21:1)

## HOOFDSTUK 5

### Dopen, wat het is

*"En nu, wat woont u? Sta op, laat je dopen en spoel je zonden weg, met een beroep op de naam van de Heere"* (Handelingen 22:16). De doop als het afwassen van zonden en het reinigen van een oud, zondig leven is het onderwerp van vele discussies. Het is daarom goed om de Bijbel zonder vooroordelen voor zichzelf te laten spreken en de Heere Jezus om licht te vragen. Volgens de Schrift heeft de doop alles te maken met ons antwoord op de vraag of we een goed en gereinigd geweten hebben (Handelingen 19:4; Hebr. 10:22; 1 Petrus 3:21).

### De oorsprong van de doop als reinigingsritueel in het Oude Testament

In het Oude Testament stond de doop al bekend als ritueel wassen en/of reinigen. Teksten voor dit:

Ex. 19:10	Wasserij voor heiliging en afzondering
Ex. 29:4	Rituele wasbeurt voor het priesterschap
Lev. 14:8,9	Rituele reiniging na besmetting
Num. 8:7	Schoonmaken door besprenkelen en wassen
Num. 19:3	Ritueel sproeien voor afzondering
2 Kron. 4:6	Water om in en met te wassen.
2 Kon. 5:10	Idem, zoals het afwassen van onzuiverheden
Ps. 51:4,9	Geestelijke reiniging van de zonden.
Jes. 1:16	Reiniging van alle boze handelingen en kwaadheid.

### Zuiveringsrituelen in het Nieuwe Testament

Joh. 11:55	Rituele reiniging voor de Pascha viering
Heb. 9:10	Wassen voor de reiniging van het vlees

### De doop van berouw

Matt. 3:2-6	Doop; poort van het komende koninkrijk
Mrk. 1:4	Als teken van berouw, berouw en boetedoening...
Lucas 7:29, 30	De doop gezien als rechtvaardiging
Joh. 1:26,33	Ter voorbereiding op de Geestesdoop
Hand. 2:38-41	Doop als teken van verlossing
Hand. 19:4,5	Vorbereiding op de christelijke doop

## **De betekenis van de christelijke doop**

Toen Christus gedoopt werd, bevestigde Hij de betekenis van de zogenaamde "doop van berouw". Hoewel de Heere Jezus zich niet hoefde te bekeren, wilde Hij "alle gerechtigheid vervullen" door de plaats in te nemen van de door God doodverklaarde zondaar (geel). Matt. 3:14,15 met o.a. Phil. 2:6-8; Heb. 2:14-18; Lukas 15:24; Rom. 6:1-8; Ef. 2:1; Kol. 2:13).

1. Het is een publieke getuigenis van een "verandering of vernieuwing van het denken". Dit geeft aan dat men met het hart gelooft en met de mond belijdt dat men zich van de afgoden en het egocentrische leven heeft bekeerd tot de Heere Jezus om Hem te aanvaarden als de persoonlijke Verlosser en Heere van zijn/haar leven. (zie bijv. Rom. 10:8-11; 12:1,2).

2. Het is een beeld van het afleggen van de oude mens en zijn werken, welke immers gekenmerkt werd door eigen wil en zonden. Het kruis en het graf van de Heere Jezus wordt symbolisch voorgesteld door onderdompeling in water (Markus 1:5; Handelingen 19:18; Rom 6:3-14; Ef. 4:22-24; Kol 3:9).

3. Een symbolisch getuigenis dat persoonlijke zonden zijn weggespoeld voor God en de mensen door het bloed van Christus en de gelovige aanvaarding ervan (Hebreeën 9:14; 10:19-22).

4. Het antwoord op de vraag van een gereinigd geweten. Dit "antwoord" kan worden uitgedrukt door middel van de doopakte (1 Pet. 3:21).

5. Een voorbereiding op het leven met en door Christus door de opstanding en het onderwijs van de "apostelen en profeten" van het Nieuwe Testament (Mat. 28:19; Ef. 2:19-22; 4:11-16).

## **De wijze van dopen**

Het woord "baptizo" duidt op onderdompeling. Zo wordt duidelijk dat de doop een soort begraving is van iets dat afgeschreven moet worden omdat de dood heeft plaatsgevonden (Ef. 2:5,6; Kol. 2:11-15). Het geeft ook aan dat men zowel voor en door de wet als voor de wereld is gestorven (Gal. 2:19; 6:14).

## **Besnijdenis en doop**

Hierover bestaan veel misverstanden. De doop wordt vaak gezien als een soort voortzetting van de besnijdenis. Dit komt omdat het verbond met Abraham verward is met het nieuwe verbond in Christus, dat geen onderscheid meer maakt tussen Jood en niet-Jood (Ef. 2:13-22; Gal. 3:6-29; Heb. 8:10-13).



## **De oudtestamentische besnijdenis in verband met de doop:**

Jer. 4:4. Het ziet uit naar een "besnijdenis van het hart", door geloof en het nemen van een zondige levenswandering.

Gal. 5:3-7. Het ziet uit naar een rechtvaardiging door het geloof alleen, zoals Abraham heeft laten zien.

Rom. 10:6-13. En de noodzaak om je geloof in daden om te zetten en het met je mond te belijden.

Kol. 2:11-14. Wat zichtbaar wordt in een wandeling die totaal anders is dan het oude leven zonder Christus.

## **De kinder- en/of gezinsdoop**

Deze zogenaamde "doop", die in werkelijkheid wordt uitgevoerd door middel van een beregening, is in feite een mengeling van wet en evangelie. Het verbond met Abrahams geestelijke nakomelingen is verbonden met de belofte uit Handelingen 2:39.

Maar volgens de apostel in Romeinen 4:13,14 is deze belofte verbonden met het persoonlijke geloof. Dit geloof wordt ook van de jongeren verlangd zodra zij de betekenis van de doop begrijpen en belijden dat zij in Christus geloven.

Zonder dit geloof is er geen Bijbels antwoord op de vraag naar een "goed geweten" (1 Petr. 3:21). Ook in Handelingen 16:33,34 wordt het geloof door alle betrokkenen verondersteld.

Gezegend zijn, zoals beschreven in 1Kor.7:14, is niet hetzelfde als gedoopt worden. Kinderen van gelovige ouders zijn "geheiligd", gescheiden van God. Maar dit is niet hetzelfde als "gered" worden door de doop, in de zin van gescheiden zijn van het verkeerde geslacht (zie Handelingen 2:40:1 Petr. 3:20,21).

## **Doop en de raad van God**

In Lucas 7:30 wordt de mogelijkheid getoond om de "raad van God" te verwerpen. Dit is een daad van ongehoorzaamheid met ernstige gevolgen (zie bijv. Ps. 107:10-14). Misverstand is echter niet hetzelfde als ongehoorzaamheid.

**Onwetendheid**, geestelijke **blindheid** en gebondenheid aan traditionele **ge-  
loofsovertuigingen** en "**tradities** van de ouden" kunnen worden geëlimineerd  
door Bijbels onderwijs, overgave en trouwe aanvaarding van het woord en de  
beloften van Christus (Johannes 6:63; 8:32,36; Kol. 2:6-8,20-23; Rom. 12:1,2).

Na het ontvangen van de Bijbelse leer verwacht God een gehoorzaam en gelo-  
vig antwoord. Alleen dan kan er sprake zijn van verzegeling van of met de Hei-  
lige Geest van de belofte (Mat. 28:19; Handelingen 3:17-19; 19:8-10; 20:20; Ef.  
4:11-16; 1 Tim. 4:6,11,13,16; 2 Tim. 2:23-26; 4:2; Handelingen 5:32; 11:15).

### **De gevolgen van het verwerpen van de raad van God**

Echter, wanneer Gods liefdevolle raad opzettelijk wordt afgewezen, resulteert  
dit vaak in een kritisch leven volgens regels en wetten. Men loopt het gevaar  
geestelijk blind te worden en het ontbreekt dikwijls aan geestelijke groei in de  
kennis van Gods wil.

Dit kan leiden tot een sfeer van achterdocht, mystiek en occultisme (1 Sam.  
20:30; 22:8,13; 28:7,8; Jes. 28:9-18; 8:14-22; 29:10-14; Ez. 8:5-18; Hos. 4:6; 5:4;  
2 Kor. 11:4,13-15; Gal. 3:1).

### **Wat de "raad van God" betekent**

Het kennen van de hele raad van God heeft alles te maken met wat God van  
de mens vraagt, en dat is:

- \* God "rechtvaardigen" in zijn eis tot geloof, belijdenis en bekering (Lucas  
7:29,30,35; Mat. 3:2,10,11,15; Handelingen. 2:38-41; 20:21,24; 1 Thes. 1:9).
- \* Het aanvaarden van Christus als Verlosser en Heere door bekering en we-  
dergeboorte (Johannes 1:12,13; 3:3,5).
- \* Het voortbrengen van vruchten die bekering en wedergeboorte bevestigen  
(Mat. 3:8; Johannes 15:8).
- \* Om te ontsnappen aan Gods toorn over de zonde door de "doop van be-  
rouw" en de "verzegeling met Gods Geest". De doop beëindigt het oude  
leven. Het bloed en de opstanding met Christus verzoenen zich met God en  
scheppen nieuw leven en eenheid met God en de medegelovigen (Mat. 3:7;  
Lukas 9:56; 1 Thes. 5:9; Handelingen. 2:40; Ef. 1:9-13; Rom. 5:9).

- \* Deel in de belofte van de "hemelse erfenis" en het eeuwige leven (Hebreeën 6:17-20; Johannes 3:36; 5:24; 17:3).
  - \* De "bekeringsdoop" van Johannes laten overgaan in de christelijke doop, die verbonden is met de "doop met of in de Heilige Geest" (Mat. 3:11; Handelingen 8:36,37; 10:37-48; 19:1-5; 1Kor. 12:13).
  - \* Om het oude leven symbolisch neer te leggen en te "begraven" in het watergraf (Rom. 6:6; Gal. 2:19; 5:24; 6:14; Kol. 2:20).
  - \* De geestelijke "besnijdenis van het hart" uitdrukken in de christelijke doop en het opstandingsleven met Christus daarna (Jer. 4,4; Kol. 2,10-15; Rom. 2,28,29).
  - \* Abrahams "verbondsbelofte" door een persoonlijke geloofsdaad te bevestigen door gedoopt te worden in de naam van de Heere Jezus Christus (Handelingen 2:39; 13:32,39; Rom 4:13-20).
  - \* Het bewerken van de eigen "redding" (voor de aarde) door daden van gehoorzaamheid, d.w.z. de daad van de doop (Fil. 2:12; 1 Pet. 3:21-4:2; Handelingen van God 2:37-41).
- \*Het symbolisch uitdrukken van de vergeving en de "wegspoeling van de zonden" door middel van de doop en de totale overgave aan Christus (Handelingen 22:12-16; Ef. 1:9,17,18; Rom. 12:1,2).
- \* Uitdrukken van "gekruisigd zijn met Christus" door biecht en doop (Rom. 6:1-14).

**Meer over de doop:** zie de Bijbelstudie brochures op: [www.adullam.nl](http://www.adullam.nl)

## HOOFDSTUK 6

### HET AVONDMAAL; PROCLAMATIE OF SACRAMENT?

#### *Het avondmaal van de Heere als herinnering aan de maaltijd en het getuigenis...*

"En zij bleven volharden in het onderwijs van de apostelen, de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden" (Handelingen 2:42).

Vóór het Pesach, vóór de wijding van het Heilig Avondmaal als verkondiging van de dood van de Heere, waren er strenge regels, zoals de zekerheid dat men tot het volk van God behoorde en de voorafgaande besnijdenis en, in het geval van buitenlanders die zich bij het volk van God wilden voegen, de proselieten-doop en de besnijdenis. Waarbij een grondig onderzoek naar bekering, getuigenis en toewijding noodzakelijk werd geacht.

Het sacrament, ook wel het avondmaal van de Heere genoemd, werd door de Heere Jezus ingesteld in de nacht waarin Hij werd verraden, als een voortzetting van het Pesach (1Kor.5:7b). Deze maaltijd herinnert ons aan de verlossing van de macht van de zonde en de satan, de verpersoonlijking van alles wat tegen de gedachten van God ingaat.

In Lucas 22:19,20 en 1 Kor.11:23-26 lezen we hoe de Here Jezus deze bijzondere maaltijd heeft opgezet en met welk doel in het Nieuwe Testament, de verkondiging van Zijn dood aan het kruis, als een offer voor onze zonden. De viering van deze maaltijd gaat door "tot Hij komt" en is een verkondiging aan zowel de mensen als de engelen (1Kor.11:26; Handelingen 2:46; 5:13; Ef. 3:10).

In het begin, na Pinksteren, werd deze herdenkingsmaaltijd elke dag in de huizen van de gelovigen gehouden. Later, de eerste dag van de week, zondag.

Deze dag begint voor de Joden al op zaterdagavond, daarom spreekt men van "het avondmaal", waar het Woord ook werd verkondigd, soms tot ver in de nacht (Handelingen 20:7, Ex. 12:8).

## **Een persoonlijke en gezamenlijke verantwoordelijkheid**

In 1 Kor. 11:26-29 lezen we dat deelname aan de maaltijd veronderstelt dat men zichzelf heeft getest of waardig kan deelnemen aan de maaltijd. Paulus spreekt 'over degenen die begrijpen' (1Kor.10:14), die gelovigen zijn die in staat zijn 'het lichaam van de Heere te onderscheiden' en die, indien nodig, vanwege onheilig gedrag ter verantwoording kunnen worden geroepen (1Kor.11:29; 5:12).

Daarom lezen we in 1Kor.10 over de gezamenlijke verantwoordelijkheid van de gelovigen (let op de woorden "alle", "de meeste", "zij", "sommige", "wij"). Gelovigen die de naam van de Here Jezus in hun mond nemen, moeten ervoor zorgen dat zij zichzelf en elkaar (als leden van hetzelfde lichaam) rein houden, zodat wij als gelovigen aan de tafel van de Here Jezus met een rein hart tot God kunnen komen (Hebreeën 10:22-24).

Het brood dat we samen breken geeft niet alleen onze toewijding aan de Heere Jezus en het fysieke 'lichaam van Christus' aan, maar ook onze toewijding aan de leden van het geestelijke 'lichaam van Christus' en ons getuigenis in familie en maatschappij (Handelingen 10:22; 16:2; 24:16; 1 Tim. 3:7,15; 1 Kor. 2:12-15; 10:32).

"Is de beker van dankzegging waarop wij danken niet een gemeenschap met het bloed van Christus? Is het brood dat we breken niet een gemeenschap met het lichaam van Christus? ("1 Korinthiërs 10:16 - Bible") Omdat het één brood is, zijn we, hoe talrijk ook, één lichaam; we delen immers allemaal in één brood?" (vs. 16.17).

## **Liefdevolle aandacht en Bijbelse discipline**

Zowel het Oude als het Nieuwe Testament gaan er altijd van uit dat oprechte gelovigen zich door de Geest van God willen laten leiden en corrigeren. Dit leidt, als het goed is, tot egoïsme en zelfveroordeling (1 Kor. 11:31). Liefdevolle aandacht voor elkaar kan voorkomen dat individuele leden afdwalen (Hebreeuws. 10:24,25).

Indien nodig kunnen we voor elkaar bidden voor het disciplineren (Gal. 2:14), of na het belijden van zonden, zodat er genoegdoening kan volgen (Jakobus 5:16,19,20).

Wanneer er sprake is van publieke zonden, kan dit, na grondig onderzoek en na ten minste twee verklaringen van trouwe getuigen, in het openbaar worden gecorrigeerd (1 Tim. 5:20). Wanneer er sprake is van moreel, moreel of leerstellige kwaad, is er altijd sprake van gezamenlijke actie (1Kor. 5:8-13; 6:15). Dit is om te voorkomen dat we de tafel van de Here Jezus verbinden met een aanbeddingsdienst die tegen Gods Woord ingaat (1Kor.10:18-22; Mal.1:7; 2:13).

### **Reiniging van hart, geweten en leven is noodzakelijk**

Degenen die deelnamen aan het Pesach moesten worden besneden, niet alleen van vlees, maar ook van hart (Ex. 12:48; Jer. 4:4; Ez. 44:6-10). Voor ons christenen geldt het woord uit Kol. 2:6-23, niet de wet, maar de "regel van Christus" (Gal. 6:14-16). We moeten dus zowel onszelf reinigen en heiligen (1Joh 3:3; 1Pet. 1:22), als de medeleden van Christus' lichaam, door elkaar de normen van Gods Woord voor te houden en ze uit te leven (1Tim. 4:6-16; 2Tim. 2:1,2,21,22; 4:2,5).

Alleen op deze manier kunnen wij, samen met gelovigen die "gereinigd zijn van dode werken", de dood van de Heere verkondigen en de troon van God met trouwe vrijmoedigheid en een oprecht hart benaderen (Hebreeën 10:22:9:14).

### **Priesterverantwoordelijkheid**

Daarom is het noodzakelijk dat de gelovigen hun priesterlijke verantwoordelijkheid kennen en hen die de dood van de Heere willen verkondigen, leren om aan zijn tafel een "offer van lof, naastenliefde en medeleven" aan God te brengen. Dit onderricht aan hen die de wens hebben geuit om deel te nemen aan het breken van het brood is nodig om te leren "het Lichaam van de Heere te onderscheiden" zodat men het brood niet op een onwaardige manier breekt. (Mal. 2:7; Ez. 44:23; Rom. 12:1-9).

### **Kinderen aan de tafel van de Heere?**

Net als bij de doop kunnen we aan de hand van de Bijbelse gegevens geen exacte leeftijdsgrens voor deelname aan het avondmaal vaststellen. De vraag of kinderen kunnen deelnemen aan het Heilig Avondmaal is daarom moeilijk te beantwoorden, omdat de Bijbel er slechts terloops op ingaat.

Ouders, voogden, verzorgers, ouderlingen en leden van de Gemeente moeten echter rekening houden met wat er over kinderen en voogden is geschreven in b.v. Gal. 4:1-3; Ef. 4:14-16; Hos. 13:13; 1 Sam. 2:26; Pred. 10:16 (!).

Er zijn echter andere regels voor het avondmaal dan voor het Pesach. Als een jongere die nog onder ouderlijk gezag staat, wil deelnemen, zal het ouderlijk gezag gedeeld moeten worden met de oudsten van de plaatselijke gemeente en de gemeenteleden zelf.

De besnijdenis van hart, vlees en mond moet in ieder geval zichtbaar zijn binnen het gezin, op school, in de christelijke gemeente en in de maatschappij (Jer. 4:4; Ez. 44:7).

### **De verkondiging van de dood van de Heere**

Deze "proclamatie" maakt duidelijk dat de Heere Jezus volgens Gods plan "voor onze zonden gestorven is, begraven is, maar ook is opgewekt om bij Zijn wederkomst met Hem te leven" (1Kor. 15:3,4; 1Tes. 5:9,10). Het gebroken brood en de wijn zijn symbolen (geen sacramenten of "genademiddelen") die "spreken" over de dood van onze Heere Jezus, als het "Lam van God".

Volgens Jes. 53 nam Christus al onze ongerechtigheden op zich om elke gelovige die Hem aannam als een offer voor de zonde "onbesmet en onberispelijk voor God" te maken (Joh. 1:12; Ef. 5:26; Kol. 1:22).

### **Geen vermenging met buiten Bijbelse erediensten**

Aangezien de "tafel van de Heere" ook een beeld is van gemeenschap en eenheid, betekent dit niet dat deze tafel geassocieerd kan worden met een eredienst waarbij men geen rekening houdt met de Bijbelse normen, of er menselijke regels aan heeft toegevoegd (Dt. 12:8-14; 1Kor. 13 vs. 32-34; 2Tim. 4:3,4; Opb. 22:18,19).

Waar dit gebeurt, werkt de geest van de profeet Balaâm, die pleitte voor een mens-filosofische mengeling van religie (2 Petrus 2:15; Judas vs. 11; Opb. 2:14).

Koning Jerobeam voegde later een religieus-politieke vermenging toe, die voor onrust, verwarring en verdeeldheid zorgde in de geschiedenis van het volk Israël en later de christelijke Gemeente.

Bestudeer Num. 25:1,2; 31:16; 25:6; 2 Kor. 23:8,9, 12,15; 16:10-16; 17:28-33; 1 Kor. 12:26-33; 2 Kor. 13:8,9, 13-17; Kol. 2:8, 18-23; 1 Kor. 1:10-13; 3:1-4; Kor. 2:14; Rom. 16:17).

## **Gemeenschap in "Geest en Waarheid"**

De gemeenschap aan de tafel van de Heere is een getuigenis van een hechte gemeenschap met allen die wedergeboren zijn, gelovigen die, samen met hen "die de Heere aanroepen vanuit een rein hart", willen dienen in "Geest en waarheid" (Johannes 3:3; 4:21-24; 1Pet. 1:23; 2:1; 2 Tim. 2:21,22).

Deze "eenheid van de Geest" kan echter alleen behouden worden in "de band van de vrede" als alle gelovigen die in de naam van de Heere bijeen zijn, werkelijk "één van de geest" zijn, zich in gehoorzaamheid aan het geloof aan God hebben overgegeven en zich in Liefde met elkaar verbonden weten (Ef. 4:2,3; 1Kor. 1:10; Rom. 12:2, 9,10; Kol. 3:14).

Dit betekent ook dat men niet aan de tafel van de Heere kan zitten met ongelovigen, "onbesneden van hart en lippen" (2 Kor. 6:14). En ook niet bij hen die zich "gelovigen" noemen, maar "de kracht van het (ware) geloof hebben ontkend", omdat zij de "onvruchtbare werken van de duisternis" laten zien (2 Kor. 4:4; 1 Kor. 5:11; 2 Tim. 3:5; 2 Pet. 2:1,15; Ef. 5:12-16; 4:17-32; 2 Johannes vs. 8-11; Judas vs. 1-25).

### **Het fundament van een lokale christelijke gemeente\***

Opnieuw en opnieuw blijkt dat een nieuwe generatie gelovigen de Bijbelse fundamenteën van de ontmoeting in de naam van de Heere Jezus opnieuw moet onderzoeken.

Het ware fundament waarop christenen samenkomen en bouwen is niet in de eerste plaats hun onderlinge eenheid, maar Christus zelf en zijn volbrachte werk aan het kruis (1Kor.3,10,11; 2,2). Als gevolg daarvan zijn gelovigen uit Joodse, Samaritaanse en heidense gemeenschappen "een nieuwe man" of "één lichaam" geworden. Christus is het Hoofd van dat lichaam, waarbinnen de Heilige Geest de gelovigen met elkaar en met Christus verbonden houdt door 'de band van de vrede' (Efeziërs 2:13-18; 4:1-6).

De apostelen legden dit fundament, waarvan Christus de "buitenste hoeksteen" is (Efeziërs 2:20). De bouw gaat door op die fundering, terwijl "hout, hooi en stoppels" worden verbrand (1 Kor. 3:12-17). Omdat deze fundering ook met hout, hooi en stoppels is gebouwd, vinden we in 1 Tim. 4:15 en 2 Tim. 2:1-26 aanwijzingen over hoe we het "stevige fundament" kunnen onderscheiden van de menselijke producten die als "houten en aardse vaten" in het "huis van God" worden gevonden. Een troost is dat de Heere Jezus in staat zal zijn om elke oprecht zoekende gelovige te verbinden met "de zijne", gelovigen die "de Heere aanroepen vanuit een rein hart" (2 Tim. 2:19-22).



## Gespreksvragen

1. Wanneer en met welk doel heeft de Heere Jezus het Heilig Avondmaal ingesteld? (Lukas 22:19,20; 1 Kor. 11:23-26)
2. Wat betekent "jezelf testen", "waardig deelnemen" en "jezelf onderscheiden van het lichaam van de Heere"? (1 Kor. 11:28,29; 2 Kor. 13:5; Heb. 10:22; 2 Tim. 2:19; Ez. 44:7).
3. Wat laat zien dat gelovigen verantwoordelijk zijn voor elkaar? (Hebreeuws 10:24; 1 Kor. 12:25; Lev. 15-18; Ez. 44:7)
4. Wanneer komt er een openlijke correctie en wanneer komt er een persoonlijke benadering? (1 Tim. 5:20; Tit. 1:13; Jam. 5:16-20; Mat. 18:15; Spr. 25:9,10).
5. Welke offers brengen gelovigen als christenen na Hemelvaart en Pinksteren? (Hebreeuws 13:15; Ef. 5:19)
6. Wat betekent de "besnijdenis van hart, vlees, oren en lippen"? (Jer. 4:4; Johannes 7:51; Kol. 2:11; Ef. 4:22)
7. Waarom kan de tafel van de Here Jezus niet verbonden worden met tafels waar normen gelden die we niet in de Bijbel vinden?
8. Met wie kunnen christenen de Naam van de Heere Jezus aanroepen en wat betekent dat praktisch in relatie tot andere geloofskringen (2 Tim. 2:21,22)?
9. Met wat voor gelovigen kunnen we géén brood breken en waarom niet? (1 Cor. 5:7-13)
10. Op welke dag(en) hebben de eerste christenen samen brood gebroken? (Handelingen 2:2:42; 20:7:1 Kor. 16:2; Johannes 20:19,20)
11. Wat is de spirituele betekenis van het breken van brood? (1 Kor. 11:24,25,26; 10:16,17; 12:12)
12. Wat is het verband tussen het "breken van brood" en de gemeenschapspraktijk? (Handelingen 2:42; Mat 26:26; 1 Johannes 1:2-7; Amos 3:3; 5:24)
13. Wat is de voorwaarde voor het breken van brood (Handelingen 2:47; 11:16-

18; Johannes 1:12; 1Thes. 1:1:9,10; Rom. 8:9; Heb. 10:22; 2 Tim. 3:10).

14. Waarom is het belangrijk om niet geassocieerd te worden met andere gelovigen met betrekking tot het breken van het brood, of om geassocieerd te worden met gelovigen die regels hanteren die we niet in de Schrift kunnen vinden? (1 Cor. 10:18-21; Lev. 21:16-24)
15. Wat is het Bijbelse fundament van het samenkomen tot de Naam van de Heere Jezus Christus?

## HOOFDSTUK 7

### DE GEMEENTE ALS JEZUS' LICHAAM

*"...en op deze Rots zal Ik Mijn Gemeente bouwen, en de poorten van de Hades zullen haar niet overweldigen" (Mat. 16:18b)*

Dit hoofdstuk gaat over de gemeenschap van gelovigen - het Lichaam van de Heere Jezus Christus - die samenkomen in de naam van het Hoofd van de Gemeente (Mat.18,20; Ef. 5:23).

#### **Doorzettingsvermogen in de leer, het gebed en de gemeenschap**

Na Pinksteren kwamen de wedergeboren leden van de eerste gemeente bijeen in de naam van de Heere Jezus, en in overeenstemming met zijn belofte was Hij zelf onder hen (Mat. 18:20; Johannes 14:18; 16:14). Hun gemeenschap was gebaseerd op de "leer van de apostelen" en werd gekenmerkt door het feit dat zij "standvastig bleven in de leer en de gemeenschap van de apostelen, in het breken van het brood en in het bidden" (Handelingen 2:42).

#### **De gemeente als eenheid**

De Bijbel spreekt over de Gemeente als een gemeenschap van wedergeboren gelovigen die de Heilige Geest hebben ontvangen na het gelovig aanvaarden van Christus. *"In Wie gij ook zijt, nadat gij het woord der waarheid, het evangelie der verlossing hebt gehoord; in wie gij ook nadat gij hebt geloofd, verzegeld zijt met de Heilige Geest der belofte, die het onderpand is van onze erfenis tot de verkregen verlossing, tot prijs van zijn Heerlijkheid."* (Ef. 1:13,14).

#### **Gebouwd op één lichaam**

Met Pinksteren werden alle gelovigen gedoopt door/met de Heilige Geest, wat een "doop tot één lichaam" was (1Kor.12,13). "Als iemand nu niet de Geest van Christus heeft, is hij niet de zijne" (Rom. 8:9, Ef. 1:13; 1Kor. 3:16).

***Zonder de inwonende Heilige Geest behoren wij nog niet tot Christus en zijn Gemeente.*** Het is Gods Geest die met de geest van de gelovige bevestigt dat "wij zonen van God zijn" en daarom zijn wij in staat om "ABBA, Vader" te verkondigen (Romeinen 8:14, 15).

## **De lokale (huis)gemeente**

In het begin verzamelden de eerste gelovigen zich op één plaats: de Tempel. Later kwamen ze ook op andere plaatsen samen; op scholen en in huizen (Lucas 24:35; Handelingen 2:46; 19:9; Filemon 2). Gelovigen die op deze manier bijeenkomen, erkennen dat zij "*in Hem zijn uitverkoren voor de grondlegging van de wereld*" (Ef. 1:4; 3:11).

Bij het bestuderen van Handelingen 2:42 zien we dat gelovigen een aantal specifieke christelijke routines gebruikten:

- Ze bleven standvastig in de leer van de apostelen...
- Ze deelden een gemeenschap van liefdevolle vriendelijkheid
- Ze vierden regelmatig het avondmaal van de Heere Jezus om Zijn dood te verkondigen.
- Ze kwamen vaak samen om te bidden

## **Spirituele en organische eenheid**

De naam "Christen" werd later gebruikt door de apostelen (Handelingen 11:26; 1Pet. 4:16). De eerste christenen onderscheidden zich door diepe geestelijke eenheid en vriendelijkheid (Handelingen 2:44, 45). Ze waren vol vreugde, omhelsden de eenvoudige principes van het geloof en verheerlijkten God dagelijks in de tempel en in hun huizen. Ze werden zeer gewaardeerd door hun medeburgers en ze waren vruchtbaar in hun getuigenis (Hnd. 2:46, 47).

Zodra de mensen tot geloof kwamen, beleden ze openlijk hun zonden, getuigden ze in geloof en drongen ze in gehoorzaamheid aan op de doop (Handelingen 2:41; Rom. 6:17; 10:9,10; Handelingen 19:18).

## **Het doel van de vergaderingen**

Het doel van het verzamelen van gelovigen in de naam van de Heere Jezus (en deze naam alleen) is "om Hem de vrucht van onze lippen te brengen" (Hebr. 13:15). De hemelse Vader zoekt naar 'ware aanbidders die Hem in geest en waarheid zullen aanbidden' (Johannes 4:23). Bovendien kan, wanneer men als gemeente samenkomt, "*de veelvuldige wijsheid van God aan de machten in de hemelse gewesten kenbaar worden gemaakt*" (Efeziërs 3:10).

Tegelijkertijd leert men "elkaar aan te moedigen om Liefde en goede werken te beoefenen" en elkaars gaven te erkennen en aan te moedigen (Hebreeën 10:24,25; Filips. 2:4, 29; 1Thes. 5:12,13; 2 Cor. 8:24; 1 Cor. 16:10, 11,18).

Zo wordt de gelovigen geleerd om hun geestelijke gaven te wijden aan de Heerlijkheid van God en om elkaar als Gemeente op te bouwen in het geloof en in toewijding aan Christus (Rom 13,3-8,10; Ef. 4,16; 1Kor 14,26).

### **Luister naar elkaar voor de heiliging**

God's Woord stelt duidelijk dat de primaire verantwoordelijkheid van een gelovige is om "zichzelf te reinigen" (1 Johannes 3:3). Men kan de troon van God alleen vrijelijk in waarheid benaderen als hij inderdaad "met een waarachtig hart in volledige zekerheid van het geloof komt" (Hebreeën 10:19-23).

Daarom moeten gelovigen eerst zelf oordelen (onderzoeken of er een Bijbels fundament van het geloof is). Alleen dan kan, en indien nodig, een zorgvuldige controle worden uitgevoerd op eventuele gebreken in de congregatie om deze te herstellen (1Kor. 11,28, 31; 2Kor. 13,5; 1Kor. 5,2, 13).

### **De leer van de apostelen**

Het fundament van de Gemeente is gelijk aan het getuigenis van de apostelen en de NT-profeten. Dit betekent dat het gaat om de Persoon van de Heere Jezus, Zijn Woord en Zijn Heerlijkheid. De leer van de apostelen bevat niets anders dan de instructies van de Heere Jezus over Zijn Woord over zichzelf en Zijn toekomst. De werken van de Heilige Geest zullen worden herkend wanneer de Heere Jezus werkelijk in het middelpunt staat; niet de mensen, noch zijn gaven, geestelijke manifestaties en expressie. Elk getuigenis dat afwijkt van de leer van de apostel moet worden verworpen (zowel door de gemeente als door de individuele gelovige) als werken van het vlees (Jes. 8:20; Opb. 22:18; Rom. 16:16, 17; 2Tes. 3:14).

### **Gebouwd op de rots**

Wanneer gelovigen zich verzamelen in de ene en enige naam van de Heere Jezus, erkennen zij Hem als "een schuilplaats voor de wind, een schuilplaats voor de storm, als waterstromen op een droge plaats en de schaduw van een grote rots in een dorstig land" (Jes. 32:2).

Onze Heere spreekt over deze rots in Mat. 16:18. De naam van discipel Peter (petros) betekent, "Stukje steen". Terwijl het woord Petra "Rock" betekent. Uit deze Rots, "petros", werd de discipel gehouwen (A.C. Gaebelein in "Look, your King is coming", pagina 259). Onze Heere Jezus gebruikte voor het eerst in Mat. 7:24 de naam Petrus, waar de Bijbel spreekt over het huis dat op de Rots is gebouwd. In feite was deze Rots de Heere Jezus zelf (1 Kor. 10:4).

De apostel Petrus verwees echter niet naar zichzelf, zelfs niet als "sleutel-drager", zoals een kerkvorst voor zichzelf beweert, maar hij verwees altijd naar Christus Jezus in relatie tot zijn naam als "De Rots" en getuigde hiervan in zijn brief. Hij schreef: "Als u tot Hem komt als een levende steen, inderdaad verworpen door de mensen, maar uitverkoren en kostbaar door God, zult u ook worden opgebouwd als een levende steen in een geestelijk huis, een heilig priesterschap, om geestelijke offers aanvaardbaar te maken door Jezus Christus" (1Pet. 2,4-6).

### **Orde in bijeenkomsten van gelovigen**

Gelovigen die Gods gedachten in gedachten houden, zullen de activiteit van een organisme in de Gemeente herkennen, in plaats van het functioneren van een organisatie. We zullen het verschil duidelijk zien wanneer we de Gemeente erkennen als 'het Lichaam van Christus'.

De Schrift presenteert de gemeente ook als "het Huis van God". Hoewel gebouwd door mensen, werkt het als een organisatie, maar het is de verantwoordelijkheid van de gelovigen om niet te bouwen met zogenaamde "dode werken", zoals "hout, hooi en stoppels", die zijn veroordeeld (Ez. 44:5-10; Heb. 9:14; Rom. 16:17; 1Kor. 3:12, 13; 5:13).

### **Interne Zaken:**

- Vragen over de geloofsleer (leer)
- Functioneren van de leden als een eenheid
- Erkenning en werking van geestelijke gaven
- De prediking en de interpretatie van Gods Woord
- Orde in de gemeente; toepassing van discipline
- Het avondmaal en de christelijke doop...
- Pastorale zorg en het voldoen aan financiële behoeften

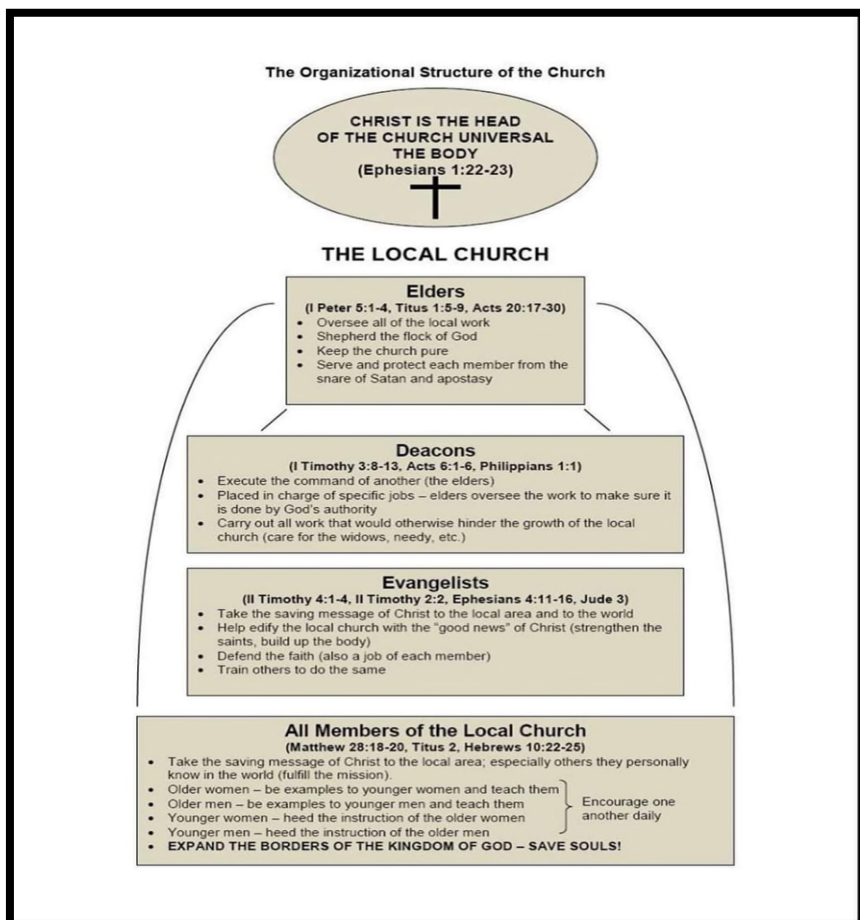
### **Externe Zaken**

- Beheer van het gebouw en de presentatie ervan aan de buitenwereld
- Gedrag, kleding, kapsel, taal, getuigen in woord en daad

*Moge God ons genade geven om ons te gedragen als "levende stenen" en "brandende kaarsen".*

## Studievragen

1. Wat is de basis van christelijke bijeenkomsten?
2. Hoe bleven de eerste christenen dit doen?
3. Wat was het hoofddoel van deze bijeenkomsten?
4. Wanneer functioneren de geestelijke gaven volledig?
5. Waarom is het belangrijk om rekening te houden met elkaar?
6. Wat betekent "gedoopt worden in één lichaam"?
7. Wat is het doel van christelijke bijeenkomsten?
8. Wie is de ware hoeksteen van het huis van God?
9. Hoe houden we orde in christelijke bijeenkomsten?
10. Leg de interne en externe gemeentelijke zaken uit.



## HOOFDSTUK 8

### DE GEMEENTE ALS EEN PILAAR VAN DE WAARHEID IN GODS HEILIGE TEMPEL

#### Oorsprong en overlevering.

*"Maar indien ik verblijf, opdat gij weet hoe gij in het huis van God zult wonen, dat is de Gemeente van de levende God, een pilaar en een standvastigheid van de waarheid" (1 Tim. 3:15).*

#### De Gemeente als tempel.

Als we aan een pilaar denken, zien we in onze gedachten een groot gebouw of een tempel, zoals die van Salomo, met pilaren, zoals de tabernakel. Zo ziet de Here God de Gemeente ook als een tempel die op pilaren is gebouwd (2Kor.6:16; Ef.2:21; Openbaring 3:12).

In een eerdere beschouwing hebben we nagedacht over hoe gelovigen, in een tijd van verwarring en verval, de Here God individueel kunnen blijven eren en dienen. De komst van de Heere Jezus Christus, de beloofde Verlosser van Israël, luidde echter een heel nieuw tijdperk in. Nadat de Heere Jezus Zijn heilswerk aan het kruis had voltooid en volgens de Schrift was begraven, opgewekt en naar de hemel gevaren, ontstond de christelijke gemeente door het werk van de Heilige Geest.

#### Het Verborgen Koninkrijk

De Messias werd door zijn eigen volk afgewezen en na zijn hemelvaart regeert hij over zijn (verborgene) "Koninkrijk van de Hemel". In feite lijkt het op de periode tijdens de ballingschap, toen Gods Heerlijkheid zich uit de tempel terugtrok en God 'naar de gelijkenis van een menselijke vorm' vanaf een hemelse troonwagen regeerde (Ez. 1:26,27).

Dat (verborgene) Koninkrijk kan echter alleen worden gezien en betreden door wedergeborenen (Johannes 3:3-5). Vanaf de hemelvaart van de Heere Jezus worden deze gelovigen geregeerd vanuit een zogenaamd "ver land" (Lucas 19:12).



De onderdanen van dit land zijn geen mensen die pronken met religiositeit, of uiterlijke vormen van een of ander "verbond". Zij moesten zich bekeren van een zogenaamd "werkverbond" en door wedergeboorte en doop worden omgezet in een "nieuw verbond" door de Heere Jezus als Verlosser en Heere te aanvaarden.

Oprechte bekering vindt dus plaats op hetzelfde moment als 'geboren worden uit water en de Geest', of 'wedergeboorte uit eeuwig zaad', iets wat God alleen kan doen (Mat. 3:1-12; Johannes 3:5-8; Handelingen 2:37-41; 1Pet. 1:13-2:2).

### **Het geheimenis van de Gemeente geopenbaard**

In het Oude Testament werd de geboorte van de christelijke gemeente niet duidelijk gezien of voorspeld, het was "een mysterie". Dit mysterie had te maken met de woorden van de Here Jezus toen Hij sprak over "schapen die niet van de stal waren (Israël)" en toch, samen met de Joden die tot geloof waren gekomen, één kudde onder Zijn leiding zouden worden (Johannes 10:16; Ef. 1:9,10; 3:9).

Tijdens de uitstorting van de Heilige Geest zou deze bijzondere en nieuwe eenheid van gelovigen duidelijk worden. Sindsdien heeft de christelijke Gemeente, ook wel "ecclesia" genoemd, een explosieve groei doorgemaakt. Vervolging heeft die groei niet tegen gehouden, maar juist daarom vond er een voortdurende zuivering plaats, waarbij schijn-christenen werden ontmaskerd.

Later zou de bekeerde vervolger van de gemeente, de rechtsgeleerde Paulus, ervoor zorgen dat de gelovigen dieper in Gods gedachten werden onderwezen. Ze werden zich er steeds meer van bewust dat ze lid waren van één Lichaam, het Lichaam van Christus.

De Apostel Petrus noemde deze leden "stenen" omdat hij de gemeente ook zag als een gebouw van God, gebouwd op de Heere Jezus, de Geestelijke Stenen Rots, die in de tijd van de woestijnreis van Israël voor water voor het leven zorgde.

Paulus wees erop dat met betrekking tot het "Huis van God" met ondeugdelijk materiaal kan worden gewerkt, maar dat het Fundament de Heere Jezus Christus zelf blijft, "gisteren en vandaag hetzelfde".

## **Anticiperen op het verval**

Omdat de apostelen het verval van de Gemeente voorzagen, zoals de profeten de toekomst van het volk Israël voorzagen, gaven zij richtlijnen voor de individuele leden die trouw wilden blijven aan de Heere Jezus. Zo zorgde de Heilige Geest ervoor dat er altijd levende stenen in het gebouw van God waren. Deze zorgen, onder Gods leiding, voor geestelijke groei, opwekking en zuivering.

Toen de oude apostel Johannes gevangen werd genomen en naar het eiland Patmos werd verbannen, gaven zijn brieven de gelovigen een nieuw perspectief op hun verbondenheid met Christus. Hij was en is hun bruidegom, en zij de bruid die zich voorbereidde op de bruiloft in de hemel.

Vanuit deze gedachte kunnen we elkaar weer vragen stellen over het ontstaan en voortbestaan van de Congregatie van Jezus Christus. In het bulletin "De Gemeente als het 'Lichaam van Christus'" gaan we hier dieper op in, met de nadruk op het functioneren van de onderling verbonden leden.

### **We zullen wat vooronderzoek doen:**

**Toekomst:** Matt. 16:13-15; Johannes 10:1-4,14-18; 11:49-53.

**Belofte:** Johannes 7:37-39; 14:16-26; 16:7-11

**Denk er over na.** Hnd. 2:33-41; 8:14-25; 10-11:16; 1 Kor. 12:13; Händel. 2:41-47; 4:32-35; 5:12-16,41,42; 6:2-7; 8:4-40; 9:31-43; 11:19-22;13:42-49

### **De Gemeente als het Lichaam van Christus:**

**Lees:** Ef. 1:10-23; 4:3,11-16; 5:23-30; Kol. 1:18;2:19; Rom. 12; 1 Kor. 10-12.

### **De Gemeente als Bruid:**

**Lees:** Matt. 9:14-16; 13:44-46; 2 Kor. 11:2,3; Tit. 2:14; Kol. 1:21-24.

### **De Gemeente als Huis van God en Heilige Tempel:**

**Lees:** Matt. 16:18; 1Pet. 2:4,5a; Ef. 2:18-22; Heb. 3:1-6; 11:10; 1 Tim. 3:15; 1 Kor. 3:9-17; 2 Kor. 6:16.

### **Het verval:**

Hnd. 20:18-30; 1 Kor. 1:10,11; 3:3,10-21; Gal. 2:4,13,18; 5:15-21; Judas vers 4; 2 Tim. 2:17-20

### **Gemeentelijke tucht:**

2Thes. 3:6,14,15; Hnd. 5:1-11; 1 Cor. 5:1-8,13; Tit. 1:10-16; 3:9-11; 2Tim. 2:21,22; 3:1-9.

### **Het ontstaan:**

1 Cor. 3:10,11; Ef. 2:20-22; 1 Pet. 2:5-10; Matt. 18:20; Hnd. 2:42; 1 Tim. 3:15

### **Het functioneren van de individuele leden:**

Rom. 12; 1 Tim. 4:6-16; 5:17-25; 2 Tim. 2:1-16; Ef. 5:22-32; Op. 21:1-7; 22:20; Johannes. 14:1-3. Kol. 1:18; 2:19; 1 Kor. 10:6, 11, 12, 14-22, 24, 28, 29, 32, 33; 11:17-20, 27-33; Heb. 10:22-26; Mat. 5:23-26; 18:15-20.

### **Vragen:**

1. Wanneer werd de geboorte van de christelijke gemeente aangekondigd?
2. Hoe is de gemeente één Lichaam geworden?
3. Hoe heeft de geestelijke en getalsmatige groei van de eerste gemeente plaatsgevonden?
4. Op welke 3 manieren manifesteert de Gemeente van Christus zich?
5. Hoe kunnen gelovigen zichzelf rein bewaren?
6. Hoe functioneren de gelovigen als "levende stenen"?
7. Beschrijf het ontstaan van de gemeente.
8. Hoe werkt het gezond verstand? Gal. 2:11-14; 2 Tim. 2:24-26; 2 Thes. 3:14,15; Mat. 18:15-20; Mat. 13:41; 18:7).
9. Wat zegt het Nieuwe Testament over de "Bruid van het Lam" en haar toekomst?

## HOOFDSTUK 9

### DE GEMEENTE ALS HET LICHAAM VAN CHRISTUS

*"En Hij heeft alle dingen onder zijn voeten gelegd, en Hem als hoofd boven alle dingen gegeven, aan de Gemeente die zijn lichaam is, vervuld met Hem die alle dingen in alles vervolmaakt heeft" (Ef. 1:22,23).*

Als we aan de Godheid van onze Heere Jezus Christus denken, komen we, net als de profeten in het Oude Testament, tot heilige verwondering en eerbied. Daniël zag de verschijning van Jezus, de Messias, als de Zoon des Mensen, die hem met ontzag deed uitroepen: "De geest in mij was ontroerd, en de gezichten die voor mij waren gekomen hebben mij geschokt" (Dan. 7:15).

De profeten van het Oude Testament kenden deze "Mensenzoon" niet zoals christenen hem kennen! Toen de Heere Jezus naar de aarde kwam, openbaarde Hij zich als de volmaakte mens zonder zonde. Hij overwon Satan, zonde en dood en riep de mensheid op om van hem vergeving van zonden, eeuwig leven en overvloed te ontvangen, 'rust voor de ziel' Lucas 24:47; Johannes 10:10,28; Mat. 11:27-30).

#### Vergeving en rechtvaardigheid

Om "rust voor de ziel" te vinden is het nodig dat we ook degene die ons gekwetst heeft vergeven. Wanneer we *"het kwaad van de mens voor het kwaad vergoeden"*, niet bereid zijn te vergeven, maar bitterheid in het hart houden, dan zullen we lijden onder allerlei problemen in onze ziel en een negatieve sfeer creëren in onze buurt en Gemeente (Rom. 12,12; Hebr. 12,15; Deut. 29,18b; Handelingen 8,23).

#### 1. Vergeving

**1.1.** Kol. 3:13, Vergeving in geval van onrecht begint in het hart van het slachtoffer (zie ook Zach. 8:17).

**1.2.** Hebr. 10:22, Omdat we God alleen kunnen benaderen met een gereinigd hart en geweten.

**1.3.** Hebr. 12:15; Deut. 29:18. Een "wortel van bitterheid" kan gemakkelijk worden gezaaid in het hart van het slachtoffer van onrecht! En het verdwijnt pas als de ontstane bitterheid door beide partijen als zonde wordt beleden.

**1.4.** Lucas 24:34, er mag vergeving gevraagd worden aan God de Vader, maar (nog) niet aangeboden aan de boosdoener(s) dan na belijdenis!

**1.5.** Hnd. 7:60, De Heere kan gevraagd worden of Hij het gedane kwaad (de zonde) niet wil toerekenen.

**1.6.** 2 Korintiërs 5:19, God straft de zonde niet als er belijdenis en berouw is. Alleen dan kunnen woorden van verzoening worden uitgesproken.

**1.7.** Jesaja 53:11,12, Ondanks het onrecht dat gedaan is, kun je nog steeds de ware "verzadiging van de vreugde" ervaren (Ps. 16:11), wanneer je net als Jezus "de zonden van velen verdraagt", terwijl je ook "bidt voor de overtreders".

**1.8.** Romeinen 12:17-20, We hoeven geen wraak te nemen op het gedane kwaad, maar mogen het oordeel overlaten aan de Heere, terwijl we geroepen zijn om de ander te zegenen.

**1.9.** Gen. 45:8, we mogen de gevolgen van de zondige dagen van anderen uit Gods hand ontvangen en ze met zegen beantwoorden. God had er zijn zuiverende doel mee (Ps. 105:19).

**1.10.** 2 Sam. 16:10-12, Zelfs een onrechtvaardige vloek mogen we uit Gods handen ontvangen, omdat we zien dat ook wij niet volmaakt waren in het opvoeden van onze kinderen, zodat zij zich soms tegen hun ouders keren (vs. 11).

**1.11.** Job 19:2, 6, 8-10, 13, 14, 19-25, We mogen beproevingen, huilend, onbegrepen en bij verlies van vrienden, uit Gods handen ontvangen en ze in gebed en op voorspraak aan Hem teruggeven.

**1.12.** Ps. 109:4,5; 69:21, Subtiële en hartverscheurende woorden mogen aan God bekend gemaakt worden in gebed, liefde en ware vergeving

**1.13.** Joh. 19:11; Rom. 12:19, de opkomende toorn mag aan God bekend worden gemaakt, terwijl we Hem mogen vragen om de Geest van zelfbeheersing.

**1.14.** Mat. 27:3-5, zelfs een openbare belijdenis van de zonde door iemand die bezet is door een boze geest leidt niet altijd tot het herstel (1 Sam. 24:17-23)

**1.15.** Lucas 22:3, Soms eindigt zo'n demonische invloed met schuldgevoelens, schaamte en in sommige gevallen zelfs in zelfmoord, omdat de belijdenis niet aan God, maar alleen aan mensen werd gedaan (zie ook 1 Sam 15:30, 35).

**1.16.** Openb. 6:16, wees daarom in geval van onrechtvaardigheid altijd gewaarschuwd voor de verwachte toorn van de "toorn van de Koning" en de toorn van het geslachte maar levende Lam.

## **2. Tucht**

**2.1.** Ps. 50:22,22, zonden moeten "voor de ogen van anderen worden getoond" eer dat er een zegen van de Heere en een ontwaken kan worden verwacht.

**2.2.** Hnd. 19:8-20; Ps.50:21, terwijl we (in de Liefde) mogen waarschuwen voor het komende oordeel over zonde(n) en ongeloof en God zal dat gebruiken voor een herstel van vele gelovigen (Hebr. 3:16-19; Handelingen 19:20; 5:11;4:4).

**2.3.** Lev. 4:14,23,28, Soms moeten zonden worden "aangewezen" en bekend gemaakt, terwijl we de hulp van andere priesterlijke gelovigen kunnen vragen om verzoening te bewerken.

**2.4.** Matt. 18:15-18, Wie kwaad heeft gedaan, moet openlijk worden gestraft of, als de schuldigen geen schuld bekennen, naar de oudsten worden gebracht, die dan zullen oordelen (zie ook 1 Tim. 5:19; Heb. 10:28).

**2.5.** Hnd. 2:36; 3:15,17; 4:10, Om te vertellen welk kwaad is gedaan en wat de gevolgen zijn waar het ook nodig is. Als er berouw en bekentenis volgt, kan er vergeving worden verkondigd.

**2.6.** 1 Johannes 1:9, vergeving volgt alleen wanneer deze wordt voorafgegaan door een berouwvolle bekentenis en berouw.

**2.7.** Spreuken 19:12; Hoewel gerechtvaardigde toorn niet onmiddellijk wordt getoond, vraagt het onrecht wel om een definitieve straf.

**2.8.** Mattheüs 5:6, 22. Want wie 'honger en dorst naar gerechtigheid' heeft, zal tevreden zijn als de onrechtvaardige toorn uiteindelijk zal worden gestraft!

**2.9.** 1 Koningen 2:8-9, 44 Zij die hun schuld uit zelfbehoud proberen te verzoenen met een belijdenis, in de overtuiging dat de straf voor hun zonde hierdoor niet tot stand zal komen, zal niet aanvaard worden (2 Sam 19:16-23).

**2.10.** 2 Sam. 19:16-23, Hoewel de zonden soms niet gelijk worden gestraft, worden die zonden niet altijd vergeven! Zij zullen later worden herdacht en gestraft door de "superieure Salomo" (Jezus als Rechter)! (Rom. 12:19; Mat.

5:25; 18:17,18; Johannes 20:23; Opb. 6:16).

**2.11.** 2 Koningen 23:26,27, Want ondanks het erkennen van zondige daden en zelfs het teweegbrengen van een soort reformatie, is Gods toorn nog niet bedaard, omdat er nog steeds "provocerende zonden" worden gevonden onder Gods kinderen (Efeziërs 5:9-17).

**2.12.** Joh. 19:37; Opb. 1:7; Zach. 13:6; Rom. 2:10 v.v.; Jacobus 2:6; Opb. 20:11,12, Daarom zullen in de uiteindelijke rechtspraak (zowel voor de rechterstoel als voor de grote witte troon) de zonden zelf en de gevolgen van de zonden altijd onder ogen worden gezien, iedereen zal zien welke wonden er zijn gemaakt zodat in onze tijd van genade berouw en verzoening zal volgen.

**2.13.** Handelingen 19:16-20, Daarom is het kenmerk van een echte opwekking dat er altijd een algemeen schuldgevoel is en een publieke belijdenis van zonden die vaak concreet worden genoemd, inclusief de gevolgen.

*Dit zijn de twee kanten van dezelfde waarheid die ik gevonden heb.*

### **De resultaten van negatieve gedachten, bitterheid en verborgen woede \***

*"Haat wakkert conflicten aan, maar Liefde bedekt alle misstanden"* (Spreuken 10:12, lees ook 1 Peter 4:7-11).

Medisch onderzoek onthult de schade aan ons lichaam als we ons vastklampen aan de negatieve of de uitbarstingen van woede loslaten. Onze bloeddruk stijgt. Onze harten kloppen. Onze geesten zakken af. Onze containers corroderen. Het is waar wat een Amerikaanse president ooit zei: *"Haat tast de container aan die het vervoert."*

In Spreuken 10:12 merkt Koning Salomo op: "Haat wakkert conflicten aan, maar Liefde bedekt alle misstanden." Het conflict dat hier uit haat ontstaat is een bloedvete tussen rivaliserende volkeren van verschillende stammen en rassen.

Dergelijke haat voedt de drang naar wraak, zodat mensen die elkaar verachten zich niet kunnen verbinden. Daarentegen bedekt God's manier van liefhebben - trekt een sluier over, verbergt, of vergeeft alle misstanden.

Dat betekent niet dat we fouten over het hoofd zien of een overtreder in staat stellen. Maar we **verplegen** niet de verkeerde als iemand echt spijt heeft. En als ze zich nooit verontschuldigen, laten we onze gevoelens nog steeds los bij God.

Wij, die de Grote Minnaar kennen, moeten *"elkaar diep liefhebben, omdat de Liefde een veelvoud aan zonden bedekt"* (1 Petrus 4:8).

Paulus schreef: *"Tenslotte, broeders, wat er ook waar is, wat er ook eerlijk is, wat er ook rechtvaardig is, wat er ook zuiver is, wat er ook mooi is, wat er ook goed is; als er enige deugd is, en als er enige lof is, denk dan na over deze dingen"* (Fil. 4:8).

### **Reflecteren en bidden**

*"O God, help me om me over te geven aan Uw grote liefde, die alle zonden bedekt en me in een schone omgeving doet belanden waar Uw liefde heerst."*

**Vraag:** Wat voor dingen haat je? Hoe kan de hardvochtige hitte van de vijandigheid onze persoonlijke vreugde en onze wereldvrede wegvreten?

*\* Elisa Morgan in Daily Bread, maandag 20 januari 2020*



## Corrigeren in de juiste houding

*"Ik wil je iets vertellen over de zachtmoedigheid van Christus. "2 Cor. 10: 1*

Nog een keer keert Paulus terug naar de nare kritiek van sommigen die het apostelschap van Paulus probeerden te ondermijnen en beweerden dat hij in zijn brieven wel durfde in te gaan, maar in zijn toespraak weinig te betekenen zou hebben. Maar zelfs nu maakt hij indruk. Niet door stoere taal te spreken, maar met zachtmoedigheid en zachtaardigheid, wat ook het kenmerk was van zijn Zender de Heere Jezus Christus, die van zichzelf getuigde: *"Kom tot mij, want ik ben zachtmoedig en nederig van hart"* (Mat. 11:28,29).

Zo zien we weer de waarheid bevestigd dat wanneer we de Heerlijkheid van de Heere met onbedekt gezicht tegemoet treden, we veranderd worden - door de Geest naar het beeld van Christus zelf. Vergelijk het advies van Paulus aan de Galaten, waar hij met mijn eigen woorden zei: *"Als je merkt dat een van jullie een fout heeft gemaakt, moet je hem voorzichtig terugbrengen op het juiste pad"* (Gal. 6: 1; 2 Korintiërs 10: 1-6).

### Conclusie:

1. In de pastorale zorg met beschadigde mensen (ook hier op aarde) moet er "hoor en wederhoor" plaatsvinden, anders is er geen evenwicht tussen vergeving en gerechtigheid. Dit kan en moet worden gedaan door pastoraal werkers die daartoe in staat zijn (Deut. 13:14; 17:4).
2. Als dit niet is gebeurd, bestaat er een latent gevaar dat het onuitgesproken geval een effect blijft hebben op het onderbewustzijn, ook al lijken de letsels die in de loop van de tijd zijn opgelopen "genezen". Helaas blijkt dat in werkelijkheid, wanneer een soortgelijke gebeurtenis zich opnieuw voordoet, oude, schijnbaar "genezen" wonden weer kunnen gaan bloeden.
3. De apostel Paulus beleefde dit "mysterie" toen hij tot geloof kwam en getuigde; *"...door de openbaring werd mij geopenbaard dat de heidenen mede-erfgenamen, medeleden en metgezellen zijn van de belofte in Christus Jezus door het Evangelie"* (Efeziërs 3:3-6). We concluderen dat de gemeente van Jezus Christus als "Zijn lichaam" de goddelijke vereniging van alle wedergeboren gelovigen is.

## De verantwoordelijkheid van de leden

Zoals in een menselijk lichaam functioneert elk deel van het lichaam volgens een bepaald vooropgezet (scheppings)plan. De mogelijkheid bestaat echter dat een lid onafhankelijk van de gedachten in het hoofd zal functioneren. Dit kan grote gevolgen hebben voor het hele lichaam.

Paulus verwijst naar deze gevolgen van ontucht en onreinheid en wijst erop dat zowel het gemeentelichaam als onze eigen ledematen 'tempeldelen' zijn (1Kor.3,16; 6,13b-20; Ef. 2:21). Maar een mind-controlled body bestaat ook uit leden die voor elkaar zorgen. Onafhankelijk functionerende leden hebben correctie nodig. Ze kunnen niet zonder de andere ledematen. "dat er geen verdeeldheid in het lichaam mag zijn, maar dat de leden gelijkelijk voor elkaar mogen zorgen" (1 Kor. 12:25).

Juist omdat christenen, elk met hun eigen specifieke taak, als leden in het "Lichaam van Christus" zijn gezet, kunnen ze niet tegen elkaar zeggen: "Ik heb je niet nodig." Christus als "Hoofd van Zijn Lichaam", de gemeente, heeft zich onlosmakelijk verbonden met elk lid. Dit betekent dat Hij zich na zijn hemelvaart en verheerlijking op aarde blijft openbaren door de leden van zijn lichaam, de gemeente! ***De Heere Jezus gaf zijn Gemeente zijn eigen Geest, waardoor alle leden "in één lichaam gedoopt werden door één Geest"*** (1Kor.12,13).

De "genadegaven", die elk lid afzonderlijk nodig heeft om te kunnen functioneren volgens Gods plan in zijn lichaam, worden "gegeven voor het welzijn van allen" (1Kor.12:7vv). In de brief aan de Romeinen gaat de Apostel daar met de woorden op in: "Want zoals wij vele leden in één lichaam hebben, en de leden niet allemaal hetzelfde werk hebben, zo zijn wij, hoewel velen, één lichaam in Christus, maar elk lid in relatie tot het andere" (Rom 12:4,5).

## Hervormd door een vernieuwde manier van denken

Gods wonderbaarlijke recreatie, zoals gezien in de onderling verbonden leden van het lichaam van Christus, heeft elk lid een onafhankelijke gedachtegang gegeven. Omdat onze natuurlijke gedachten 'boos' waren, wil de inwonende Heilige Geest in ons werken zodat onze gedachten vernieuwd worden (Rom.12:2; Fil.2:13; 4:8).

Het is echter onze verantwoordelijkheid om te luisteren naar en te handelen naar die leer van de Heilige Geest (Filippenzen 2:12). Wat de "wil van God" voor ons persoonlijk is, kan alleen bekend worden door gebed, Bijbelstudie en het luisteren naar de adviezen van de medeleden, "zodat er geen verdeeldheid in het lichaam ontstaat".

## Lijden, medelijden en medeleven

Omdat Christus zich verbonden heeft met zijn lichaam, de Gemeente op aarde, en dat lichaam hier lijdt, lijdt Hij als Hoofd met elk lid in het bijzonder. De Apostel Paulus heeft dit zelf meegemaakt. Hij schreef: "... Ik vul mijn vlees in wat ontbreekt in de kwellingen van Christus omwille van zijn Lichaam, dat de Gemeente is" (Kol. 1,24).

Hij schreef ook in Galaten 6:1: "*Broeders, als een man wordt ingehaald in een fout, die geestelijk is, herstelt u zo'n man in de geest van zachtmoedigheid; als u zichzelf beschouwt, zult u ook niet in de verleiding komen*". En Jesaja beschreef in Jesaja 63:8,9 de Here Jezus dat Hij medelijden had met de Zijnen: "In al hun verdrukking werd Hij verdrukt, en de engel van Zijn aanwezigheid redde hen; in Zijn Liefde en in Zijn medelijden verloste Hij hen; en Hij baarde hen, en droeg hen al de dagen van weleer."

Dit betekent echter niet dat het lijden van Christus onvoldoende was, maar dat het lijden om Christus' wil, of het *'lijden van deze tijd'* in het algemeen, een feit is **dat alle gelovigen samenbindt en moet dragen**.

In Gal. 6:2 en Phil. 1:29,30 Paulus schreef over "*het dragen van elkaars moeilijkheden*", en: "*Want u is de genade verleend om niet alleen te geloven voor Christus, maar ook om te lijden voor Hem, in dezelfde strijd die u ooit van mij zag en nu van mij hoort*". Het "lijden van deze tijd", waarover Paulus en Petrus schreven, kan, zoals christenen lijden, Godverheerlijkend zijn, gezien de uitkomst van het lijden (Rom.8,18; 1Pet.4,12-16).

We zien hoe dit lijden ook het mededogen van de andere leden van het lichaam van Christus beïnvloedt (1Kor.12:26). Echter, wanneer de onderlinge liefdesband niet meer functioneert, verdwijnt dit gevoelige medeleven voor elkaar (2 Tim. 3:1-5; Opb. 2:4; 2 Tim. 4:16).

### Sterke banden van eenheid

Ondanks de huidige verdeeldheid en verwarring onder gelovigen die tot het Lichaam van Christus behoren, ziet God hen als één geheel. Het blijft waar; "*...veel leden, maar één Lichaam in Christus...*" In dat lichaam woont één Geest, de ware gelovigen hebben slechts één Vader en koesteren slechts één hoop, de verschijning van Jezus Christus, "Die ons leven is" (Kol. 3:4).

Elke gelovige die de wedergeboorte heeft meegemaakt, herkent slechts één Heere, Jezus Christus, en is door slechts één geloof met elkaar verbonden. De Schrift zegt: "Want jullie zijn allemaal zonen van God door het geloof in Christus Jezus" (Gal. 3:26).

## **Gedoopt door de Heilige Geest in Eén Lichaam**

Hoewel er veel verwarring bestaat over het doel van de zogenaamde "doop met (of in) de Heilige Geest", leert de Bijbel dat het doel van God was om Joden en heidenen, slaven en bevrijders, in het Christuslichaam, de Gemeente, een nieuwe eenheid te maken door deze doop (1Kor.12,13).

In de wedergeboorte gebeurt dit door de ontvangst van de Heilige Geest. Als gevolg daarvan werden we het eigendom van Christus, Hij werd onze Heere, ontving geestelijke vrijheid en de zekerheid om een kind van God en een erfgenaam van Christus te worden (Romeinen 8:9-17).

Dus, we vonden 3 betekenissen met betrekking tot het lichaam van Christus:

1. Zij zijn "verzegelde" gelovigen (Ef. 1:23; Handelingen 2; 1Thes 4).
2. Het omvat alle gelovigen op aarde na Pinksteren (1 Kor. 10:15-17).  
Alle individuele christelijke gelovigen (1 Kor. 1:2; 12:27).

### **Vragen:**

1. Hoe laten we zien wie het Hoofd van het Lichaam is?
2. Waarom was 'het lichaam van Christus' een 'geheim' in het OT?
3. Wat is de verantwoordelijkheid van de leden van het lichaam van Christus?
4. Waarom zou ons denken "vernieuwd" moeten worden?
5. Hoe leren we de "wil van God"?
6. Wat betekent "in het vlees de kwellingen van Christus aanvullen"?
7. Wat toont de eenheid tussen de leden van Christus?

## HOOFDSTUK 10

### DE GEMEENTE ALS HET HUIS VAN GOD

(1 Tim. 3:15) "Als ik dat niet doe, weet je hoe je je moet gedragen in het huis van God, dat de gemeente van de levende God is, een pijler en fundament van de waarheid".

In dit tiende hoofdstuk willen we verder gaan met de beschrijving van de Gemeente als het Huis van God, besproken in ons achtste hoofdstuk als "pijler en fundament van de waarheid".

Als "Huis van God" omvat deze gemeente alle wedergeboren gelovigen na Pinksteren. Deze gelovigen worden beschreven als "goud, zilver en edelsteen". Maar binnen dat "Huis van God" zijn ook naamgenoten beschreven als "hout, hooi en stoppel", samen met de "houten en aarden vaten" (1 Kor. 3:12; 2 Tim. 2:20).

De wedergeboren gelovigen vormen samen de "ecclesia", de "call out". Deze werden "uit de duisternis naar Gods wonderbaarlijke licht getrokken" (1Pet. 2:9b). Paulus schrijft in zijn brief aan Timotheüs hoe deze gelovigen zich binnen dat "Huis van God" hebben gedragen tegenover hen die "de ongerechtigheid niet opgeven" (2 Tim.2:16-26).

#### **Gebouwd en verenigd op één stevig fundament**

In zijn brief aan Efeze beschrijft Paulus het fundament waarop dit "Huis van God", ook wel "de woonplaats van God" of "Heilige Tempel" genoemd, is gebouwd. Zowel de stichting als het huis hebben de Heere Jezus als "Hoeksteen". Hij alleen kent de werkelijk levende stenen, de wedergeborenen (Ef. 2:20; 1 Kor. 3:11; 2 Tim. 2:19; 1 Pet. 2:5; Jer. 17:9,10; Jes. 57:15; Johannes 2:24; 17:12).

De gelovigen die in het Huis van God zijn verzameld, bestaan uit gelovigen uit naties die ver van de verlossing af staan en gelovigen uit de Joden die door hun geboorte als Joden de verlossing in Christus nabij waren (Ef. 2:13,17,19). Samen vormen deze gelovigen het gebouw van God, gebouwd op de "geestelijke Steenrots die daarop volgde", waaruit "levend water" stroomde (1Kor.10:4).

## **Levende stenen of houten vaten?**

Dit "Huis van God", ook wel "Heilige Tempel in de Heere" genoemd (Ef. 2:21), bestaat volgens de brief van Petrus uit "levende stenen" (1Pet. 2:5). In tegenstelling tot wat we besproken hebben in ons 9e hoofdstuk, waarin we de gemeente zagen als het 'lichaam van Christus', wordt de gemeente nu gezien als een geestelijk huis, dat onder leiding van Gods Geest wordt opgebouwd door verantwoordelijke en actieve leden van de gemeente.

Volgens 1 Kor. 3:10-17 dragen deze "bouwers" echter niet alleen "levende stenen", maar ook "hout, hooi en stoppels" of "houten en aarden vaten", die door "vuur" (vs. 13) zullen worden ontdekt. Daarom begint het (vuur)oordeel van het proces in het Huis van God. In dat oordeel wordt openbaar gemaakt met welk materiaal er gebouwd is en welke stenen "vuurvast" zijn verbonden met de Rots (1 Pet. 4:17; Mat. 7:24,25).

## **Ons gedrag binnen en buiten het huis van God**

We zagen dat door "onoordeelkundig en onverantwoordelijk bouwen" ondeugdelijk materiaal kan worden geleverd. Daarom, in Ez. 44:9-14, worden de "bouwers" verantwoordelijk gehouden voor de onheilige vermenging van goed en kwaad, rein en onrein, besneden van hart en onbesneden van vlees (vs. 9:23). Door te falen leren de gelovigen echter weer waakzaam te zijn (vs. 14; Ps. 51:5, 13, 14,15; Ez. 44:14).

Het gedrag van degenen die beweren "levende stenen" te zijn, zal duidelijk maken of dit ook daadwerkelijk het geval is. Ze houden zichzelf schoon door zich te scheiden van "oneervolle vaten". Dat betekent breken met onrechtvaardigheid. Zij zullen dit zoveel mogelijk doen, samen "met hen die de Heere aanroepen vanuit een zuiver hart". Deze gelovigen hebben een zuiver geweten, ze manifesteren zich als "ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid" (2 Tim. 2:19,21; Johannes 19:9; Rom. 16:17; Heb. 10:22; 1 Kor. 5:8).

## **Aanval op "Het mysterie van godsvrucht"**

In "Huis van God" draait alles om één persoon, Christus Jezus. Hij is het hoofd van het huis. Hij is "God geopenbaard in het vlees" (1 Tim. 3:16). Timotheüs, die de opdracht kreeg om dit "mysterie" te helpen onthullen, moest "met een goed geweten" de hem overgeleverde waarheden over de goddelijkheid van de Heere Jezus "bewaren" (1 Tim. 1:19).

De reden hiervoor was het feit dat mensen naar binnen waren geslopen die zich gedroegen als "houten en aarden vaten", als "vaten der oneer".

Deze mensen hadden "de rechte weg verlaten" en namen de "weg van Balaam". De praktijk van de religie was een "object van winst" geworden. Hierdoor werden deze mensen "van de waarheid beroofd" (1 Tim. 6:5; 2 Pet. 2:15; Handelingen 20:29,30).

Sommigen veroorzaakten "strijd en ergenis tegen de leer", waarvan men zich moest afwenden (Rom. 16:17; 2 Tim. 2:21; Handelingen 13:45,46).

Er waren ook mensen die zich bezig hielden met het bijhouden van "geslachtsregisters en fabels" (1 Tim. 1:4, zie ook de droomdromers in het Oude Testament).

Anderen hadden hun verstand en geweten vervuild met gebrekkige geestelijke voeding, waardoor de gezonde geloofsleer in gevaar kwam (vs. 5,6).

Nog anderen waren teruggevallen in menselijke en wettelijke voorschriften, waardoor de christenen hun vrijheid in Christus dreigden te ontnemen en wederzijdse jaloezie, ruzie en scheuring veroorzaakten (1 Tim. 1:7-10; Gal. 5:1,13,15,16; Kol. 2:20-23).

### **Problemen met gezaghebbende, despotische vrouwen**

Omdat binnen het "Huis van God" de mogelijkheid bestond om "vreemd materiaal" toe te passen, ontstonden er verwerpelijke situaties. De man-vrouw relatie werd verstoord en vrouwen begonnen mannen te onderwijzen in de zin van belijden en domineren (1 Tim. 2:9-12; Jes. 3:12).

Ook waren de mensen niet meer "eervol" gekleed. Mensen gedroegen zich offensief, zowel binnen als buiten het Huis van God, terwijl jongeren geen respect meer toonden voor de oudste (Jes. 3:4; 2 Tim. 3:2; 1 Tim. 3:6).

### **Problemen met de opziener en het diakenministerie**

Soms zijn er lokale problemen met het herkennen van degenen die de opzienaars begeren. Dit ministerie en de daarmee verbonden autoriteit werden op eigen kracht teruggetrokken zonder aan de voorwaarden te voldoen (1 Tim. 3:1-13).

Anderen die wel aan de voorwaarden voldeden werden niet gewaardeerd of (h)erkend, zodat ze hun werk "zuchtend" deden of helemaal niet (meer) functioneerden. Mede door het feit dat ongefundeerde beschuldigingen tegen de ouderlingen werden geaccepteerd, ontbrak het de ouderlingen aan geestelijke steun voor hun pastorale werk (1Tim. 4:12; 5:17; 1Tim. 5:12; 1Pet. 5:2; Heb. 13:17; Neh. 13:10).

Wellicht vanwege de over het algemeen zwakke toestand van de eindtijd-gemeente en de moraal onder de gelovigen wordt er weinig onderzoek meer gedaan naar de beschuldigingen (1 Tim. 5:19; Neh. 6:17-19).

In Timotheüs' tijd was dit mede te danken aan de onreinheid van voorgangers, die de weduwen mishandelden. Deze vulden hun tijd met achterklap en het opdoen van intellectuele kennis, zonder dat dit leidde tot praktische heiliging (1 Tim. 5:6,13-15; 2 Tim. 3:6-9; Neh. 6:14).

### **In de strik van Satan**

Er ging dus al vroeg veel mis in dat Huis van God, net als tijdens het bewind van Koning Rehabeam. In plaats van te luisteren naar het advies van de oudste (2 Kronieken 10:8,15), raadpleegde hij zijn leeftijdsgenoten. In Paulus tijd waren er begaafde jonge mannen die te vroeg hadden gediend. Daardoor liepen ze in de strik van Satan, die van de trots. In dat geval is correctie vaak niet meer mogelijk (1 Tim. 3:6; 5:22; Heb. 6:4-8; 2 Chr. 26:16). Als gevolg daarvan ontstaan er onder de gelovigen verwarring, twist, laster, kwade gedachten en ontmoediging (1 Tim. 6:4,5; Jakobus 1:26; 2: 4-7; 3:1,5,8,10,14-16; 4:11; 5:9; 1 Sam. 15:35).

### **Aanbidding met een gereinigd geweten**

Om te weten hoe gelovigen zich hebben gedragen temidden van alle verwarring binnen het door de mens geschapen Huis van God, moet men dus eerst zichzelf onderzoeken om te zien of men zich op het juiste fundament van het geloof heeft gebouwd (2Kor.13:5; 1Tim.4:6).

Er is alleen gezag als men als "kinderen van het licht" wandelen en de Heere Jezus aanroept met een zuiver geweten en vanuit een oprecht hart (Ef. 5:1-14; Heb. 10:19-25).

Laten we daarom "ons buiten het bereik houden van de onheilige, holle klanken en de tegenstrijdigheden van valse "kennis", waarvan sommige woordvoerders het spoor van het geloof zijn kwijtgeraakt" (1 Tim. 6:20).



## Vragen:

1. Uit welke materialen bestaat het aardse huis van God?
2. Welke impact heeft dit op het hele gebouw?
3. Op welk fundament moet er worden gebouwd?
4. Waarom begint Gods oordeel in Zijn eigen huis?
5. Wat doet Ez. 44:9-14 hebben te maken met God's NT Huis?
6. Wat betekent "besneden zijn van hart en vlees"?
7. Welk gevaar schuilt er in het dwaas zijn?
8. Wat doet men tegen "strijd en ergernis tegen de leer"?
9. Hoe moet men omgaan met het "opzichterskantoor"?
10. Wat kan men doen tegen laster en roddels?
11. Wat betekent 1 Cor. 12:18 in de praktijk?
12. Wat is onze eigen verantwoordelijkheid? (Kol. 4:17)
13. Noem de principes van het samenkomen (Handelingen 2:42)

## HOOFDSTUK 11

### DE GEMEENTE ALS DE BRUID VAN CHRISTUS

"...want ik heb je verbonden als aan één man, om je te presenteren als een zuivere maagd voor Christus... ..want de bruiloft van het Lam is gekomen, en zijn vrouw heeft zich voorbereid..." (2 Kor. 11:2; Opb. 19:7).

In dit hoofdstuk willen we nadenken over wat er in de Bijbel over de gemeente (vergadering van gelovigen) geschreven staat als "Bruid van Christus" en in de nabije toekomst als "Vrouw van het Lam". Johannes de Doper sprak al over dit Lam Gods, net als alle profeten voor en na hem (Johannes 1:29; Jesaja 53:7; Opb. 19:7).

#### Een stralende, schone bruidsgemeente

In zijn brief aan de gelovigen van Efeze beschrijft Paulus dit Lam Gods als De-gene die zich uit Liefde voor zijn bruidsgemeente overgaf aan het kruis van Golgotha "om haar te heiligen, haar te reinigen door het waterbad met het Woord, en zo de gemeente voor zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, op zo'n manier dat het heilig en onbesmet is" (Ef. 5:25).

Deze bruidsgemeente, in de toekomst gezien als het "hemelse Jeruzalem", heeft op zich niets te prijzen. Want was zij "vervreemd en vijandig door kwade werken, maar verzoend door het lichaam van Zijn vlees door de dood" (Kol. 1:21)?

Zo was het met de aardse bruid Jeruzalem, die een even zondige en duistere afkomst had (Ez. 16:1-6). Beide worden gereinigd door Gods Woord en gezalfd en geheiligd met de olie van Gods Geest in liefdevolle zorg. Het wordt gevoed met meel, honing en olie, dat spreekt over het leven van en de gemeenschap met Jahwe, de God van Israël en de Heere Jezus, de hemelse Bruidegom van de Gemeente (Ez. 16:13; Ef. 5:29b).

#### De heilige bruid van Christus, genomen van de "laatste Adam"...

Zoals Eva uit een diep in slaap gevallen Adam werd gehaald en op deze manier 'gebouwd' om 'een hulp voor hem te zijn', zo werd ook de Gemeente van Jezus Christus uit Hem geboren. Het was echter al bekend en geliefd voor de eeuwigheid, maar werd "levend gemaakt met Hem" in de tijd na Pinksteren (Gen. 2:21-23; Ef. 1:4; 2:1).

Zoals de Koning tegen Zijn aardse bruid moest zeggen: "Leef, ja, leef", zo moest de hemelse bruidegom tegen Zijn hemelse bruid zeggen dat ze "dood was door misdaden en zonden", maar "levend gemaakt door genade van Christus" (Ez. 16:6; Ef. 2:5,6).

### **De "van verre" bruid nu nabij gekomen**

De hemelse bruidsgemeente stond, in tegenstelling tot de aardse bruidstad Jeruzalem, "van ver", terwijl de joodse bruidstad "dichtbij" was (Ef. 2:12,13,17). Voor beiden is Christus hun "Vredesvorst" (vers 14), die de hemelse bruid verhief tot "het huisgezin van God" (vers 19)!

Alle uitverkoren gelovigen na Pinksteren vormen nu samen die hemelse bruid, terwijl elk lid afzonderlijk "gezegend is met alle geestelijke zegeningen in de hemel in Christus" (Efeziërs 1:3). In feite is elk lid van deze hemelse bruidsgemeente "uitverkoren van voor de grondlegging van de wereld" (Ef. 1:41,6b).

### **Erfgenaam van Christus, het Lam van God**

Net als de aardse bruidstad in Ez. 16:9 werd "gezalfd met olie", dus de hemelse bruid werd gezalfd met olie door het ontvangen en verzegelen met de Heilige Geest (Ef. 1:11,13; Kol. 1:12,13).

Er is dus een zeer sterke liefdesband tussen ons, verenigd door dezelfde Agapè-Liefde van God die zijn Zoon gaf als het Lam van God voor onze zonden (Ef. 1:15, 22,23; Kol 3,14,15). Bovendien is ze "mede-erfgenaam van Christus".

### **Jezus, het Lam en het Hoofd van zijn Gemeente**

Omdat de Bijbel onze Heere Jezus in zoveel facetten van Zijn Heerlijkheid beschrijft, wordt de wijsheid van God "de veelkleurige wijsheid" genoemd. Deze wijsheid wordt door de Gemeente geopenbaard aan zowel de autoriteiten als de machten in de hemel (Ef. 3,10). Paulus spreekt van de Heere Jezus als de "Christus, de kracht van God en de wijsheid van God" (1Kor.1:24b).

In het denken van de bruidsgemeente en van ieder afzonderlijk lid in het bijzonder staat de Heere Jezus centraal. Hij bepaalt de manier waarop de bruidsgemeente zich kleedt, zich gedraagt en waar ze aan moet denken. Daarom laat Hij de Apostel Paulus door zijn Geest schrijven: "*Zoek de dingen die boven zijn waar Christus is*" (Kol. 3:1; Fil. 4:8).

Hij bepaalt ook wat er gedaan moet worden en wat er aangedaan moet worden (Ef. 4:22-24). Hij geeft aan met welk kledingstuk zij zich mag kleden voor de bruiloft en waarmee zij zich mag voeden (Openb. 19:8; Ez. 16:10-13). Hij leert ons hoe we als leden van de bruidsgemeente met elkaar moeten omgaan. Het Lam en zijn geest worden onze levensregel (Ef. 4:25-29; Fil. 2:4,5; Gal. 6:16; 2 Tim. 1:13; Heb. 12:2). Hij laat ons zien hoe we ons moeten gedragen temidden van "een kromme en verdraaide generatie" (Fil. 2:15).

### **De getuigenis van de bruid**

De bruidsgemeente heeft ook een krachtig getuigenis. Met de bruid in het Hooglied getuigt zij van Gods Liefde, die in de Heere Jezus, als het Lam Gods, sterker bleek te zijn dan de dood (vgl. 8,6,7; Ef. 2,13; Rom. 1,4). Het getuigt voor iedereen die God zoekt dat God de gemeente in Christus heeft geroepen met "een eeuwig doel" (Efeziërs 3:11). Ze getuigt voor anderen die vragen wie Christus voor haar is en wat Hij voor haar heeft gedaan als het Lam Gods (Hooglied 5:8-16; Ef. 1:17-23).

Zij kent Hem als "Het Lam, haar Pesach" (1 Kor. 5:7,8). Ze viert feest "in de ongezuurde broden van de oprechtheid en de waarheid" (1 Kor. 5:8). De bruid wil zichzelf "rein houden, vanwege de hoop die in haar is" (1Joh. 3:3). Tot de tijd van haar opname en ze haar Bruigom zal ontmoeten, net zoals de 144.000 "de gekochten van de aarde", het Lam gehoorzamen, onderdanig zijn en "waar het ook gaat" volgen (Ef. 5:24; Openb. 14:4).

### **Een vreemdeling op aarde met een hemels burgerschap**

Omdat de gemeente in de toekomst wordt gezien als de "bruid van Christus" en zij in "verloofde" is, wordt zij verondersteld zich schoon te houden van wereldse invloeden (1Joh 2,15). Haar wandel moet in overeenstemming zijn met haar hemelse positie, verbonden met Christus (2 Kor. 11:2; Openb. 19:7; Fil. 3:20). Haar heiliging heeft alles te maken met het hemelse huwelijk en haar bestemming in het Vaderhuis van God, terwijl de Geest van God haar daarop voorbereidt (1 Petrus 1:16-19; Johannes 14:2,3, 23-25; 1 Johannes 2:27).

In deze tijd van aardse voorbereiding voelen de afzonderlijke leden van de bruidsgemeente zich als David, een "vreemdeling en bijwoners" of, zoals de apostel Paulus zegt, "gezanten van Christus" (Ps. 119,19; 1Kor. 29,15; Heb. 11,13; 2Kor. 5,20).

## Koningin Esther, beeld van de gemeente

Als het gaat om de voorbereidingstijd die we als gemeente nodig hebben om onze hemelse bruidegom te ontmoeten, lezen we passende dingen in het boek Esther (zie Esther 2). Er waren twaalf maanden nodig om haar geschikt te maken voordat ze voor koning Ahasveros kon verschijnen (vs. 12). In die voorbereidingstijd werd ze "versierd" (Ez. 16:13; Tit. 2:10; 1Pet. 3:3,4) en voorzien van geurige kruiden (2Kor. 2:14,15).

Zo ondergaat de gemeente, als 'bruid van Christus' en toekomstige 'vrouw van het Lam', in deze bedeling ook een periode van reiniging en heiliging, zodat ze 'een goede reuk' voor Hem zal zijn (2Kor.2,14,15; Johannes 12,3; Fil.4,18). Immers, haar Bruidegom zelf gaf zich over voor haar "aan een geurige geur" (Ef. 5:2)? Zou hij die haar van voor de schepping van de wereld heeft liefgehad, minder waard zijn dan onze totale overgave (Rom. 12:1)?

### Vragen:

1. Wat betekent het om de "bruid van Christus" te zijn?
2. Hoe bereiden we ons voor op de komende bruiloft?
3. Hoe 'weven' we ons huwelijkskleed (Openb. 19:8; Ef. 2:10; Tit. 2:14; 3:5,8)?
4. Wat is het onderscheid tussen bruid en vrouw in 2 Cor. 11 en Rev. 19?
5. Wat is het verschil tussen 2 Kor. 11:2 en Ef. 5:25?
6. Wat is de parallel tussen de bruid in Ez. 16:1-6 en de bruid in Kol. 1:21?
7. Wat is de spirituele betekenis van olie in relatie tot de bruidsgemeente?
8. Wat betekent "Leef, ja leef." in Ez. 16:6 in het kader van Ef. 2:5,6?
9. Welke privileges heeft de hemelse bruid boven de aardse bruid?
10. Evangeliseert God's Gemeente in relatie tot de wereld (Efeziërs 3:10)?
11. Als de "vreemde kleren" in Zef. 1:8 te maken heeft met Babylonische en Egyptische invloeden, welk verband kunnen we dan in onze tijd leggen met 1 Johannes 2:15; Opb. 19:8 en 1 Petrus 3:3,4?
12. Als het gaat om de reinheid van de bruid, welke taak heeft zij dan zelf in deze (in het licht van bijv. Filip. 2:12; 2Pet. 1:5-8; Opb. 3:4; Judas vs. 23)?
13. Welke geestelijke betekenis heeft het gebruik van de "geurige kruiden" in Esther 2 (bekijk deze vraag in het licht van 2 Kor. 2:14,15 en Tit. 2:10)?

## HOOFDSTUK 12

### DE FUNCTIE VAN DE GEESTELIJKE GAVEN

*"Daarom zegt Hij: Als Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij de gevangenis gevangen genomen, en heeft den mensen gaven gegeven"... zo wapende hij zijn onderwezenen, de ingeborenen van zijn huis ten strijde..." (Ef. 4:8; Gen. 14:14b).*

We moeten leren om op de juiste manier met onze gaven om te gaan, want de geestelijke gaven zijn in de eerste plaats bedoeld om de gemeente op te bouwen. Wat de gave van de evangelist betreft, deze is naar buiten gericht, voor het heil van hen die geloven, voor de eer en de Heerlijkheid van Gods naam (Ef. 4:12; 2 Tim. 4:5; Rom. 10:14; 12:3-8).

#### Gemeentelijke en individuele giften

Toen de Heere Jezus, nadat Hij klaar was met zijn werk aan het kruis, terugging naar de hemel, gaf Hij de Heilige Geest aan de Gemeente. Deze Geest van God verdeelde gaven om gelovigen toe te rusten om de gemeente van Jezus Christus, Zijn Lichaam, uit te breiden en op te bouwen met de vele individuele leden.

Elk lid had een speciale taak om het geheel op te bouwen: "Uit Welken het gehele lichaam bekwamelijk samengevoegd en samen vastgemaakt zijnde, door alle voegselen der toebrenging, naar de werking van een iegelijk deel in zijn maat, den wasdom des lichaams bekomt, tot zijns zelfs opbouwning in de liefde" (Ef. 4:16). Voor de uitoefening van de gaven, vooral die van opziener, leraar, herder en evangelist, heeft Gods Geest de criteria van 1 Tim. 3:1-13 gegeven. De Heere Jezus gaf deze gemeentelijke gaven:

#### Apostelen

God heeft de Gemeente gebouwd op "het fundament van apostelen en profeten" (Efeziërs 2,20). Paulus noemt zichzelf een stichter in de brief aan Korinthe (1 Kor. 3:10). Hoewel we geen apostelen meer hebben, zien we veel van het apostelambt in het werk van een zendeling.

Wij erkennen in hun dienst het werk van de "gezanten van Christus" die het "Woord van verzoening" in Christus prediken en bouwen voort op het fundament dat is gelegd door de prediking van de 12 apostelen en de toenmalige profeten (2Kor.5:19,20; Ef.2:20; Hand.13:1-5).

Als het gaat om het stichten van een nieuw getuigenis, doen ze het werk van

een apostel. Als we kijken naar de Schrift en de Gemeente geschiedenis, gaat de totstandkoming van zo'n lokaal getuigenis vaak gepaard met bovennatuurlijke gebeurtenissen. Zo'n 'afgezant van Christus' voert vaak zowel de taak van een evangelist als die van een leraar en herder uit totdat hij of zij, als 'voogd en bewaker', het doel heeft bereikt om 'ieder mens in Christus te vervolmaken' in de tijd van de Vader (Handelingen 20:24; 1Tes. 2:7,11; Kol. 1:28; Gal. 4:2).

Om bepaalde gaven binnen de gemeente te laten functioneren, heeft God deze zendelingen, in samenwerking met lokale oudsten (of opzieners), een bijzonder verantwoordelijke taak gegeven. Ze helpen de lokale gaven te herkennen, zodat gelovigen die aan de Bijbelse kwalificatie voldoen, hetzij door handoplegging, hetzij, zoals nu vaak het geval is, door het geven van de "rechterhand van de gemeenschap", de moed hebben om hun gaven daadwerkelijk uit te oefenen in de (lokale) gemeente(s). Dit lezen we o.a. in Handelingen 14:23; 13:2; 2 Tim. 1:6 en Gal. 2:9.

Het is belangrijk dat predikanten, opzieners en oudsten, samen met de lokale gelovigen, deze erkenning mondeling of schriftelijk verklaren: *"Toen zeide de HEERE tot Mozes: Neem tot u Jozua, den zoon van Nun, een man, in wien de Geest is; en leg uw hand op hem; En stel hem voor het aangezicht van Eleazar, den priester, en voor het aangezicht der ganse vergadering; en geef hem bevel voor hun ogen; En leg op hem van uw heerlijkheid, opdat zij horen, te weten de ganse vergadering der kinderen Israëls. En hij zal voor het aangezicht van Eleazar, den priester, staan, die voor hem raad vragen zal, naar de wijze van Urim, voor het aangezicht des HEEREN; naar zijn mond zullen zij uitgaan, en naar zijn mond zullen zij ingaan, hij, en al de kinderen Israëls met hem, en de ganse vergadering. En Mozes deed, gelijk als de HEERE hem geboden had; want hij nam Jozua, en stelde hem voor het aangezicht van Eleazar, den priester, en voor het aangezicht der ganse vergadering. En hij legde zijn handen op hem, en gaf hem bevel; gelijk als de HEERE door den dienst van Mozes gesproken had"...* "En wij bidden u, broeders, erkent degenen, die onder u arbeiden, en uw voorstanders zijn in den Heere, en u vermanen; En acht hen zeer veel in liefde, om huns werks wil." (Numeri 27:18; 1Tess. 5:12,13a).

Als deze erkenning er is, zullen deze gelovigen met een roeping ook vandaag goed kunnen functioneren - op basis van hun moreel gezag. Zoals Hnd. 13:1-4 laat zien dat de dienst van een 'zendeling', in afhankelijkheid van de Heere Jezus en de Heilige Geest, door sommige gelovigen die al een (erkende) profetische en leerzame dienst verrichten, herkend kan worden.

## **Profeten**

Als het gaat om de dienst van de profeten van het Nieuwe Testament, merken we op dat zij "*spreken als de woorden van God*" (1 Petr. 4:11). Deze profeten zijn in hun openbare dienst onderworpen aan de geesten van andere profeten binnen de gemeente(s) en kunnen zo nodig in Liefde gecorrigeerd worden vanuit de kennis van Gods geschreven Woord (1Kor.14:29,32). Ze herhalen alleen wat God heeft opgeschreven in de profetische Schrift: "Aan de wet en aan de getuigenis! Want wie niet volgens dit Woord spreekt, die heeft geen dageraad" (Jes. 8:20,1Pet. 4:11; 2Pet. 2:1; 1Joh. 4:1).

Als het gaat om profetische waarschuwingen, zoals bij Agabus in Hnd. 11:27,28, dit kan worden overgenomen door geoefende gelovigen. Dit is echter geen regel en het gaat niet in de eerste plaats om leer, hoewel de profetie de leer van de apostelen niet mag tegenspreken (zie Handelingen 21:14).

## **Evangelisten**

In feite kan elke gelovige als getuige van Christus het werk van een evangelist doen. Paulus schrijft aan Timotheüs "Blijf nuchter in alles, accepteer het lijden, doe het werk van een evangelist, verricht je dienst volledig" (2 Tim. 4:5). Deze evangelisten zijn niet op hun plaats en beoefenen hun gave onder alle omstandigheden (Handelingen 6:5; 8:4,12,26,40; 21:8; 2 Tim. 4:5).

Evangelisten zijn gelovigen die op een originele manier de vergeving van zonden kunnen prediken door het verzoeningswerk van de Heere Jezus Christus aan de mensen voor te stellen. Paulus zegt: "Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in Welken zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij in Hem geloven, van Welken zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die hun predikt? En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden? Gelijk geschreven is: Hoe liefelijk zijn de voeten dergenen, die vrede verkondigen, dergenen, die het goede verkondigen!" (Rom. 10:14,15).

Deze evangelisten brengen degenen die tot geloof zijn gekomen naar een plaatselijke gemeente, waar de herders en leraren hen blijven begeleiden als "bewakers en verzorgers", zodat de nieuwe gelovigen leren hun plaats in te nemen temidden van andere leden van het lichaam van Christus (Gal.4:1-7; Ef. 4:16; Rom.12:5-8).



## **Herders**

De taak van de herders (soms ook wel "opzieners" genoemd) wordt beschreven in Joh. 10, Hnd. 20:28 en Ez. 34. Zij zorgen voor de kudde van Jezus Christus. Ze hebben inzicht in hoe ze op het juiste moment kunnen ingrijpen, met behoud van de individuele geestelijke vrijheid. De kenmerken van hun dienst zijn:

- \* Wedergeboren, aangesteld door de Heere Jezus (Johannes 10:1,2; 3:5)
- \* Voorbeeld voor de kudde (Joh. 10:4; 1Pet.5:2,3)
- \* Overgave, geloof, heiliging (Rom. 12:1; Handelingen 11:24; 1 Tim. 3:1-7)

## **Leraren**

Dit zijn gelovigen die vooral bezig zijn met het uitleggen van de Schrift en de gave hebben om de Schrift eenvoudigweg uit te leggen, zodat de toehoorders het "begrijpen" (Neh. 8:9). Hun belangrijkste kenmerken zijn:

- \* Ze onderzoeken Gods Woord en brengen het in praktijk (Ezr. 7:10)
- \* Ze zijn niet Ik-gericht, maar Christus-gericht (2 Kor. 4:5)
- \* Ze hebben een goede getuigenis van "buiten" (Handelingen 16:2)
- \* Ze houden en verkondigen Gods Woord in Liefde (2 Tim. 1:13,14)

## **Woorden van Wijsheid en geestelijke toerusting**

Dit is een gave die mensen in staat stelt om verworven kennis in de praktijk toe te passen, zodat de leerstellige informatie van de leraren in de praktijk "handen en voeten" krijgt (1Kor.12:7,8; 1Kor.3:5-28; Jakobus 3:13-18).

Echter, "onderscheiding van geesten" is nodig om "wereldse wijsheid" te onderscheiden van hemelse wijsheid, want dit soort (menselijke) "wijsheid" komt niet van boven, maar van beneden en leidt vaak tot manipulatie, gebondenheid aan mensen en dwanggedachten of een krampachtige levensstijl (2Kor.11:20; Jakobus 3:13-18; 1Kor. 7:23; Kol. 2:8,18,22,23).

## **Woorden van kennis**

Deze gave heeft te maken met Bijbelkennis te classificeren, samen te vatten en praktisch toe te passen. Het gaat gepaard met een diepe (zelf)kennis van de menselijke zondige natuur (Jer. 17:9,10; Handelingen 8:18-24). Gelovigen met deze gave weten vaak ook het juiste moment om in wijsheid te handelen in crisissituaties (Jer. 3:15; 1 Tim. 4:6; Handelingen 20:28; 1 Kronieken 12:32).

## **De gave van het geloof**

Tot geloof komen en de "gave van het geloof" bezitten zijn twee verschillende dingen. Wanneer gelovigen zich geroepen voelen tot zending of bepaalde diepe daden van geloof onthullen, heeft dat te maken met persoonlijke trouw. Het is dus een "gave van het geloof" (Rom. 4:20; 14:22,23; 1Kor. 12:9; Jakobus 1:6; Mat. 21:21; Ez. 8:22,23).

## **Wonderen**

Dit geschenk wordt aan sommige individuele gelovigen gegeven om te functioneren als een "teken" voor ongelovigen en om, medisch gezien, onherstelbaar zieke gelovigen aan te moedigen, om pijn te verlichten en ziekten weg te nemen, soms veroorzaakt door zonde (1Kor.12:9b; Jakobus 5:14-16; Johannes 9:34,35).

## **Krachten**

Deze gave functioneert om bepaalde wonderen te verrichten die de wetten van de natuur doorbreken. Wanneer dit wordt gedaan door christenen die met de Heilige Geest zijn vervuld, ligt de focus altijd op heiliging, Gods glorie en Gods Woord, waarbij de boodschap niet tegen het Woord van God ingaat. Zowel de werking als de bron moeten altijd worden getoetst aan de Heilige Schrift, want ook demonen kunnen wonderen verrichten (1 Kor. 12:10,28; Hnd. 8:6-25; 20:9-12; 28:8-10; Deut. 13:1-3; Mat. 7:21-23; 2Thes. 2:9-12; Opb. 16:13,14).

## **Profetie**

Dit is een geschenk dat christenen terugbrengt naar het geschreven Woord van God en dat het geweten raakt. Het is "spreken vanuit de tegenwoordigheid van God". Het gesproken woord zal nooit tegen het geschreven Woord ingaan. Andere "profeten", gelovigen die dicht bij Gods Woord leven, hebben de taak om elke "profetie" te toetsen aan wat de God in Zijn Woord reeds heeft geopenbaard (1Kor. 14:22; Handelingen 21:11-14; 1Joh. 4:1-6; Deut. 18:17-22).

## **Onderscheid van geesten**

Deze gave is vooral nodig in een tijd van afvalligheid, wetticisme en de invloed van "demonische leringen" (1Tim. 4:1). Petrus had deze gave en ontmaskerde een valse wonderdoener die zich zogenaamd "bekeerd" had en gedoopt was (Handelingen 8:23; 16:17,18; Ef. 5:12,13; Johannes 3:19; 1 Kor. 12:10).

## **Tongen en interpretatie**

Tongentaal en de interpretatie ervan is een bijzonder geschenk om te allen tijde, in elke regio van de wereld, het Woord van God te prediken in bestaande talen. Het spreken van vele talen, soms zonder ze eerst te leren (de z.g. "euroglotters"), was vooral bedoeld als een teken voor ongelovigen Joden, maar óók voor bekeerde Messias belijdende Joden.

Deze nieuwe gelovigen hadden nog moeite met het feit dat God ook aan de naties de onberouwelijke bekering ten leven" had gegeven door de Heilige Geest in hen woning te laten maken (Handelingen 10:45,46; 11:17,18; Ef. 2:13-19).

Het is een geschenk om "de grote daden van God te spreken in de eigen taal" (Handelingen 2:11; 10:45,46; 11:17,18; 1Kor. 14:7-18; Ef. 2:13-19). De "tongen" zoals die in onze eeuw worden beoefend is echter een in diskrediet gebracht geschenk. Dit is mede te wijten aan het feit dat de huidige "tongen" in de meeste gevallen moeilijk te testen zijn en vaak tot hun eigen glorie worden misbruikt.

Bovendien is men, wanneer men wordt opgeroepen om het van God ontvangen menselijk verstand uit te schakelen, overgeleverd aan "alle wind van de leer" en invloeden vanuit het occultisme (Ef. 4:14; 1Kor. 14:2-9,20; Jes. 8:20-22).

### **Tongen zijn geen "Engelentaal"!**

Deze gave was bedoeld als een teken voor de Joden in de verstrooiing, om hen te laten zien dat God van nu af aan Zijn verlossing door middel van verzoening aan alle bestaande taalgroepen wilde aanbieden. Maar wanneer deze gave wordt gezien als een oncontroleerbare "engelachtige taal" of "gebedstaal", valt men in een strik. Men wordt intellectueel en emotioneel bedrogen door de kracht van een verkeerde geest, waardoor de gelovige achterover valt in plaats van voorover (1 Kor. 13:1; Judas vs. 20; Jes. 28:11-13; Gen. 49:17; Dan. 8:17,18; Ez. 1:28. Opb. 13:20).

Deze geest kan zich manifesteren via de spreker, de handoplegging, maar ook via de (vaak nog onbewuste) luisteraar. Jaloezie, ongeloof en gebrek aan Schrift en zelfkennis zijn vaak poorten waardoor deze verleidelijke en verwarrende krachten de gemeente binnenkomen (Jes. 28,5-22; 29,10-24; 2Ths. 2,9-12; 1Tim. 4,1,2; 2Tim. 4,3,4). Vaak ontstaat er een draai en scheuring (Gen. 4:5; 30:1-6; Num. 16:3; 1 Kor. 1:10-12; 2 Kor. 11:1-4; Jakobus 4:1-12).

Zie de Engelstalige informatie via de link: <https://youtu.be/J0YUdOtEr9k>

## De gave van helpende handen

Dit zijn speciale vaardigheden om talenten in dienst te stellen van het 'lichaam van Christus'. Het is de uitoefening van daden van barmhartigheid in het verborgene en is gericht op zowel het individu als een behoeftige groep mensen (1 Kor. 12:28; Lukas 10:38-42; Num. 11:16,17; Rom. 12:8; 1 Tim. 5:10).

## Regeringen\*

Deze gave heeft tot doel om met wijsheid de gelovigen te "begeleiden" in het geven van Bijbelse richtlijnen welke richting een lokale gemeente heeft in te slaan in bepaalde situaties waar wijsheid nodig is om die juist in te schatten en erop te reageren (1Kor.12:28; Numeri.11:16,17).

Men kan effectief toezicht houden op bepaalde problemen en er orde in scheppen. Het verschil tussen een wereldlijk bestuur en een Christelijk bestuur ligt in het verschil tussen geleid worden door het eigen intellect of geleid worden door de Heilige Geest.

**Autoriteit**, hoewel gegeven door God, mag echter niet in strijd zijn met God's Woord. Wanneer dit niet het geval is, moet het gezag van de overheid worden erkend. Dit kan duidelijk gemaakt worden door bijvoorbeeld gehoorzaamheid en voorbede (vergelijk b.v. Jer. 29:7; Ex. 18:23a; Rom. 13:1; Handelingen 5:29).

## Vragen

1. Vertel het verschil tussen "Gemeentelijke gaven" en "individuele" gaven
2. Zijn er nog steeds apostelen in onze tijd na de dood van de apostel Johannes?
3. Hoe kunt u de profeten van het Nieuwe Testament in onze tijd herkennen?
4. Noem de verschillende eigenschappen van alle "gaven", inclusief de tongen.
5. Hoe werkt de gave van de ware tongentaal en wat zijn de grenzen?

*\* Zie het verschil met de maatschappelijk gezien goede raad van de priester Jethro in Ex. 18:13-27 en de latere erkenning en keuze van oudsten die de Geest van God hadden ontvangen in Num. 11:16,17,25,26.*

## HOOFDSTUK 13

### DISCIPELSCHAP, NAVOLGING VAN CHRISTUS

*Aad van de Sande, schrijver van de internationale Counseling cursus*

En verderop zag Jezus een man bij het tolhuis zitten, die Mattheus (Levi) heette, en zei tegen hem: "Volg mij. En hij stond op en volgde hem."

In deze studie willen we in de Bijbel onderzoeken wat het betekent om een discipel van Jezus Christus te zijn. Oswald Chambers, een bekende Engelse Bijbelschoolmeester, schreef in zijn dagboek "Helemaal voor hem": "Een discipel zijn, dat wil zeggen, je bewust identificeren met Gods belangstelling voor andere mensen". Dat betekent dat we van elkaar houden, net zoals Christus van ons hield." Helaas moeten we concluderen dat veel kinderen van God niet echt weten wat de Bijbel bedoelt met "Discipelschap", of "Volgen van Christus".

Wanneer deze gelovigen, door het werk van Gods Geest, weten dat ze gered zijn en dat er een toename van kennis kan zijn, lijken ze niet echt "discipelschap" te zijn geworden. In feite betekent discipelschap dat wij als gelovigen het beeld van Gods Zoon, Jezus Christus, onthullen (zie bijv. Rom. 8:29 en Gal. 4:19). Het woord 'discipel' betekent dus niet alleen een 'volgeling van een bepaalde leer', maar nog veel meer! Een volgeling van Jezus Christus is iemand die Jezus volgt om Zijn wil te leren. In de loop van dit proces wordt het denken en voelen zodanig vernieuwt dat 'de Gestalte van Christus' zichtbaar wordt in plaats van het (vrome) 'ik' (Rom.12:2; Gal.2:20; 3:27; 4:19).

Dat is wat Paulus bedoelde toen hij schreef dat "zij die God liefhebben werken alle dingen mede ten goede". Dat "goede" heeft dan niet te maken met de vervulling van onze natuurlijke verlangens, maar wat te maken heeft met Gods eeuwige doel, het herkennen van het Beeld van Zijn Zoon in ons! (Ef. 1:5,10-12).

Het gaat dus niet om het opleggen van (menselijke) en bindende regels, normen en wetten, maar om het volgen van de Heere Jezus Christus in een wereld die Hem verwierp (Gal. 6:16; Kol. 2:16-23).

Daarom lezen we in Mattheüs 9 vers 9: "En verderop zag Jezus iemand bij het tolhuisje zitten die Mattheüs (Levi) heette, en Hij zei tegen hem: Volg Mij. "En hij stond op en volgde hem." Zie ook in dit verband: Mark 2:14 en Luke 5:22.

Ook wordt in de volgende teksten het "discipelschap" uitgedrukt in het volgen

van Jezus: Johannes 1:44: "De volgende dag wilde Hij naar het meer van Galilea gaan, en Hij vond Filips. En Jezus zei tegen hem: "Volg mij".

Johannes 21:22: 'Jezus zei tot hem (Petrus): Als ik wil dat hij blijft tot ik kom, wat is het dan voor jou? "Volg mij.

### **Omgaan met bewuste en onbewuste zonden**

Vooraf voor wedergeboren christenen is het uiterst belangrijk om te weten dat we niet allemaal bewust zondigen, maar ook onbewust. zodra we ons bewust worden van onbewust gepleegde zonden, moeten deze ook beleden worden. Het is een schuld aan de Heere en het blokkeert de groei van ons geestelijk leven als we dat niet doen.

Daarom staat er in Leviticus 5:17 geschreven: "Als iemand zondigt en een van deze dingen doet die de HEERE zonder zijn medeweten heeft verboden, dan is hij schuldig en draagt hij zijn ongerechtigheid.

Elk kind van God moet de zogenaamde "zonden van nalatigheid" in overweging nemen. Paulus schrijft hierover vier keer in 1 Korintiërs 6:2,9,16 en 19, en zegt: 'Of weet je het niet? Ze moesten worden herinnerd aan dingen waarvan ze blijkbaar niet (meer) op de hoogte waren. Hierdoor bleven ze in leven in (onbewuste) zonden! (zie bijv. Leviticus 5:1-5)

### **Gehoorzaamheid en geestelijke groei**

Discipelschap is een kwestie van volwassenheid en spirituele groei. In 1 Johannes 2:12-15 lezen we hierover in termen van kinderen, jongeren en vaders. Bij elk gezond levend kind van God vindt dit groeiproces plaats (Efeziërs 4:14-16). Maar soms stagneert dit door geestelijke luiheid (Hebr. 5:11-12).

De Bijbel zegt hiervan: We hebben hier veel over te zeggen, maar het is moeilijk uit te leggen omdat je traag bent geworden in het horen. Want hoewel u naar de tijd gerekend een leraar had moeten zijn, moet u weer worden onderwezen in de eerste beginselen van de uitspraken van God, en u hebt nog steeds melk nodig (en geen vast voedsel).

## 1. DE EERSTE STAP NAAR HET DISCIPELSCHAP

De eerste stap naar het discipelschap is de schuldbelijdenis voor de dingen die ik (onwetend, maar later bewust geworden) heb achtergelaten:

**1 Korintiërs 6:19-20:** "Of weet u niet dat uw lichaam een tempel van de Heilige Geest is die in u woont, die u van God hebt ontvangen en dat u niet uit uzelf bent? Want u bent gekocht en betaald. "Verheerlijk dan God met je lichaam.

**Romeinen 12:1:** "Daarom, broeders, vermaan ik u, met een beroep op de barmhartigheid van God, uw lichaam tot een levend offer te maken, heilig en aangenaam voor God; dit is uw redelijke aanbidding. Heb je de zonde van de nalatigheid al ontdekt? Als dat zo is, belijd dit dan aan de Heere en Hij zal u vergeven (zie 1 Johannes 1:9).

## 2. DE TWEDE STAP NAAR HET DISCIPELSCHAP

De tweede stap naar het discipelschap vereist een kostenberekening. Studie Lucas 14:25-35. In dit deel van de Schrift wordt ons drie keer verteld dat we niet de discipel van Jezus kunnen zijn en dat we onszelf eerst moeten inzetten om de kosten te berekenen. In Daniël 1:8 lezen we dat Daniël zich niet wilde bevuilen met het eten en de wijn van de koning. Daarom vroeg hij de overste van de hovelingen om toestemming om ander voedsel in te nemen. In Mattheüs 19:16 lezen we dat de prijs die Daniël heeft betaald voor deze vorm van "discipelschap" te hoog bleek te zijn voor de rijke jongeman, omdat hij veel goederen bezat die hij niet wilde opgeven.



Voor Demas, een medewerker van de apostel Paulus, was de prijs van volhardend discipelschap ook te hoog, want tijdens een van zijn reizen met Paulus viel hij uit. Demas liet hem achter uit liefde voor de huidige wereld en een behoefte aan veiligheid (2 Timotheüs 4:10).

## 3. DE DERDE STAP NAAR HET DISCIPELSCHAP

De derde stap naar het discipelschap vereist een nieuw engagement. In Mattheüs 16:13-17 bijvoorbeeld is de vraag: "Wie zeggen de mensen dat de Zoon des Mensen is? Maar de discipelen moeten ook een persoonlijk antwoord geven: 'Wie zegt u dat ik ben?' Ook wij moeten onszelf deze vraag stellen: 'Wie is Christus voor ons? Is hij Johannes de Doper?'

Is Christus slechts één van de vele wegbereiders, of is Hij zelf de weg naar God?

Is Hij Elia, een wonderdoener, een profeet, of is Hij meer dan Elia, de Zoon van God en de Zoon van de mens? Is Christus een soort Jeremia? Iemand die ons binnenstebuiten keert door zijn prediking? Of kunnen we belijden: 'Jij bent de Christus, de Zoon van de levende God!'

#### 4. DE VIERDE STAP NAAR HET DISCIPELSCHAP

De vierde stap naar het discipelschap leidt ons naar de weg van vergeving en zekerheid. Dit komt tot uiting in de volgende teksten: Hebrëeën 9:14: 'Hoeveel meer zal het bloed van Christus, die zich door de eeuwige Geest tot God bracht als een onbevlekt offer, ons bewustzijn (geweten) reinigen van dode werken, om de levende God te dienen?'

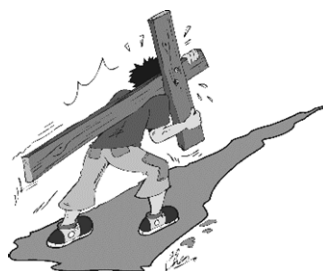
in Filippenzen 3:14 staat: 'Maar één ding doe ik, vergeten wat achter mij ligt en me uitstrekken tot wat voor mij ligt, jaag ik op het doel, op de prijs van de roeping van God, die van bovenaf is, in Christus Jezus.'

#### Het kruis van de discipel

Een discipel van Christus is iemand die Christus toestaat de Heere van zijn leven te zijn. Lucas 9:23 zegt daarom: "Hij zei tot allen: Als iemand achter Mij aan wil komen, zal hij zichzelf verloochenen en dagelijks zijn kruis opnemen en Mij volgen." Jezus zei in dit vers over het volgende dat we drie dingen moeten doen:

- 1) Onszelf verloochenen.
- 2) Neem dagelijks je eigen kruis op.
- 3) Volg Christus.

Dus, de eerste verplichting van een discipel is zijn zelfverloochening. Dat betekent niet dat je je identiteit verliest, maar je wordt wel opgeroepen om je door mij geleide leven op te geven en jezelf volledig aan de kant te zetten voor de belangen van Christus.



Iemand die zichzelf niet wil verloochenen kan geen echte discipel worden: "Als iemand bij Mij komt en zijn vader en moeder en kinderen en broers en zussen niet haat, zelfs niet zijn eigen leven, kan hij mijn discipel niet zijn." (Lukas.14:26)

#### Het hart van het kruis is *Christus*.



Dit betekent gewoon dat er buiten de Heere Jezus niemand meer de belangrijkste persoon kan zijn voor ons. Als deze wens je leven overheerst, zal de Heere Jezus in jou Vorm krijgen en zichtbaar worden. (Galaten 4:19b). Dit betekent dat Hij gezag zal hebben over alles, zodat het niet langer "ik, maar Christus" zal zijn (Gal. 2:20).

Als dit hart jouw leven vertegenwoordigt, moet Christus het volledige hart vullen, wat betekent dat Hij voorrang moet hebben op alles. Het christelijke leven betekent dat Christus in jou leeft.

We hebben in Johannes 15:5 gelezen dat de Heere Jezus Zelf de Wijnstok is. Wat kunnen we doen zonder Christus? Niets. Christus zegt dat Hij de wijnstok is en wij de ranken. Hij wil dat Zijn leven door ons heen leeft. Is dit het soort leven dat we het liefst zouden willen ervaren?

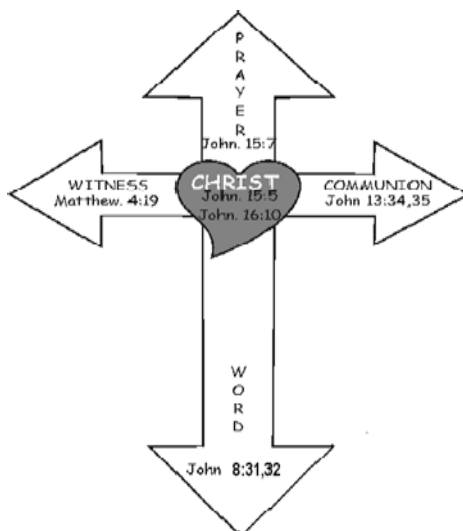
God heeft ons voorzien van een manier waarop Christus in het centrum van ons leven zal zijn. Dat is de tweede verplichting, waarover we spraken: *'Neem dagelijks uw kruis op.'* *'Jezelf verloochenen'* is de negatieve kant van discipelschap en *'neem je kruis op'* is de positieve kant. Door je kruis op te nemen, plaats je Christus in het centrum van je leven. Jezus zei in Lukas 14:27: *'En wie zijn kruis niet draagt en Mij niet volgt, kan niet mijn discipel zijn.'*

### **Laten we dit punt illustreren door een kruis rond het hart te tekenen.**

Jezus zei, dat je dagelijks je kruis moet dragen. Wat gebeurt er door het dragen van een kruis? Je gaat verder dan zelfverloochening naar een verlossende dienst.

Kruisdragen en anderen dienen, vereist discipline.

Laten we die onderdelen die de Heere Jezus van een discipel verwacht illustreren in de tekening van het kruis.



## **Verticaal: 'Woord'**

Het eerste deel dat we ons in ons leven moeten toe-eigenen is *'Leven in het Woord'*. De manier om Christus in ons te laten leven is door Zijn Woord in ons te hebben. Jezus zegt in Johannes 8:31-32: *'Als jullie vasthouden aan mijn leer, zijn jullie echt mijn discipelen. Dan zul je de waarheid kennen en de waarheid zal je bevrijden.'*

Hoe weten we dat we werkelijk Zijn discipelen zijn? Door te blijven in Zijn Woord. Het Woord van God is ons voedsel. We kunnen niet groeien als het Woord ons niet regelmatig voedt. We ontvangen het Woord op verschillende manieren: door naar een preek te luisteren, de Bijbel te lezen en uit het hoofd te leren, erover na te denken en het een deel van ons dagelijks leven te maken.

Christus de Heer maken in je leven betekent dat we ernaar verlangen om het Woord regelmatig te bestuderen. In het Woord blijven betekent ook het Woord gehoorzamen. Jezus zei in Johannes 15:10: *'Als je mijn geboden gehoorzaamt, zul je in mijn liefde blijven, net zoals ik de geboden van mijn Vader heb gehoorzaamd en in zijn liefde blijf.'*

## **Verticaal: 'Gebed'**

Het tweede deel dat het leven van een discipel kenmerkt is: *'Bidden in geloof.'* Een deel van het leven in Christus is leven in gebed. Jezus zei in Johannes 15:7: *'Als je in Mij blijft en mijn woorden in je blijven, vraag dan wat je wilt, en het zal je gegeven worden.'*

**Let op:** Christus, Woord en Gebed. Als we in Christus blijven en Zijn Woord in ons blijft, mogen we vragen wat we willen, en het zal u gedaan worden. De verticale balk van het kruis markeert de relatie tussen God en de mens en de fundamentele manieren waarop we met God kunnen communiceren en de manier waarop Hij met ons communiceert.

## **De rechterkant van de dwarsbalk: 'Gemeenschap'**

*Het derde deel in het leven van een discipel is de gemeenschap van de heiligen ervaren en in vrede te onderhouden. Leven in Christus betekent dat we in harmonie leven in gemeenschap met onze broeders en zusters in Christus. Jezus zei in Johannes 13:34-35: 'Een nieuw gebod geef Ik u: Heb elkaar lief. Zoals Ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben. Alle mensen zullen weten dat jullie mijn discipelen zijn als jullie elkaar liefhebben.'* (Zie ook Efeze 4:3)

De Heere Jezus zei dat elkaar liefhebben de manier is om te laten zien dat we Zijn discipelen zijn. God heeft ons de ideale plek gegeven om te groeien: Zijn Gemeente. De Gemeente als Lichaam van Christus is geen gebouw of organisatie, hoewel beide worden gebruikt. De gemeente is een groep gelovigen die verenigd zijn om het bestuur van Christus in deze wereld te ervaren.

*Je zult nooit een evenwichtige christen vinden, die geen gemeenschap heeft met een lokale groep gelovigen. De gemeente is het Lichaam van Christus. In Christus blijven betekent ook heilig leven in Zijn lichaam, de Gemeente.*

### **De linkerkant van de dwarsbalk: 'Getuigen'**

Het vierde deel in het leven van een discipel is: *'Getuig in de wereld.'* Getuigen is met anderen spreken over Jezus Christus. Jezus zei in Mattheüs 4:19: *'Kom achter Mij en volg Mij'*. Jezus zei ook: *'Ik zal jullie vissers van mensen maken.'* Johannes 15:8 zegt: *'Dit is tot eer van mijn Vader, dat jullie veel vrucht dragen en zó laten zien dat jullie Mijn discipelen zijn.'*

Hij zei dat het dragen van veel vrucht de manier is om te laten zien dat wij Zijn discipelen zijn. Getuige zijn van Zijn naam en leven is het natuurlijke resultaat van de voortdurende gemeenschap met Christus en uit Hem alleen leven en leiding ontvangen.

Als we dagelijks in het Woord leven, in geloof bidden en gemeenschap hebben met gelovigen, zal het natuurlijk en normaal worden om met anderen te spreken over Christus, die in ons hart leeft. Vrucht dragen is meer dan getuigen, maar het omsluit altijd getuigenis.

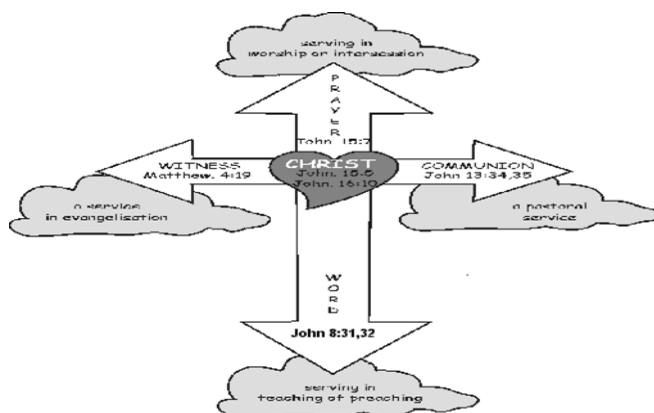
### **Van in Christus blijven tot vrucht dragen.**

De derde verplichting, die Jezus in Lucas 9:23 noemt, is: **'Hem volgen.'** Als we in Christus blijven, zal dit altijd resulteren in het dragen van vrucht. **Fruit groeit niet noodzakelijkerwijs snel, maar het groeit continu en het rijpt in het seizoen.**

Vrucht dragen is het normale en natuurlijke resultaat binnen een Christus-gericht leven. Kijk nog eens naar het hart in het midden van het kruis in het licht van Johannes 15:5. Ons leven in Christus moet voortdurend groeien en ontwikkelen. (Tekens cirkelachtige lijnen van het midden van de cirkel naar de buitenste uiteinden van het kruis).

Vrucht dragen heeft een directe verbinding met de vrucht van de Geest: liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid en zelfbeheersing. (Galaten 5:22-23) Terwijl de vrucht van de Geest in je leven groeit, zul je anderen op vele manieren bereiken door je hulpvaardigheid.

Laten we wolken maken door de pijlen van het kruis. Ze symboliseren het feit dat onze vruchtbaarheid zich moet uiten in het dienen:



### Enkele opmerkingen:

- 1) Leven in het Woord leidt tot dienen in onderwijs of prediking.
- 2) Gebed in geloof zal leiden tot onze dienst in aanbidding of voorbede.
- 3) Gemeenschap met gelovigen leidt tot pastorale dienst in de gemeente.
- 4) Getuigenis in de wereld leidt tot evangelisatie.

Langs beide zijden van de horizontale balk vinden we een dienst. In Johannes 15:13 zei Jezus: *'Grotere liefde heeft niemand dan deze, die zijn leven geeft voor zijn vrienden.'* Deze 4 diensten van een discipel omsluiten het volledige diene veld van een discipel en van de gemeente van Christus.

Ons doel in discipelschap wordt uitgedrukt in 2 Timotheüs 2:21: *'Als een mens zichzelf reinigt van het laatste, zal hij een instrument zijn voor nobele doeleinden, heilig gemaakt, nuttig voor de Meester en bereid om goed werk te doen.'*

Het is noodzakelijk dat we in alle 5 delen groeien om met het leven om te kunnen gaan en klaar en nuttig te zijn voor de Heer. Als we al deze delen ontwikkelen, zal ons leven goed in balans en vruchtbaar zijn.

## Vragen:

1. Wat betekent het woord "discipel"?
2. Wat zijn de kenmerken van een oprechte discipel?
3. Waarom en wanneer moet u onbewuste zonden bekennen?
4. Spirituele groei, hoe en wat stopt het?
5. Wat is "zonde van de nalatigheid", hoe ga je ermee om?
6. Wat leert Lucas 14:25 over de doop en het discipelschap?
7. Noem voorbeelden van falende discipelen
8. Wat betekent Jezus' persoon voor een discipel?
9. Was de "bekeerde" Simon uit Handelingen 8 een discipel?
10. Waren de gelovigen uit Handelingen 10 en 19 dat?
11. Wat betekent "neem je kruis en volg het" voor jou?
12. Hoe blijf je "in Christus"?



Adullam Indian Counseling en Discipelschap Training Team, maart 2016

## HOOFDSTUK 14

### LEIDERSCHAP IN DE LOKALE VERGADERING

Alexander Strauch & Cornelis Beekhuizen

*" En de HEERE zeide tot Mozes: Verzamel Mij zeventig mannen uit de oudsten van Israel, dewelke gij weet, dat zij de oudsten des volks en deszelfs ambtlieden zijn; en gij zult hen brengen voor de tent der samenkomst, en zij zullen zich daar bij u stellen. Num 11:17 Zo zal Ik afkomen en met u aldaar spreken; **en van den Geest, die op u is, zal Ik afzonderen, en op hen leggen**; en zij zullen met u den last van dit volk dragen, opdat gij dien alleen niet draagt."*

*"Om die oorzaak heb ik u te Kreta gelaten, opdat gij, hetgeen nog ontbrak, voorts zoudt te recht brengen, en dat gij van stad tot stad zoudt ouderlingen stellen, gelijk ik u bevolen heb" (Numeri 11:16-17; Titus 1:5).*

#### Lokaal Gemeentelijk leiderschap, olie in een organisme

De bekendste beschrijving van de eenheid onder de broeders is Psalm 133. Eenheid is iets heiligs. David gebruikte twee beelden om dit te illustreren. Het eerste beeld is er een van kostbare olie voor de hogepriester, symbool van de goedheid, schoonheid en eenheid van de Geest.

Een van de ergste zonden die het laatst in Salomo's lijst van zeven (Prov.6:16-19) wordt genoemd, is het zaaien van onenigheid onder de broeders, in tegenstelling tot God's ingespannen eenheid. De olie wordt over het hoofd gegoten.

Eenheid begint met het hoofd, de leiding. In een familie begint dit met de man. In de Gemeente begint dit met de oudsten. Eenheid zal zich van bovenaf verspreiden, geleid door de Heilige Geest. De olie gaat van het hoofd naar de baard en de kledingstukken van de hogepriester.

#### Dauw, symbool van eenheid en geestelijke groei

Het tweede beeld is er een van dauw. Water is een vitale noodzaak. In Colorado, de Amerikaanse staat waarin ik woon, wordt dit duidelijk waargenomen. Bij het invoeren van deze toestand vindt de bestuurder een bordje "Colorado, de kleurrijke toestand".

Hoe dan ook, in de zomer is het allesbehalve bruin als een woestijn. De sneeuw en

de dauw liggen op de bergen. De Israëliische berg Hermon is ongeveer 3000 meter hoog en daar komt de dauw vandaan. Er is veel droogte en de bergen zijn van vitaal belang om leven te brengen. Eenheid is als dauw die leven en groei geeft. Olie en dauw zijn beide een beeld van de zegen van de Geest. Waar is de zegen? Het is waar broeders samen in eenheid wonen. De boodschap van het leven is niet te verwachten van de wetenschap of de overheid, maar van de lokale Gemeente. Er moet echter een gezonde situatie worden vastgesteld, zodat de zegening de broeders en zusters zal bereiken. Daarom heeft een Gemeente oudste nodig.

### **Het overbruggen van de kloof**

Waarom is het nodig om de oudste erbij te betrekken? Nou, de Bijbel zegt ons dat we dat moeten doen. Je denkt misschien dat je goed kunt omgaan zonder ouderlingen, maar de apostel Paulus heeft het anders besloten. Hij beschouwde een lokale Gemeente zonder ouderlingen als een plaats met gebrek aan harmonie (Tit.1,5; 1Tim.3,14-15). Elk huis heeft zijn regels om in harmonie samen te leven en dat geldt ook voor het Huis van God.

De brieven van Paulus zijn vandaag niet in waarde gedaald. Paulus en Timotheüs gingen naar een Gemeente en predikten het Woord van God, maar ze bleven daar niet. Het is zo goed dat de brieven van Paulus letterlijk aan ons zijn doorgegeven! Het geschreven woord is nodig om zich aan de inhoud te houden.

Oudsten moeten toezien op het geestelijk welzijn van de Gemeente (Handelingen 14,23). Zonder gekwalificeerde ouderlingen is er een leemte in de Gemeente. De Heilige Geest kwalificeert mensen. Hij rust ze uit voor het leiderschap, wat we zelf niet konden. Hij benoemt ze ook, wat we zelf niet moeten doen. Hij is het die de oudsten wijst op hun plaats in de pastorale zorg voor de kudde (Handelingen 20:28), niet de Gemeente, noch de apostelen of hun ambassadeurs. Gods Heilige Geest benoemt hen; dit is het Goddelijke deel.

Maar er is ook een menselijk deel: "als een man de positie van een opziener wenst, dan wenst hij een goed werk" (1Tim. 3:1) want het betekent dat hij zorg wil dragen voor de kudde van de Heere Jezus (1Pet. 5:3).

**Het Goddelijke deel en het menselijke deel komen samen als we het zo stellen:** *De Heilige Geest roept de mensen op om de kudde te verzorgen. God vervult ons met een verlangen om te doen wat bij ons past, volgens ons karakter en onze vaardigheden. Er zijn geen kleine of grote posities in Zijn ogen: elke plaats waar Hij ons wil gebruiken - is een belangrijke positie.*

**Voorziening in de behoeften van de Gemeente**

Wat moeten de oudste praktisch doen? Anders gezegd, wat zijn de behoeften van een lokale gemeente waarin ze moeten voorzien? Er zijn zeven elementen die in dit verband moeten worden genoemd:

1. Bescherming (wachter)
2. Onderwijs
3. Leiderschap
4. Toerusting
5. Activiteiten
6. Zielzorg
7. Mentorschap

**1. Bescherming** is wat we nodig hebben als Gemeente leden. Bijbelverzen over oudste spreken vooral over bescherming. We verwezen eerder naar Handelingen 20:29 die handelen over gevaren van buitenaf ("wilde wolven") en van binnenuit ("mannen onder elkaar"). Alleen gekwalificeerde mensen kunnen bescherming bieden.

**2. Onderwijs** is noodzakelijk om de Gemeente te beschermen. Meer dan ooit moeten we een duidelijke Bijbelse leer geven, aangezien valse leerstellingen elke dag toenemen door de moderne media (Tit.1:9). Om de congregatie te behoeden voor verkeerde invloeden, zowel moreel als leerstellig, is de Bijbelse leer nodig. Zelfs in onze tijd bestaat het gevaar dat er wordt afgeweken van de "gezonde leer", de leer van Christus en zijn NT apostelen en profeten (Tit. 1:9; Ef. 2:20; 4:11; 1 Tim. 6:3; Heb. 6:1).

**3. Leiderschap** is een speciale taak voor de herder(s) van de Gemeente. Zoals een kudde een herder nodig heeft, zo hebben de leden van een lokale Gemeente leiderschap nodig (1Tim.5,17; 1Pet.5,1,2). We zijn allemaal schapen en God is onze Herder. In een lokale Gemeente is het leiderschap meervoudig, het bestaat uit broeders die zijn uitgerust met geestelijke gaven van God. Maar samen hebben we de opdracht om de eenheid in Christus te bewaren (1Kor.1:10; Ef. 4:3).

**4. Onderwijs** doet ons groeien naar het beeld van Christus. Gelovigen hebben speciaal onderwijs nodig om vleselijke en geestelijke verleidingen te weerstaan, om ze te herkennen en te overwinnen in de geestelijke strijd (Gal. 4:19; Ef. 4:11-15; 6:10-20).

**5. Activiteiten.** Oudsten (bisschoppen) worden niet verondersteld al het werk



te doen, waardoor de andere leden lui worden, echt niet! De leden van de Gemeente zijn ook verantwoordelijk om hun leiders en het gezin te helpen in hun geestelijke en lichamelijke behoeften (Handelingen 4:32-35; Fil. 4:16-19).

**6. Zielszorg.** Deze zorg kan worden gezien in een leider die zijn verantwoordelijkheden neemt. Jezus is ons voorbeeld. Hij zag de geestelijke en lichamelijke behoeften van zijn volgelingen en reageerde (Mat. 9:36; 14:16).

**7. Mentoren.** God voorziet Zijn kudde van mentoren en wijze leiders, maar Hij vraagt ook de leden van het Lichaam van Christus om hun leiders en hun familie te helpen zodat ze kunnen overleven (1 Thes. 5:12,13; 2 Kor. 9:7,11,14).

### **De manier waarop Jezus geloofde, preekte en zorgde...**

1. Jezus reisde veel en nam de tijd om verre dorpen te bezoeken zoals een opzichter dat doet (Lucas 4:42-44). Dus, een leider loopt in zijn voetsporen (1 Petrus 2:21).

2. Aan de andere kant preekte Jezus vaak maar op één plaats of in één huis en liet Hij de mensen naar Hem toe reizen in plaats van hen te bezoeken. Soms vroeg Hij zijn discipelen en een kleine jongen om Hem alles te geven wat ze hadden en na het bidden gaf Hij terug wat ze Hem gaven.

Op deze manier vermenigvuldigt God onze gave(n) voor het welzijn van zijn Gemeente als het lichaam van Christus. Maar hij heeft hun reiskosten niet betaald! Zijn volgelingen betaalden hun reis voor zichzelf omdat ze zijn onderwijs en wijsheid nodig hadden (Markus 6:33-38; Johannes 6:9-15)!

3. Jezus beval Zijn discipelen om het Evangelie te prediken door de gastvrijheid en het voedsel te accepteren dat geïnteresseerde mensen hen aanboden. Dit is de verantwoordelijkheid van de gelovigen. Het resultaat is de zegening van vrede en genezing (Lucas 10:1-9).

***Maar, zoals ik opgemerkt heb in Afrika, geven helaas weinig gelovigen geld uit om een goedkoop Nieuw Testament te kopen!***

Het lijkt erop dat er geld genoeg is om te voorzien in voedsel, huur, bouw materiaal voor hun huizen en zelfs een radio, de elektriciteitsrekening, belasting, mobiele telefoon met krediet voor gesprekstijd, kleren, schoolgeld, schoenen, enz. maar niet voor een Bijbel!

### **Het delen van aardse goederen**

Laten de leden van de Gemeente hun bezittingen delen met hun voorgangers om de prediking van het Goede Nieuws voort te zetten. Laat de leden zorgen voor het eten en de dagelijkse kosten van hun predikanten zoals in 2 Tim. 2:4,6 en 1 Cor. 9:14 is beschreven.

### **Het doel van een opziener of oudste**

Het doel van een leider is het toerusten van de heiligen voor het werk van de bediening, voor de opbouw van het lichaam van Christus (Ef. 4:11-12). Ze stimuleren anderen om aan het werk te gaan; ze coachen en sturen hen in de juiste richting. De Gemeente in haar geheel moet aan het werk gaan; alle leden van het lichaam moeten hun eigen functie vervullen (1 Tim. 5,17-20).

Als er geen ouderlingen zijn, zal het resultaat een menselijk systeem met liefde voor geld zijn. We zullen dit soort valse autoriteit van zelf verzonnen instellingen niet accepteren (1 Tim. 6:3-10).

### **Effectief leiderschap**

Waar oudste op Bijbelse wijze functioneren, groeit de Gemeente. Dit is geen verrassing; het is het resultaat van het volgen van Gods Woord. Maar de aanwezigheid van oudsten alleen is niet genoeg. Een oudste moet effectief kunnen functioneren.

Een groep oudsten is niet geroepen om de Gemeente te overtuigen dat ze oudsten zijn. Integendeel, ze doen gewoon hun werk, ze doen dit niet voor hun eigen doel. Ze geven geen opdracht om hen te eren, maar ze bieden een voorbeeld. Macht en geld zijn niet het probleem, maar Liefde voor de kudde (11 Tim. 5:6,10; Pet. 5:1-7).

Regelmatig worden hun karakters, samen met andere ouderlingen gevormd in onderlinge interacties en zo worden ze door elkaar geslepen om hun pastorale taken te beoefenen.

***Het Woord, de gemeenschap en het gebed zijn de vitale instrumenten voor geestelijke groei en gemeenschap. Op deze manier zijn oudsten effectief!***

### **Pastorale vaardigheden**

Pastor zijn is één ding; maar de vereiste vaardigheden hebben om mensen te leiden is iets anders. Het einde van Psalm 78 beschrijft hoe de Herder "*zich door de vakkundigheid van zijn handen liet leiden*". Wat we nodig hebben is niet een herder of raadgever, maar een **goede** herder of raadgever! Hoe kan men een goede herder worden? Door de Goede Herder, Christus zelf als voorbeeld te nemen als onze persoonlijke Leider. In Johannes hoofdstuk 10 wordt het beeld voor onze ogen geschilderd, in tegenstelling tot een huurling. De goede Herder zorgt voor de schapen.

### **De geestelijke verzorging van gemeenteleden**

Het verzorgen en leiden van de kudde, dat is de kwaliteit van een herder (Spreuken 27:23), Om het in één zin te zeggen; hij houdt van mensen. Een gevaar in geestelijk leiderschap is het egoïsme van ons eigen hart. We leren van de houding van de Heere Jezus (Fil. 2:1-9).

Het geven van gastvrijheid is ook een manier om onze liefde te uiten. Gebruik je huis voor Christus. Groeien in de Liefde is belangrijker dan de benoeming van oudsten, omdat het groeien in de liefde de Gemeente opbouwt (1 Thes. 1:2-10).

### **De noodzaak van het handhaven van gezonde leer**

Oudste moeten een gedeelde en gezonde Bijbelse visie hebben over de groei van de Gemeente en hun visie met andere broeders en zusters communiceren. Een Gemeente zal een Bijbels voorbeeld ontwikkelen, beschermd tegen valse doctrines.

1. Heb aandacht en medeleven met mensen (Handelingen 20:34).
2. Herinner de namen van uw mensen (3 John vs. 1)
3. Bidt voor de mensen, bemoedig hen (1 Thes. 3:10-12)
4. Wees integer, vriendelijk, geduldig (Kol. 3:12,13; 2:1,2; Phil. 4:5).
5. Afhankelijk zijn, een belangrijk liefdeselement (Rom. 12:10).

## Vragen

1. Wat zijn nuttige symbolen voor leiderschap?
2. Hoe kunnen we de eenheid in onze lokale Gemeente bewaren?
3. Hoe herkennen we geroepen en gekwalificeerde leiders?
4. Wat is de rol van de Heilige Geest hierin?
5. Hoe weten we Gods wil voor ons eigen leven? (Rom .12:1,2)
6. Beschrijf de 4 elementen voor goed functionerend leiderschap.
7. Beschrijf de 8 pastorale vaardigheden van een leider

# Testvragen uit Hoofdstuk 1-14

## Vragen bij de Inleiding

blz. 6

1. Waarom stelde Watchman Nee het altaar (Broodbreking) zo centraal?
2. "Restauratie van het altaar" wat ging eraan vooraf in 2 Kron. 35:1?
3. Wat leren we van de huisbijeenkomsten die op blz. 10 zijn beschreven?

## Vragen bij Hoofdstuk 1

blz. 11

1. Wat is voor jou "Het fundament van het geloof"?
2. In welke relatie staat "de leer van Christus" met die van de apostelen?
3. Hoe houden we "de Waarheid in Liefde vast"?

## Vragen bij Hoofdstuk 2

blz. 16

1. Wat is het verschil tussen aanbidding in het Oude en Nieuwe testament?
2. Is het avondmaal (het altaar in het OT, zie Mal. 1:7) een sacrament?
3. Wat is het verschil tussen bekering en wedergeboorte?

## Vragen bij Hoofdstuk 3

blz. 21

1. Waarom is het belangrijk om het Christus' Lichaam te onderscheiden?
2. Wat is volgens de Heere Jezus (Joh. 4:23,24) "ware aanbidding"?
3. Waarom wordt de tafel van de Heere vergeleken met een altaar?

## Vragen bij Hoofdstuk 4

blz. 26

1. Is bekering, een werk van God, een daad van de wil of allebei?
2. Waarom moeten we rekening houden met de kracht van tradities?
3. Wat is het verschil tussen de doop van Johannes en die van de apostelen?

## Vragen bij Hoofdstuk 5

blz. 31

1. Welke relatie is er tussen de besnijdenis van het vlees en het hart?
2. Waarom is een zuigelingen besprenging geen doop?
3. Petrus beschrijft de doop als een behoudenis, waarom? (1 Pet. 3:21)

## Vragen bij Hoofdstuk 6

blz. 36

1. Avondmaal en gemeentelijke tucht, hoe werkt dat in de praktijk?
2. Kunnen kinderen aan het avondmaal worden toegelaten?
3. Is eenheid de basis van een gemeentelijke samenkomst?

### **Vragen bij Hoofdstuk 7**

**blz. 43**

1. Hoe functioneren de leden van Christus' lichaam ten opzichte van elkaar?
2. Op welke wijze kunnen we "volharden in de leer" zonder wettisch te worden?
3. Hoe functioneert een geestelijke en organische eenheid in de Gemeente?

### **Vragen bij Hoofdstuk 8**

**blz. 48**

1. Waarom wordt de Gemeente een "Pilaar der Waarheid" genoemd?
2. Waarom wordt de NT Gemeente een "mysterie" genoemd?
3. Benoem het verschil tussen de Tempel als Jezus' Lichaam en Gods Huis

### **Vragen bij Hoofdstuk 9**

**blz. 54**

1. In welke verhouding staat vergeving en verzoening met Gods gerechtigheid?
2. Hoe beleef jij de hervorming van je denken (gemoed)? (Rom. 12:2)
3. Wat is het verschil tussen lijden, medelijden en medeleven (compassie)?

### **Vragen bij Hoofdstuk 10**

**blz. 61**

1. Wat gebeurt er na het voltooiing van Gods Huis met de houten vaten?
2. Kan een ouderling voorganger of diaken een gelovige vrouw zijn?
3. Benoem enkele strikken van Satan en hoe je die kunt herkennen

### **Vragen bij Hoofdstuk 11**

**blz. 66**

1. Wat wordt van de gemeente als Bruid verwacht? (2 Kor. 11:2; Opb. 19)
2. Waarom wordt de Heere Jezus "de laatste Adam" en "tweede mens" genoemd?
3. Hoe bewaren we als Gemeente "het geheimenis van de Godsvrucht"?

### **Vragen bij Hoofdstuk 12**

**blz. 70**

1. Welke gaven kunnen gelovigen hebben en wat is het verschil met talenten?
2. Hoe (h)erkennen wij in deze tijd apostelen en profeten en andere gaven?
3. Op welke wijze functioneert in onze tijd de gave(n) van gezondmaking(en)?

### **Vragen bij Hoofdstuk 13**

**blz. 77**

1. Beschrijf in eigen woorden wat een discipel is
2. Wat zegt de Schrift over "onbewust zondigen"? (Lev. 4:13,14; 5:1,2)
3. Wanneer vindt er geestelijke groei plaats in het leven van een christen?

### **Vragen bij Hoofdstuk 14**

**blz. 86**

1. Wat zijn de kenmerken van een oudste of opziener en hoe erkent men deze?
2. Hoe kan in een lokale gemeente falend leiderschap worden hersteld?
3. Noem de kenmerken van een herderlijke bediening, is die gemeente gebonden?



# DE GEMEENTE ALS LICHAAM VAN CHRISTUS

## Samenkomen als huisgemeente

*Opnieuw bewerkt voor het Caribisch gebied, Nederland en België. C.B. Beekhuizen.*



Wij leven in een tijd dat veel jonge christenen worstelen met hun geloof en geestelijke of sociale problemen. Door persoonlijke ervaringen weet ik hoeveel moeite gelovigen hiermee kunnen hebben, omdat het vaak ontbreekt aan Bijbels onderwijs en nazorg.

*"Zo verscheen de HEERE aan Abram, en zeide: Aan uw zaad zal Ik dit land geven. Toen bouwde hij aldaar een altaar den HEERE, Die hem verschenen was. En hij brak op van daar naar het gebergte, tegen het oosten van Bethel, en hij sloeg zijn tent op, zijnde Bethel tegen het westen, en Ai tegen het oosten; en hij bouwde daar den HEERE een altaar, en riep den Naam des HEEREN aan" (Gen 12:7,8).*

Het leven van een christen is eigenlijk een leven tussen altaar en tent, zo verwoordde de bekende Churchplanter Watchman Nee zijn visie op het samenkomen in de Naam van de Heere Jezus om aan Hem en Zijn werk op het kruis te gedenken tijdens het avondmaal (Lukas 22:19-20; 1 Kor. 11:23-26). God wil dat zijn kinderen in Zijn Aanwezigheid een altaar hebben en de aanbidding van de ware God binnen en buiten hun aardse tent beoefenen. Het is onmogelijk voor de aanbidding van God om een altaar te hebben zonder een tent; het is evenzeer onmogelijk om een tent te hebben zonder voortdurend terug te keren naar het altaar.

### Leven vanuit het altaar

We zien hier dat het altaar gebaseerd is op een goddelijke openbaring. Waar geen openbaring is, hoeft er geen altaar te zijn. Tenzij God aan ons is verschenen, kunnen we onszelf volgens Rom. 12:1,2 niet behoorlijk aan God offeren. Niemand kan zich op eigen initiatief aan God onderwerpen zonder zichzelf als een offer aan de Heere Jezus toe te wijden. Maar op de dag dat God ons benadert, vindt de overgave plaats, dan hebben we God "gezien" en zijn we ons ervan bewust dat we niet van onszelf zijn, maar gekocht en betaald (1Kor. 6:19).

Op basis van dit principe gaat de schrijver van deze uit het Engels vertaalde brochure na hoe wedergeboren christenen elkaar kunnen ontmoeten in een huisgemeente rond het altaar, wat in het Oude als het Nieuwe Testament, vergeleken wordt met de Tafel van de Heere, waar de dood van de Heere Jezus regelmatig wordt herdacht en verkondigd, waarbij dank, lof en dienstbaarheid aan de Heere Jezus als het Lam van God wordt gegeven.